

Nụ Cười Của Nhóc Đã Làm Tan Chảy Trái Tim Bằng Giá Của Tôi

Contents

Nụ Cười Của Nhóc Đã Làm Tan Chảy Trái Tim Bằng Giá Của Tôi	1
1. Chương 1: Niềm Vui Và Lòng Thù Hận Dâng Trào	2
2. Chương 2: Xui Xẻo Và Trường Học Mới	3
3. Chương 3: Lớp Học Toàn Boy Và Minh Trang Làm Chủ Nhiệm (1)	4
4. Chương 4: Lớp Học Toàn Boy Và Minh Trang Làm Chủ Nhiệm(2)	6
5. Chương 5: Công Việc Mới Và Quá Khứ Không Bao Giờ Quên	9
6. Chương 6: Hồi Ức	11
7. Chương 7: Anh Trai , Tai Nạn Và Nước Mắt	13
8. Chương 8: Tình Yêu Bắt Đầu	17
9. Chương 9: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh(1)	20
10. Chương 10: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh (2)	22
11. Chương 11: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh (3)	25
12. Chương 12: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh(4)	27
13. Chương 13: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh (phần Cuối)	32
14. Chương 14: Đại Hội Thể Thao(1)	35
15. Chương 15: Đại Hội Thể Thao (2)	38
16. Chương 16: Đại Hội Thể Thao(phần Cuối)	40
17. Chương 17: Nụ Hôn Đầu Của Tôi	43
18. Chương 18	46
19. Chương 19: Định Mệnh Anh Mất Em	49
20. Chương 20: Sống Với Mảng Trí Nhớ Mơ Hồ	52
21. Chương 21: 5 Điều Mẹ Dạy	55
22. Chương 22: Trại Huấn Luyện Khắc Nghiệt(1)	58
23. Chương 23: Trại Huấn Luyện Khắc Nghiệt(2)	62
24. Chương 24: Trại Huấn Luyện Khắc Nghiệt(phần Cuối)	70
25. Chương 25: Trở Về Vn	74
26. Chương 26	79
27. Chương 27: Oan Gia	84
28. Chương 28: Tôi Hận Anh(1)	91
29. Chương 29: Tôi Hận Anh(2)	94
30. Chương 30: Anh Xin Em	98
31. Chương 31	100
32. Chương 32	103
33. Chương 33	107
34. Chương 34: Tất Cả Kết Thúc	111

Nụ Cười Của Nhóc Đã Làm Tan Chảy Trái Tim Bằng Giá Của Tôi

Giới thiệu

Một cô gái mồ côi từ nhỏ được bỏ rơi tại cô nhi viện Hạnh Phúc. Cô là con lai từ nhỏ rất thông minh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-cuoi-cua-nhoc-da-lam-tan-chay-trai-tim-bang-gia-cua-toi>

1. Chương 1: Niềm Vui Và Lòng Thù Hận Dâng Trào

niềm vui dâng trào trong nó cuối cùng thì nó cũng đã nhận được học bổng của trường Sun và không phải lo tiền học phí nữa mọi người ơi con nhận được học bổng rồi nek, thấy con giỏi chưa(t/g thấy rồi)

zậy thì khi nào con yk học viện trường hỏi nó.dạ thứ hai là ngày khai giảng con sẽ vào học.

zậy thì con hãy yk mua đồ dùng học tập mới yk chứ. viện trường

thôi a con có oy thôi bây h con yk làm đồ ăn đãi mọi người mấy em có chịu hk-nó

dạ tiếng dạ rang của tụi nhóc trong cô nhi viện vang lên ai cũng vui mừng cho nó

cùng lúc đó tại một nơi khác.một nơi xa hoa và tiếng nhạc vang lên hẳn cùng 2 anh em gia bảo gia huy bước vào quán bar night.

GTNV

trình gia huy ,trình gia bảo là 2 anh em của tập đoàn họ trần chuyên về đá quý nhưng thua nhà họ nguyên.là những hot oy nổi tiếng của trường sun nhưng chưa đẹp bằng hẳn.

nek max dùng như thế nữa được không thiên 2 năm oy sao max không wen ân yk.cô ấy chết oy max cũng phải ráng sống chứ sống cho cô ấy và cho cả max.

2 đứa tụi max im lặng yk.

haizz.. hai anh em họ trần thở dài ngao ngán.cùng nhau uống rượu

nek anh sao buồn vậy uống vs em yk anh.người con gái ăn mặt diêm dúa lại gần hẳn nhưng đâu bit là hẳn đang tỏ sát khí.biến yk cho khuất mắt tao.biến hẳn hất cô gái ra không thương tiếc cô ta tức hầm hằm bỏ yk còn hẳn thì cứ tu hét chai rượu này rồi tới chai khác hành 2 anh em họ trần một muốn chết.

7h tại cô nhi viện nó cùng mọi người đang ăn uống để mừng nó yk học ở trường mới.nó thì cứ cười ha ha như lên cơn.thì đột nhiên có một đám áo đen tiến vào trong lúc họ đang ăn uống.mặt nó liền lạnh tanh.

nói các người là ai tại sao lại vào đây mà chưa có sự đồng ý của tôi.nó rit lên từng chữ.mọi người thì đứng ra phía sau nó.

bọn người mặt áo đen không nói j chỉ đặt ra hai bên cho 2 người phụ nữ yk vào một ngu7oi2 trung niên và một ngu7oi2 rất trẻ tiến về phía nó và nói vs nó.

hãy ra ngoài ta có chuyện muốn nói vs cô-người phụ nữ nói

tôi kgo6ng quen vs mấy người không có j để nói cả xin mời về cho tôi còn đang ăn tối.nó trả lời một cách lạnh băng.

chưa kịp thì nó đã bị một đám vệ sĩ quay quang tóm gọn nó cho dù nó có giỏi võ thì cũng không thể đáng lại vs lại đây là nơi có trẻ nhỏ nên nó không dám manh động nó cố vùng ra nhưng đã bị ném vào một chiếc xe sang trọng và bị khóa cửa nó không thể ra được.khi hai người phụ nữ bước vào thì nó trợn mắt hỏi

tôi kgo6ng gây thù vs m,ấy người làm ơn hãy để tôi yk.nó gần giọng nói ra từng chữ.

cho ta hỏi có phải con tên nguyên kỳ mình thư phải không.và con có một sợi dây chuyền có khắc tên con trên đó.bà chủ tịch nhẹ nhàng hỏi nó.no1' tròn xoe mắt nhìn b1 và hỏi

tại sao bà bit.-nó

zậy là đúng rồi ta là mẹ con ta đã tìm con trong suốt 17 năm qua.bà khóc

nó không tin vào mắt mình nên hỏi lại thì bà vẫn trả lời như thế nó không vui mà mặt lạnh yk.bà ôm chăm lấy nó nhưng nol1 đã đẩy bà ra một cách phũ phàng.và bình tĩnh trả lời.

xin lỗi nhưng bà đã nhận lầm người cha mẹ tôi chết rồi.nó trả lời phũ phàng nhu7nh bà hoàng (mẹ nó) vẫn cố o6nm nó.nó quát lên

cho dù tôi có là con bà thì cũng đừng nghĩ tôi sẽ nhận bà tôi không có gia đình tồi như vậy và bà có bít 17 năm wa tôi bị ngu7oi2 khác xem thu7obng2 đánh đập hay không.còn bà thì là một phu nhân chủ của mấy tập đoàn lớn thừa bà nguyên bà đau long lắm nó tính nói nữa nhưng chưa kịp thì đã bị a8mn một cái tát trời giáng của minh trang

BỐP.max có bit là những lời max nói đã làm mẹ đau thế nào không.nool trả lời lại.còn chị nếu thấy đau thay cho mẹ cô thì hãy biến khỏi nơi này cho tôi tôi không cần mấy người wan tâm tôi không cần.nó wat vào mặt 2 người toan bước vội xuống xe nhưng chưa kịp thì đã bị minh trang nói lời đe dọa:nếu max không về thì max có tin là cái nơi đây bị diệt không hả.(ác dữ vậy) nó quay qua và nói nếu có gan thì làm yk.tôi đã nghe danh mấy người là kẻ tàn ác thế nào rồi nó quay yk khỏi nơi đó (chỉ là hù thôi má ơi chị trang đâu nỡ làm vậy)

2. Chương 2: Xui Xẻo Và Trường Học Mới

sau khi nó bước yk không ngoảnh mặt lại để nhìn mẹ và chị.Cái ước muốn của nó bấy h đã thành sự thật nhưng nó lại không thể nhận họ vì nó không muốn làm gánh nặng cho người thân mình nữa.nó có quên yk chuyện này để bắt đầu cho những ngày học mới.đối vs nó thì h nó rất vui nhưng nó lại òa khóc ngã vào lòng viện trưởng cứ khóc mãi.nó mới nói.nó mới hỏi.-con làm như thế có phải họ rất đau phải không viện trưởng nhưng con không bít phải làm sao con sợ con rất sợ con sắp mù rồi con sau nay có thể sẽ không thể tự lo cho bản thân mih được thì làm sao nhận họ và cho họ niềm vui.con không muốn làm họ đau lòng.

nó bấy h rất đau cú khóc như một đứa con nít không sao kiềm được dòng nc mắt.Viện trưởng xoa đầu nó và ân cần nói.

-có thể họ sẽ đau lòng nhưng mà con hãy về bên họ yk ai mà không cần gia đình chứ họ đã tìm con trong bao nhiêu năm wa dó thôi.-viện trưởng

-con bit phải làm sao người hu...hu...hichic

-con hãy trở về làm cô bé luôn mang lại ầm áp cho người khác ta không thích con lạnh lùng như bấy h.ta thích con của lúc nhỏ.không phải người giàu có nào cũng là kẻ xấu âu con à.-viện trưởng

hai người cứ thế mà nói chuy6n5 trong làn nước mắt và gia đình củ nó cũng chẳng khẩk khá j.nó thiếp yk trong vòng tay ầm áp của viện trưởng.

cuối cùng cũng đến ngày khai giảng.

chuyện buồn của nó thì vẫn ở đó nhưng nó đã có thể trở lại như bình thường nó cứ để mọi chuyện tới đâu thì tính tới đó,nó thức dậy rất sớm để chuẩn bị yk học

6h15'

nó đã tung tăng cùng chiếc xe đạp thân yêu đi hóng mát buổi sáng ọy mới đến trường.hôn nay nó lại tung tăng bài hát mà nó thích lá lá là lá lá la(công chúa ô ri.bó tay) nhưng chưa j đã có kẻ tìm đường chết

-tránh ra coi con ranh một thằng chạy hót ha hót hải bảo nó tránh đường.nó đang nổi đóa mấy ngày nay thì thằng này tới cho nó xả giận

-ăn....ăn cướp bắt hấn lại lại mới sáng sớm mà yk het toáng lên

‘thì ra thằng đang lao như bay về mih là ăn cướp thằng này muốn chết’(t/g ghê wa)

nó thăm nghĩ và nở nụ cười gian tà

tao bảo mày tránh...BỐP thằng dó lặn ra vì bí nó cho một đá thẳng bụng

-max...con...mẹ...m...m...max chết với tao thằng đó nói gần từng chữ và đúng zậy nhào vào tính đâm vào mặt nó nhưng chưa đâm tới nơi thì

BỐP..BINH..BỤP Và tiếng la thảm thiết thằng đó đang nằm dưới đất mà rên rĩ.

hộc...hộc..hộc c...c..h..ị cảm...ơn em.cô gái bị cướp chạy đến nói không ra hơi

không có gì chị hãy nên cẩn thận hơn.nó trả lời một cách hiền hòa và cười làm cho cô gái chết đứng vì nó cười rất đẹp(cuối cùng cũng cười)

nó bước yk để đến trường vừa đến nó bước xuống xe(xe đạp) thì bao nhiêu con mắt hình trái tim của mấy thằng nhìn nó và nó toan bước yk không wan tâm và một loạt lời xì xào

- ek lại thêm một đứa ăn mày nhận học bổng để được vào đây thật là -hs1 nhìn nó nói một cah đầy khinh bỉ

-đúng đó ăn max mà cũng vào đây thật là nhục cho tụi mih họ chung trường vs no.-hs2

nó tức giận bước lại gần.

-cho dù tôi có là ăn max thì tôi cũng là con người còn các người là cậu ảm cô chiêu mà lại nói ra những lời như vậy thật làm người ta wa thất vọng.nó nhìn bọn họ nói và cười khinh bỉ làm tụi kia cứng họng và tức sôi máu.

TÂM SỰ VĨA HỀ:

đây là lần đầu mih viết truyện có thể có một vài tình tiết giống vs chuyện khác(mih thiếu ý tưởng nên mượn thêm vô) mong các bạn bỏ quá cho hì hì.mà nstrong mih thì hk có mấy tính nên phải ra tiem nex viết.nếu có chậm trễ thì mong các pạn thông cảm.

xin các bạn góp ý kiến cứ ném đá thoải mái nhưng nhớ nương tay nhé .mong các bạn ủng hộ truyện của mih. xin cảm ơn cảm ơn nhiều lắm.hì hì

3. Chương 3: Lớp Học Toàn Boy Và Minh Trang Làm Chủ Nhiệm (1)

Nó đang chọc diên hai đứa học sinh lúc này,bọn chúng nhào vào nắm cổ áo nó kéo lên nhưng nó may may hk hề sợ mà thay vào đó là một nụ cười nữa miệng đầy khinh bỉ nhìn bọn chúng và cái ánh mắt lạnh giá làm tụi kia sợ toát mồ hôi.nó lên tiếng nói-mấy người nắm áo tui đủ chưa.nếu muốn đánh thì nhào vô.còn không thì tránh ra cho tui vào trường-nó nói rất nhẹ nhàng nhưng ai ở đó chứng kiến cũng phải dạt ra (lạnh quá mà)

-ma...max bọn kia buông tay ra và nói lấp bắp.

-max được lắm.

-nó bước yk vs bao nhiêu ánh mắt nhìn nó trong đó có bọn hấn.huy và bảo thì há miệng cực to.còn hấn thì chỉ mỉm cười làm cho huy và bảo nhìn thấy mà gật mình mắt nhìn chăm chăm vào hấn.

nó đứng trước một căn phòng 'hiệu trưởng'

cốc..cốc

từ phía trong vọng ra một lời nói uy nghiêm nhưng lại rất nhẹ nhàng

-Mời vào

nó mở cửa bước vào và trước mắt nó là một người tầm 50 tuổi

-thưa thầy em tên nguyên kỳ mình thư em muốn nhận lớp học.

-ah em là người đạt điểm cao nhất phải hk.

-dạ đúng.

-em hãy tới cái thùng kia và bốc thăm yk chúng lớp A mấy thì học lớp đó 'chúc em may mắn'

-'ủa chỉ là bốc thăm lớp học thôi có cần phải chúc may mắn hk chắc có vấn đề' nó cứ ngẫm nghĩ và bốc được lá thăm đề là A 2

-Thầy lớp a 2 ạ.nó nằm ở đâu ạ.

-ô hô thầy hk ngờ em được học trong cái lớp đó.chúc mừng em.em sẽ rất sướng khi học trong lớp đó.

-zậy là sao thưa thầy-nó thấy ông thầy rất nguy hiểm

-ừm hk có j â.em cứ yk lên lầu hai rồi rồi sẽ thấy.-thầy hiệu trưởng trả lời nó mà mặt đầy gian tà.

-dạ em cảm ơn thầy em xin phép yk ạ- nó dẫu bit là cái lớp nó học kinh khủng thế nào chờ xem cô nàng sẽ bắt ngờ ra sao đây

-nó đứng trước cửa lớp và bà cô giám thị dắt nó vào giới thiệu vs lớp (giám thị là người nhận trách nhiệm giới thiệu học sinh mới) nó bước vào khi thấy trước mắt mình thì muốn té ngã

-'trời ơi cái lớp j kì vậy một hai thêm mình nữa là ba tại sao lại có 3 đứa con gái trong lớp này vậy toàn là con trai' nó thẫn thờ trước mặt mình là cái lớp toàn boy.mắt nó mở to thật to

-oh my god.hotgirl bây ơi.cả lớp mấy thằng con trai cứ nhào nhào lên làm bà cô quát lên mới chịu im lặng.

-đây là học sinh mới em giới thiệu yk.

-tôi tên nguyên kỳ mình thư.xin hết

-nó gượng gượng trả lời vs cái lớp toàn boy.

-được rồi em xuống ngồi kế bạn nữ kia yk(di đó).nó bước yk làm cho tụi con trai ngỡ ngàng thằng nào cũng ngấm nó làm nó khó chịu vô cùng

-nó bỏ cặp xuống và ngồi úp mặt xuống bàn thăm rửa cái lớp chi mà toàn boy.ông trời đúng là hk có mắt mà.nó đang rửa thăm thì người kế bên lên tiếng

-chào bạn mình tên di chúng ta làm bạn nhé.-di nói vs nó

-ừm mà sao lớp ta có 3 đứa con gái vậy.-nó hỏi một cách ngây ngô

-đâu ra 3-di trả lời làm nó hơi ngỡ ngàng.

nó chỉ tay wa bàn kế bên và nói tui bạn và bạn đó.

-ah mình quên nói vs bạn đó là người có vấn đề về giới tính.chỉ còn mình và bạn là con gái mà bạn coi chừng nhé mình thấy quỳnh này h nhìn bạn đắm đuối lắm đó

-di vừa dứt câu thì nó run lên bần bặc.mà lớp này nhìn ai cũng đẹp hết

-reng reng

đây là tiết dành cho giáo viên chủ nhiệm

-hk bit là cô hay là thầy đây.di nói mà thở dài

-cô hay thầy thì có gì liên wan.nó nói tỉnh queo

-là cô thì mấy thằng boy lớp này nó mới ngoan còn là thầy thì mấy thằng này trốn tiết v..v

-trời . zậy thôi hả ai zậy mà chẳng được.

-cộp cộp tiếng bước chân vang lên.làm ai cũng nhón nháo chờ đợi

-bước vào lớp làm ai cũng ngỡ ngàng nhất là nó.còn tụi con trai thì cứ nhìn chảy dãi

-xin chào mấy em tôi tên nguyên kỳ minh trang tôi sẽ làm chủ nhiệm lớp này.và tôi dạy môn thể dục.và toán.hihi

-nụ cười làm ai nấy đều chết ngất máu mũi xịt quá trời (be6ng5 viện hôm nay đắt khách)

-sao..sao chị lại ở đây

nó đứng zậy hỏi trong tình trạng đây bất ngờ cái người cho nó một cái tát mấy ngày trước bây h lại muốn gì nữa.

-e hèm chỉ là nhà trường mời về dạy thôi.không ngờ lại gặp nhóc ở đây.chắc do duyên trời.hét tiết em ra sân sau gặp chị nhé.

-thôi chào mọi người tôi yk nhé.hihi

-tụi kia lại một lần nữa chết ngất còn tụi hần thì nãy h mới ngóc đầu z nhưng cũng đủ chứng kiến và rất tò mò về lai lịch của nó

-nó không khỏi bàng hoàng ngồi xuống cứ thần thờ

-reng reng cuối cùng cũng ra chơi.cả lớp ủa xuống căn tin còn nó thì ra sân sau như lời đã hứa hần

(các bạn có muốn nó nhận gia đình ngay bây h hk. cho mih yk kiến nhé)

-GIỚI THIỆU SƠ QUA VỀ ĐỒNG PHỤC TRƯỜNG SUN

Con trai thì mặt áo sơ mi trắng ngắn tay và có viền màu đỏ ở ống tay còn quần thì màu đỏ có cái cà vạt màu đỏ giày tự do

Con gái thì áo trắng viền đỏ và váy đỏ mang giày của trường

trên tay áo có huy hiệu sun và mùa lạnh thì sẽ có một chiếc áo vest màu đen lhoat1 ngoài.

4. Chương 4: Lớp Học Toàn Boy Và Minh Trang Làm Chủ Nhiệm(2)

-cô gọi em ra đây có chuyện gì hk.nếu là chuyện công thì cô cứ nói còn chuyện tư xin miễn.đã 5 phút rồi cô nói yk nếu hk em xin phép vào lớp học-em có thể tha thứ cho mọi người ko thư.trong chuyện này ko ai là có lỗi cả.chị bit em đã sống rất khó khăn nhưng có ai muốn điều đó xảy ra đâu ba mẹ đã sống trong sự đau khổ tột cùng khi thiếu em ,họ cứ kiếm tìm em trong sự tuyệt vọng luôn cho rằng em vẫn còn sống, mặc cho mọi người bảo là em có lẽ đã chết .chị xin em đó thư à,hãy tha thứ cho mọi người và cũng chính là giải thoát sự hận thù trong em.cô xin lỗi vì đã làm tổn thời gian của em.

minh trang nói mà lòng đau như cắt khi vẽ mặt nó không hề có biểu cảm gì nhưng nào bit được là nước mắt nó đã chảy ngược vào trong con tim nó đang rỉ máu nó bước yk thật nhanh để không ai thấy là nó sắp khóc,minh trang cũng một lòng nặng trĩu bước yk

nó lại gần một góc cây có tán rộng làn gió thổi vào mặt nó.nó bây h không thể kiềm được nước mắt nữa nó gào tào lên khóc như mưa hai hàng lệ càng ngày càng rơi nhiều nó khóc ,khóc thật to. hần bước lại cạnh nó,thật ra là lúc đó hần đã nghe tất cả

-hãy khóc yk khóc cho bớt đau,tôi cho cô mượn vai nek.(ga lằng vằng)

-oa...oa..hu..hu hic hic

-nước mắt nước mũi nó đều dính trên áo hần.

-tôi nghĩ cô nên trở về nhà yk.ai cũng có nỗi khổ riêng của mình.bit đâu họ cũng vậy thì sao.không có gì là muộn màng cả.nếu lỡ như họ ra yk thì lúc đó có muốn nhận cũng không được.-hần

-tôi không cần anh dạy đời tôi,cảm ơn vì đã cho tui mượn vai.nó nói mà như tạt gáo nước lạnh lên mặt hần làm hần tức điên lên

-nek tôi có lòng tốt nói chgo cô nghe không cảm kích thì thôi yk lại còn ăn nói vô ơn như vậy.-hần

-ô hay tôi đâu cần anh lo.đồ nhiều chuyện-nó

-cô..cô là cái đồ nào phẳng.

-anh..anh dám nói tôi nào phẳng sao.xin lỗi nhé tôi là thiên tài mà anh nói tôi nào phẳng sao.-nó

ồ cô là thiên tài sao.hần làm vẻ hơi nể phục làm cho nó vênh mặt lên nhưng chưa được bao lâu thì hần phán một câu xanh rờn

-cô là thiên tai thì có chứ thiên tài-hần

-anh..anh chán thờ rồi phải hk.-nó

nó dùng chân đạp thẳng vào bụng hần và co giò chạy nhanh hơn bị ma đuổi nữa

sau khi cãi nhau với nhau hai bên ai cũng nở nụ cười mà tưởng chừng mãi mãi sẽ không còn ai thấy nữa.có lẽ thần cupid đã bắn tên trúng hần

-hần đã yêu nó từ lúc mà nó ưỡn thẳng ăn cướp lúc sáng (tie6bg1 sét ái tính nhanh dữ)

-vừa vào lớp thì Di lại hỏi tập tới và có anh em gia huy nhiều chuyện xen vào nữa.

-nek sao gặp cô giáo chủ nhiệm lâu vậy mà nek bà khóc phải hk.sao mắt đỏ vậy-di

-nói yk tui và bảo sẽ đuổi bà ra khỏi trường.-huy

-cảm ơn nhưng hk có gì âu vãi chuyện nhỏ thôi mà.-nó

-zậy thôi cô hk nói thì thôi -bảo

-thôi về chỗ ngồi yk sắp vào tiết học rồi kìa-nó

-tiết toán là được gặp cô giáo hotgirl.bảo vui vẻ tung tăng nói mà âu bit là cô bạn gái Di đang nổ đom đóm mắt khói bốc nghi ngút

-nek gia bảo ông vừa nói cái gì thể-giọng nói ngẹ nhàng nhưng sức sát thương hơi cao

-à thì anh xin lỗi-bảo sợ tóa mồ hôi khắp người

-đừng nói chuyện vs tôi nữa-di nói

-thôi mà cho anh xl mà em yêu.

-zậy thì tối nay yk chơi anh trả tiền cho tui em.hehe

-ok em.-bảo

-cả lớp nghiêm-lâm lớp trưởng

-mời các em ngồi-minh trang

-ôi cô đẹp quá-hs 1

-cô có người yêu chưa cô-hs 2

-cho em làm wen cô nha cô-hs 3

-xl nhé mấy em tôi chưa có người yêu nhưng mấy nói nhiều quá.vs lại mấy em hk có cửa âu he

-rồi bây h ai lên giải được bài này tối nay cô dẫn yk chơi(có âm mưu)

-thôi cô gi7n hoài cô bài này ai mà giải cho nổi cô-lâm lớp trưởng

-nếu cô kêu em nào lên giải mà giải hk được thì chịu phạt

-cô ác quá-Di

-em lên giải-minh trang

-xui quá.em không làm được-hs 1

-ồ vậy lên đây đứng hồi nữa nhận phạt

-em kia tối em theo vòng nha mấy em-minh trang.

-thế là đã hết gần nửa lớp xếp thành hàng đứng trên đó.

nek sắp tới chúng ta oy đó-DI run run khều nó nhưng nó làm cô tức muốn chết

-khò khò

-Di lên bảng,đúng là số xon nhỏ mà

-chào mừng em lên chơi chung với tụi anh(huy ,bảo,thiên)ai cũng trên đó hết oy.còn mình thư là đủ cả lớp

-mà con nhỏ này ngủ từ lúc vô tiết chắc kêu cũng hk thêm dậy-Di thở dài

-nguyễn kỳ minh thư lên bảng.nó mở mắt ting1 chữ khi mà đứa nào mà kêu cả tên họ nó thì mới nhớ là đang ở trong lớp

-gọi có gì hk-nó nói cộc lốc

-em lên giải bài này yk.minh trang

xóa bài cũ và viết cái đề mà còn khó hơn nữa

-nek sao ở trên này hết vậy-nó

-thôi,mà bà có thù vs bà hk mà bà cho cái đề còn khủng hơn nữa vậy.Di hỏi

-cái đề dễ mà-oáp

-kit..kit 5 phút

-xong rồi đó-nó

-trời,con này ếu phải người-hs 1

-ừm đúng đó.vậy là chỉ có tụi mình bị chịu phạt.

cả lớp nó nhìn nó mà hả hốc mồm ra cả tụi hấn thì ngạc nhiên vô cùng nhìn nó

-đúng rất chính xác.vậy thì mấy em ra sân nam 10 vòng nữ 5 vòng-minh trang nói mà làm cả lớp muốn ới máu

-còn thư tối nay như đã hứa tôi sẽ dẫn em yk chơi ‘kế hoạch thành công 1 nữa’

-thôi tối nay tôi yk vsbạn oy.nó

-thôi thư ơi chạy xong thì tụi tao được liền chắc-Di

-zậy tối nay tao yk làm thêm-nó

-nó bước xuống nằm ngủ để lại mặt chị nó một nét buồn
ra chơi ..vô tiết..ra về
-đang tung tăng trên đường thì thấy quán ăn đang tuyển người

5. Chương 5: Công Việc Mới Và Quá Khứ Không Bao Giờ Quên

nó bước vào quán ăn vs phong cách âu và á mang cho con người ta sự ấm áp vô cùng.và được trang trí rất hài hòa với nhiều vật và đèn màu.làm nó lòng nó ấm áp hơn bao h hết-cho hỏi quý khách cần gì ạ.một chị tiếp tân lại gần nó hỏi

-lúc này hôn nó mới trở về.dạ chị gọi em

-chị hỏi em cần gì-hân(phục vụ)

-à em tới xin vào làm ạ-nó

-à vậy em có từng nấu ăn ở đâu chưa và có bit pha chế ko-hân

-dạ em từng làm cho một quán ăn và pha chế ở quán cà phê rồi ạ-nó

-zậy thì tôi sẽ nhận cô bé.một giọng nói nhẹ nhàng cất lên làm nó phải ngoái đầu lại thì đập vào mắt nó là gương mặt rất chi là đẹp trai có vẻ là lớn tuổi hơn nó nhiều.

-chào ông chủ-hân kính cẩn cúi người chào hỏi

-cô bé cứ vào làm thử cho tôi một món ăn nhẹ và một tách cà phê nếu được tôi sẽ nhận bé vào làm.-hân phong(ông chủ)

GTNV hàn phong là chủ tịch của một tập đoàn họ long và quán ăn này là do anh mở ra vs ước muốn của cô em gái mình .ai là em gái phong thì sẽ bit sau nhé

-được thôi anh cho tôi 10 phút sẽ có mà tôi lớn rồi làm ơn đừng gọi là bé.ok-nó nhìn thẳng mặt mình phong nói làm cho phong kinh ngax5 anh la ông chủ mà sao lại bị nhân viên mắng

nó bước vào trong làm ra một chiếc bánh ngọt và tách cà phê độc quyền của nó.

10 phút sau

-đây mời anh dùng anh nếm thử chiếc bánh thì rất là tuyệt và lược qua tách cà phê thì màu sắc hài hòa mùi rất thơm và anh nếm thử thì rất ngon tách cà phê không giống ở đâu cả.

-e hèm anh thấy sao -nó

-tạm được cô được nhận vào làm đó nhóc con-hàn phong

-cái gì ngon vậy mà tạm được vị giác của anh có vấn đề ah.nó nói trong sự tức giận trước h chưa ai nhận xét như thế cả

-bây h yk làm luôn yk-hàn phong

-xí -nó lườn phong sắc bén

-hôn nay nhờ nó mà ai cũng đuối chạy như chạy giặc (lố quá) ai cũng thở hơ ra hơi

-chắc cũng không còn ai nữa nên nó bảo với phong là

-nek anh có cây đàn piano đó cho tôi mượn yk.-nó

-cô tính làm gì-phong hỏi trong sự tò mò

-à tôi mượn đàn một chút thôi-nó

-cứ dùng cho cô luôn đó(giàu vậy cho luôn)

mọi người trong quán đang thưởng thức thì tiếng nhạc vang lên.tiếng đàn du dương làm ai cũng xao xuyến
còn phong thì kinh ngạc khi nó cất tiếng hát

-này bầu trời rộng lớn ơi

-có nghe tiếng em gọi

-mẹ h này ở chốn nao

-con đang mong nhớ về mẹ

-mẹ ở phương trời xa xôi có nghe chẳng tiếng em gọi

-hay sao sáng trên bầu trời

-mẹ dịu hiền về vs con nhé con nhớ mẹ

-lời nguyện cầu từ chốn xa mong ước con yên bình

-mẹ thật hiền tựa nắng mai

-ấp ôm con tháng ngày

-mẹ h này ở chốn rất xa

-trong mơ con đã thấy mẹ

-mẹ dịu dàng hát khúc ca sao con thấy mẹ buồn

-nhìn cánh đồng xa xanh con nhớ mong về mẹ

-mẹ trở về vs con ấm áp bên mái nhà

-và từ bầu trời rất cao mong ước con yên bình

-mẹ ngồi buồn ở chốn xa nhớ thương con vắng mẹ

-hù hu hù hu hú hù

-hù hu hú hu hú hu hù

-ha hà há ha ha ha há hà

-hà ha há ha há ha hà...

-gửi về mẹ nhiều cánh hoa

thắm sương long lanh giữa núi đồi

-chợt giật mình tỉnh giấc mơ

-sao không thấy mẹ

- ghen ngào thương mẹ bao la

-mong đến bên mẹ hiền

-mẹ ở lại vs con nhé con đến vs mẹ

-mẹ nguyện cầu và ước mong

-con sông trong yên lành

-mẹ hiền nào bit không con chỉ mong có mẹ

-và từ bầu trời rất cao mong nhớ con mỗi ngày

-mẹ dùng buồn nhiều nữa nhé

-con đang đến vs mẹ mẹ ơi.

bài hát kết thúc cũng là lúc gương mặt nó dợn nét buồn còn phong thì như rơi vào hố sâu bài hát mà một người rất thích hát hát cho anh nghe

nó hát bài này vì hôm nay là ngày chị ấy ra đi mãi mãi cho dù vết thương có lành miệng thì cứ đến ngày này là trái tim nó lại rỉ máu.mọi người ai cũng dâng trào cảm xúc nó hát rất hay rất cảm động

-phong bắt đầu trở về vs thực tại trong lòng anh luôn bồn chồn liệu có phải là.

-phong đến gần nó và kéo nó vào căn phòng trên lầu trước sự ngạc nhiên của nó

-rầm cánh cửa được đóng lại

-cho anh hỏi tại sao em lại hát bài này.sự trầm lặng trong căn phòng làm con người muốn nghẹt thở

-nó cũng đang buồn không biết nó đã kiềm nén bao lâu nay nên bây giờ nó muốn tâm sự vs phong

(chương này mình tặng cho bạn TRẦN PHỤNG.có lẽ ko hay nên xin bạn cho ý kiến.hihi./mình bạn nên chỉ có thể một tuần viết mấy chương thôi.thông cảm cho mình nhé.chúc mọi người đọc truyện vui vẻ)

6. Chương 6: Hồi Ức

-một cô bé 5 tuổi rất dễ thương đang yk chơi cùng vs mẹ và anh trai nhưng lại bị lạc mất.đối vs một đứa nhóc như nó thì có thể làm sao mà tìm được họ.cô bé cứ mãi chạy chạy yk tìm anh hai nhưng mãi vẫn không thể tìm được cô bé băng qua đường và bị một chiếc xe tông trúng và được đưa đến bệnh viện trong khi đó người anh trai hơn mình mười tuổi vẫn cùng mẹ chạy khắp nơi tìm em mình.-sao con lại để lạc em.nó còn nhỏ lỡ xảy ra chuyện gì thì sao-người mẹ

-con xin lỗi híc híc

-vài ngày trôi qua cô bé cũng tỉnh và gia đình đang đi tìm trong nỗi tuyệt vọng.

-có ai không giúp cháu vs đây là cháu vậy tại sao cháu lại ở đây cháu là ai

-hu hu

-sao cô bé tỉnh rồi à-bác sĩ già

-đúng ạ nhưng cô bé hk còn nhớ gì cả-y tá

-cô bé cháu có nhớ cháu là ai không cha mẹ nhà cửa có nhớ ai không-bác sĩ ân cần hỏi cô bé

-cháu không bit cháu đau đầu lắm-cô bé

-tạm thời cháu cứ ở lại đây khi nào nhớ thì ta sẽ đưa cháu về nhà-bác sĩ

-hic..hic

-đêm hôm cô bé chạy ra khỏi bệnh viện cố tìm kiếm kí ức của mình nhưng lại lạc và ngất yk

-cô bé mở mắt ra thì thấy xung quanh có rất nhiều trẻ nhỏ và một đứa bé ba tuổi đang nhìn nó nở một nụ cười

-chị tỉnh ời ao viện trưởng ời chị ấy tỉnh ời nè.

-con tỉnh rồi sao con sao lại xỉu ngoài đường ba mẹ con đâu.viện trưởng

-con không nhớ con không bit mình là ai cả-cô bé trả lời nghẹn ngào

-tội nghiệp thôi con cứ coi đây là nhà con khi nào nhớ thì về nhà.

cô bé sống đó và mang cái tên huyền nhã do mọi người cùng đặt và làm chị em vs nhóc 3 tuổi

6 năm trôi qua huyền nhã và thư (nhóc 3 tuổi đó) cùng yk học chung và huyền nhã dạy cho thư đánh đàn hát bài mà nhã cứ nhớ trong ký ức chỉ làm mọi thứ

lúc này 2 cô bé 11 tuổi và 9 tuổi đang yk trong trời tối mua đồ về nấu ăn nhưng lại gặp phải một lũ bậm trợn chặn đường đi sòm thì thư đứng ra

-tránh xa chúng tôi ra cầm các nguoi2 động vào chị ấy nó đứng ra che trước nhã

-con ranh tránh ra nó bị một tát hất văng ra xa còn nhã thì bị chúng vây lấy sờ mó làm cho nó tức điên lên nhào tới cắn vào tay của một tên nhã cố thoát ra thì thấy một tên đang rút dao ra định đâm nó thì nhã lao tới một nhát dao chí mạng đâm vào ngực nhã và bọn chúng cũng yk mất nó bỏ tới bên nhã người nhã bê vết máu hơi thở nặng nhọc nói vs nó

thư ..em có sao ..không-nhã nói trong khó nhọc

-em.hic..em không sao chị nhớ đừng ngủ nhé.-nó khóc

-nếu như.. sao này em gặp một người tên.... hàn phong thì nói vs gia đình họ chị ..xin lỗi

-sao..ạ khôn lẽ ..chị đã nhớ ra..-nó ghen ngào nói trong tiếng nấc

-ừm chị nhớ vào hôm qua tính hôm nay nói...vs mọi ..người..nhưng có ...lẽ..không được rồi..-càng ngày nhã càng nói khó khăn

-em hãy nhớ ..sau này..nếu ..như có ...gặp..lại gia...đình ..của em ..thì em ...hãy nhận họ..nếu không sẽ ..hối..hận..em gái..yêu của chị.

nhã trút hơi thở cuối cùng bỏ lại nó vs niềm đau

-nước mắt nó rơi trong đêm cơn mưa cũng nhỏ hạt mưa hòa trộn vs nước mắt nó.khôn bit đâu là nc mắt của nó nữa

-chị ơi tỉnh lại yk mà đừng ngủ nữa mùi máu tanh dính cùng mưa vào áo nó.mọi người một lúc sau mới đến và chị nhã của nó nằm trong một căn phòng lạnh lẽo nó đã ngừng khóc thay vào đó là một khuôn mặt trắng bệch và đôi mắt vô hồn

-tụi du côn lãnh án 20 năm tù nó thì cứ tới ngày giỗ thì sẽ hát bài gặp mẹ trong mơ mà chị rất thích hát nó hứa nó sẽ không khóc và sẽ tìm ra gia đình chị và sẽ giúp người hoạn nạn lời hứa trước ngôi mộ chị.

trở lại hiện tại

-đôi mắt nó đã nhòe yk .còn phong thì thờ người ra

-cho anh hỏi..có phải chị nhã ..của em có một vết phỏng ở cánh tay phải hình giống hình ngôi sao lấm(phỏng gì mà đẹp vậy) phải..không-phong hỏi trong giọng ghen ngào

-dạ đúng.mà sao anh bit-nó hỏi đầy tò mò

-anh..anh là hàn phong là anh trai huyền nhã người mang tên đó thật ra tên thật là long hàn băng.anh đã tìm kiếm mấy năm nay mẹ vì mất em nên qua đời cha thì cũng vậy.

-anh..anh..hu hu cuối cùng em cũng tìm được rồi chị nhã ơi.nó khóc nấc lên

-ngày mai em có thể dẫn anh về thăm mộ bằng được không..

-anh nhớ nó lấm.anh đã không làm tròn trách nhiệm một người anh anh xin lỗi em bằng

-mai hẹn anh 4h chiều.híc..hic

ừm thôi tối rồi em về yk.-phong

7. Chương 7: Anh Trai , Tai Nạn Và Nước Mắt

-sáng 6h30m một ngày mới lại bắt đầu nó tiếp tục cùng chiếc xe đạp thân thương chạy bon bon trên đường
nâng vài câu hát thì

-rầm...áa

-trời ơi cái gì chắn đường bà vậy (xe hơi đó bà) tên khốn nạn nào đạp xe tằm bậy vậy-nó xỏ một tràng

-chị của bé nè ,cưng chờ nữa đi-Minh Trang nói ngọt như mía lùi

-sao lại là cô-nó

-chị ở đâu kẹ chị mà cưng có biết là vừa làm gì không vậy-Minh Trang nói giọng đầy nguy hiểm

nó cảm thấy có nguy hiểm nên tính chuồn, oh hình như là phang phải xe cô thôi rồi tôi yk nha cô giáo-nó
tính chỵ thì chiếc xe hk biết làm sao cứ đạp hoài mà hk yk

-quay lại ,trời ơi cô làm cái gì vậy thả ra coi-nó gắt

-đền xe yk oy yk-Minh Trang cười đầy nguy hiểm

-cô nghĩ sao vậy tội làm gì có tiền mà đền,tại cô đạp xe bậy chứ có phải tại tui đâu-nó

-ủa, chứ hk phải chạy xe hk nhòm đường à ,h tính sao-Minh Trang

-tôi hk có tiền -nó làm vẻ mặt cún con

-vậy thì về nhà làm osin nhé em-Trang

-tùy cô-tôi yk đây

-làm trong một tuần nhé-Trang

-ờ-nó trả lời rất là thiếu sức sống luôn

-'chỉ cần một tuần thế cũng đủ để chị bên em'.

-trường học,nek cô nhóc sao buồn vậy-hắn

-hk có gì chỉ tại gặp xui-thôi vô lớp yk-nó

-nek tối yk chơi vs nhóm hk,nhóc vào lớp cũng lâu oy vs lại là Di bảo bù hôm bữa-hắn

-thôi tôi hk yk vs mấy người đâu,tôi hk có tiền ầu mà vô mấy chỗ xa hoa đó cùng mấy người,vs lại tôi còn
phải yk làm và còn có hẹn nữa-nó buồn thiu

-ơ này khoan đã-sao lại thấy hụt hẫng thế này hk lẽ mình yêu cô nhóc này sao,ko thể nào thôi kẹ yk

-nek anh 2 dạo này em thấy thằng Thiên sao ak-Huy

-nó đang yêu đó,em nhìn mà hk bit à-Bảo

-HẢ anh nói bậy gì vậy làm sao mà thằng này bit yêu chứ-Huy ngạc nhiên trước lời anh mình nói

-em cứ chờ xem,va anh còn bit người nó yêu nữa kia.hehe-Bảo nói mà mặt gian làm ai kia khó chịu

-anh Bảo thiên yêu ai vậy-Di

-ôi mẹ ơi chị dâu ở đâu chui ra vậy-Huy

-trong bụng mẹ chui ra chứ đâu-Di quát

-thằng Thiên nó yêu con Thư oy-Bảo

-OMG thiệt hk-Di,Huy cùng đồng thanh

-oh Thư ghê thiệt cửa gãy thằng này luôn-Di

-ờm ghê thiệt-Huy

-reng reng

-chào các em chúc một buổi sáng tốt lành-Trang

-các em bây h chúng ta làm bài kiểm tra nhé -Trang

-trời ơi bà này mà ra đề chắc có nước húp cháo-hs1

-tao đồng ý-hs2

-ek cho tao coi vs max-hs3

-tao hk có bit làm có cái gì ầu mà coi-hs4

-nó và tụi hần sau 10 phút thì đã xong và bước ra ngoài để lại mấy boy kia cùng khóc nước nỏ

-nè yk căn tin yk Thư-Di

-thôi mấy người yk yk tôi hk muốn yk-nó

-nó rảo bước nhẹ nhàng để ngắm cây và những ngọn gió lùa vào tóc nó nó tiến lại cái cây nằm thiếp yk hần cũng tiến sát lại làm bờ vai cho nó dựa (lãng mạng ghê)

-nó ngủ hần ngấm cứ thế 1 tiếng đã trôi qua nó tỉnh dậy thì mở mắt ra đã thấy mặt hần cách mặt nó 10 cm là môi đã chạm môi

-nó mở to mắt hần cũng giật mình cả hai cùng quay mặt yk

-anh anh làm cái gì vậy-nó hơi rối

-à thì tôi có làm gì đâu thấy cô ngủ sợ cô mỏi nên tôi cho cô dựa-hần

-zậy thì thôi tôi yk à-nó chạy yk

-này này,tôi-hần

tua nhanh.....

ra chơi.....vô tiếtra về

-hôm nay là ngày nó dọn dẹp cô nhi viện và yk viếng mộ cùng phong

-4 h chiều Phong đã chờ nó ở trước cô nhi viện

-anh đợi tôi có lâu ko.-nó

-à tôi cũng chỉ mới tới thôi-Phong

-vậy h chúng ta yk thôi-nó

-chiếc xe lao vung vút tới nơi Bắg nằm,Phong hỏi nó đủ thứ về Bắg cho tới lúc đến nơi dừng chân

-chị em gái tới thăm chị đây,cũng đã mấy năm từ lúc chị ra yk rồi,em sống rất tốt và mọi người cũng sống rất tốt à em tìm được anh trai chị rồi nè.gương mặt nó đơ buồn

-Bắg, anh 2 tới thăm em nè anh xin lỗi đã ko thể làm tròn trách nhiệm của một người anh,em khổ rồi,né6y1 bây h mà em còn sống thì chắc em đẹp lắm

-chị ấy đẹp lắm một vẻ đẹp của sự hiền dịu và chu đáo chị ấy hát hay lắm-nó

-chắc Bắg ở cùng em vui lắm phải hk-Phong

-ừm,Bắg là chị gái của tôi mà,mãi mãi là chị của tôi chia sẻ cùng tôi cùng ôm nhau khóc lúc tôi bị bạn bè ức hiếp,làm bánh cho tui ăn-nó

-Bắg là em gái anh vậy thì em làm em gái anh yk, anh ko còn ai cả-Phong nói nghẹn lời

-được, anh 2 thế là em có anh 2 rồi-nó vui đến khóc

-thôi nín yk,bây h thì Phong bit là tình cảm chỉ là cho một người em gái chứ hk phải yêu

-thôi quán sắp mở cửa rồi chúng ta về thôi-Phong

-ừm-nó

chăm sóc em gái dùm em nhé anh 2

-hôm nay khách càng đông hơn và nó cùng phong nắm tay nhau bước vào quán làm cho tụi hấn bắt gặp được

-thì ra là vậy,ánh mắt phong tóe lửa và rất buồn khi thấy cảnh tay trong tay tim hấn nhói lên

-có lẽ tôi đã yêu em nhưng chắc em ko yêu tôi ha ha' hấn ngưng suy nghĩ và bước tới nó

-cô hk thể vào nơi sang trọng sao?ồ hay là có bạn trai giàu có nên mới vào được đây-hấn

-anh nói gì vậy tôi hk hiểu-nó ngơ ngác hỏi

-tôi nói cô là kẻ nghèo hèn ăn bám đại gia-Hấn quát lên trước mặt nó

-cậu nói gì thế-Phong nắm cổ áo hấn cùng lúc đó Bảo,Huy,Di bước vào thấy cảnh tượng này liền chạy tới

-anh làm gì bạn tôi vậy-Bảo

-mày hỏi thằng này yk -Phong rit lên

-là sao, Thiên max đã làm gì-Huy

-tao có làm gì đâu-hấn thản nhiên trả lời sau đó là một cái bạt tai trời giáng

-BỐP. xin anh hãy tự trọng tôi có lòng tự trọng củ tôi anh nói đủ chưa yk yk -nó rất đau nó cũng hk bit tại sao nhưng hấn nói ra những lời đó làm tim nó đau lắm

-khóe mắt nó cay cay nó chạy vào trong sau đó thì Phong cũng đuổi theo nó để lại hấn cùng một thân người cứng đờ hấn lao ra ngoài lấy chiếc xe lao đến quán bar tụi Bảo cũng đuổi theo cứ thế hấn nốc rượu hết chai này rồi lại đến chai khác cho dù Bảo và 2 người kia cứ can ngăn.còn nó thì khóa chặt cửa nhà vệ sinh mặt cho mọi người kêu thế nào cũng hk chịu ra kết cục là nó bước ra vs một đôi mắt vô hồn nó bước yk ra hk ai dám can ngăn nó

-để anh hai đưa em về nhé-Phong lo lắng

-thời ạ em tự về thế là nó bước yk bước yk trong vô hồn và Minh Trang đang gọi nó nó vẫn hk nghe cứ thế qua đường

-Thư đừng bước nữa em Trang chạy lại đẩy nó ra lúc chiếc xe hơi đang lao tới

-nó bị đẩy mạnh và té qua bên đường khi lấy lại ý thức thì

RẦM và trang là người lãnh trọn chiếc xe

-đôi chân nó bước nhanh tới nơi mà chị nó đang bất tỉnh nằm đó nước mắt nó rơi ra nó đỡ Trang dậy và cứ thế mà gọi

-chị tỉnh dậy yk đừng làm em sợ mà tỉnh lại yk đừng hù em mà em sợ lắm em mệt lắm oy

-ò e ý e

-xin lỗi mời cô ở ngoài, đèn phòng cấp cứu mở sáng lên ở ngoài này thì nó đang hoảng loạn đang khiếp sợ,sợ phải hại chết thêm một người mà nó yêu thương.

-Thư chị con ầu rồi-mẹ nó

-chị ấy...ở trong ...đó-nó chỉ tay về phía cánh cửa lạnh toát ko một chút sinh khí

-trời ơi con tôi mẹ nó khóc lên

-nó thì vụt chạy ra ngoài lúc chạy mãi chạy mãi và từng giọt mưa tí tách đổ xuống càng lúc càng to nó khóc thật to kêu gào thảm thiết và cứ thế nước mắt mặn chát hòa quyện cùng mưa có lẽ ông trời cũng khóc cùng nó cứ thế nó yk cho đến lúc ngất yk nằm dưới làn mưa

-chị nó thì cuối cùng đã qua cơn nguy kịch tới bà Hoàng nhớ lại thì hk thấy Thư âu nũa bà cảm thấy lo lắng cho đứa con gái này

-mẹ nó lật đật yk kiểm nó thì đã thấy người ta đưa nó vào bệnh viện

-Thư ơi con sao vậy tỉnh lại yk con đừng làm mẹ sợ mà con-mẹ nó khóc nấc lên chỉ trong một đêm mà 2 đứa con bà yêu quý phải vào phòng cấp cứu

-Phong nghe tin vội chạy vào và trong lúc đó thì hấn say mên và ngủ ở nhà ngon lành

-Thư em sao vậy bác ơi Thư sao vậy bác-Phong hỏi dồn dập

-tôi ko bit mà cậu là gì của nó-mẹ nó hỏi

-dạ con là anh nuôi của Thư-Phong lễ phép trả lời

-1 tiếng sau thì phòng cấp cứu cũng mở ra nó nằm trên chiếc giường trắng toát gương mặt như thiên thần nhưng ko còn một giọt máu nào

-hấn đang ngủ thì chuông điện thoại reo lên

-gì đó-hấn quát

-max tỉnh zậy yk Thư nằm bệnh viện rồi kìa-Bảo quát ầm lên

-sao tại sao lại nằm viện-hấn hốt hoảng

-tao hk bit tao vs Di đang yk đến đó nè-Bảo

-tao tới liền-hấn vội vàng mặt quần áo lao ra ngoài chạy xe như tên bắn và chạy như điên vào bệnh viện

-Thiên tao đang ở đây nè-Bảo

-hấn chạy đến thì cũng là lúc hấn và Phong gặp nhau

-max còn đến đây làm gì chính max đã hại Thư-phong rit lên

-xin lỗi có lẽ tôi đã quấy rầy tình cảm hai người-hấn

-max có bị điên hk thẳng kia tao hk phải người yêu Thư mà tao chỉ là anh nuôi của Thư còn max thì biến yk-Phong đẩy hấn vào vách tường và mở cửa bước vào

-hấn đơ cả người khi nghe phong nói

-bác sĩ vào xem em tôi nek-phong gào to

-Thư ơi tỉnh lại con ơi con đừng giật nũa mà

-một toán bác sĩ bước vào hấn cùng 2 người kia cũng lao vào theo thì thấy nó đang co giật

-sau khi tim thuốc xong thì nó đã bớt chút đỉnh

nếu như trong tuần này ko thể tỉnh lại thì nhà hãy chuẩn bị tâm lý cô bé bị sok và bị kích động quá độ và do viêm phổi nặng nên e là-bác sĩ trả lời trong đau buồn

-hấn khụy xuống Di thì lao vào ôm nó mẹ nó thì chỉ bit khóc chị nó thì chưa thể qua thăm nó nên khi nghe thế thì rất đau

-

8. Chương 8: Tình Yêu Bắt Đầu

-sau khi cấp cứu xong thì nó chìm vào hôn mê và có thể sẽ chết.Lời nói của bác sĩ như một con dao cứa sâu vào trái tim của hần, bây giờ hần mới nhận ra là mình thật lòng yêu nó nhưng liệu được gì khi chính hần đã làm tổn thương nó hần ngày ngày cứ ngồi cạnh nó tâm sự đủ điều mong nó sớm tỉnh dậy để đấu khẩu với hần,chọc hần tức lên.hần cứ hy vọng và mong chờ

-Thư em có thể tỉnh lại không, anh xin lỗi,em chỉ cần tỉnh lại thôi mẹ và chị em lo cho em lắm rồi các bạn trong lớp mong em lắm đó.Anh biết anh không có tư cách ở bên em nhưng em hãy cho anh cơ hội bù đắp cho em được không Thư.Cứ thể đã gần một tuần trôi qua và ngày quyết định nó sẽ sống hay là ra yk

-hôm nay thì chỉ có chị nó và Phong còn hần thì cũng phải đến trường không thể nghỉ học nhiều quá.Nhưng hần đến trường vs một tâm trạng nặng nề cứ như một xác chết biết đi

-còn về phần nó thì bây giờ ai cũng mong nó tỉnh dậy

-tôi ra ngoài mua chút đồ ăn cô ở lại chông Thư nhé-Phong nói vs một vẻ mặt ưu buồn nhìn chiếc giường nó đang nằm

-anh cứ yk tôi sẽ ở đây vs em ấy-M.Trang

-cánh cửa đóng lại,anh bước yk chậm rãi lòng trĩu nặng anh sợ sẽ mất thêm một người em gái,anh sợ điều đó lại xảy ra một lần nữa

-sau khi phong yk được 15 phút thì tim nó bắt đầu loạn làm cho Trang một phen hoảng sợ

-Thư em đừng hù chị mà chị xin em đó,chị khỏe ơy nè em tỉnh dậy nhìn chị yk mà Thư-M.Trang nói một cách gấp gáp và đầy hoảng sợ

-Bác sĩ nhanh lên có người đang nguy lẹ lên-M.Trang gào lên

-sau đó một tốp bác sĩ vào

-ông mau cứu nó yk.nếu không cứu được tôi cho đóng cửa bệnh viện ông nhớ đó-M.Trang đe dọa

-mau lên đo huyết áp-Bác sĩ

-nhịp tim và huyết áp đang giảm ạ-Y tá nói hoảng

-chuẩn bị kích điện-Bác sĩ làm một hồi thì cũng không được gì

-còn M.Trang thì gọi điện cho bà Hoàng (à mình nói luôn bà hoàng là người Anh tên việt là hoàng nhé,) và hần đến.khi hần nhận được cuộc gọi thì lái xe như điên.cứ lao tới làm người dân một phen hoảng sợ

-Phong nghe phòng ồn ào thì vội nhào vào thì cảnh tượng trước mắt là bác sĩ đang cứu nó còn M.Trang thì đứng như pho tượng cứ nhìn nó

-anh cũng không ngoại lệ người anh bất lực ngồi vào ghế một cách vô hồn.

-hần thắng xe một cách nguy hiểm mở cửa xe và chạy như điên vào phòng nó.Hần bước nhanh vào cạnh nó một cách vô thức

-khóe mắt hần cay cay đúng khi thấy nó như vậy thì hần không thể không khóc

-em không tha thứ cho anh sao Thư? anh muốn em phải sống.em muốn anh như thế nào em mới chịu tỉnh hả-hần gất lên quất vào mặt nó

-xin anh bình tĩnh lại-Bác sĩ

-còn nó thì bây giờ đang ở một nơi trắng xóa

-sao mình lại ở đây,đây là đâu có ai cho tôi biết không-nó tìm kiếm xung quanh

-không lẽ đây là thiên đường sao?nó tự hỏi chính bản thân mình

-lúc đó một giọng ấm áp đầy quen thuộc nói với nó

-nếu em chọn ra yk thì hãy bước về phía trước còn chấp nhận ở lại thì chị sẽ đưa em về-giọng nói cất lên làm nó ngỡ ngàng

-chị Băng phải không ra đây gặp em đi em nhớ chị lắm.hichic-nó

-ừ là chị nhưng em sẽ không gặp chị nếu em chưa quyết định-Băng (Huyền Nhã đó)

-dậy thì em theo chị-nó nói một cách quả quyết

-chị muốn nói vs em-Băng

-chị biết rằng em rất đau khổ nhưng em có bit là người khác trông chờ em thế nào không Thư.em còn gia đình còn có một người quan trọng đang chờ em.cuộc sống không tránh khỏi đau thương ,nó luôn yk song song vs hạnh phúc.khi một cánh cửa này đóng lại sẽ có một cánh cửa khác mở ra.em có nhớ lời hứa trước kia em hứa không

-em...em nhớ-nó ngập ngừng

-phải sống cho thật tốt sống cho những người khinh bỉ xem thường chúng ta.phải cho họ thấy chúng ta tài giỏi như thế nào phải vươn lên không bao giờ đầu hàng trước số phận em nhớ chứ .em còn một người chị đang chờ em về-Băng

-em nhớ-nó

-vậy thì tại sao em lại quyết định yk cùng chị-Băng

-em...em-nó

-em không muốn phải nhận thêm đau thương nữa đau lắm chị à-nó nói nghẹn ngào

-em có nghe thấy không Thư-Băng nói

-Thư ơi tỉnh lại yk mà anh xin lỗi anh yêu em nhiều lắm-hắn

-nek bà tỉnh lại yk bỏ tui một mình buồn lắm-Di

-hu hu hu-mẹ nó

-nek em chưa làm o6sin cho chị mà em còn nợ chị mà-M.Trang quát

-em làm cà phê cho anh uống yk Thư-Phong

-em nghe thấy chứ ngoài những người khinh khi ta thì còn có những người yêu thương ta họ sẽ ra sao nếu em chọn cách ra yk liệu họ có trụ nổi không em là người hiểu rõ cảm giác đó nhất đó.Chị mong em suy nghĩ lại-Bang

-em..em không muốn xa chị-nó

-nếu em yk vs chi thì họ sẽ đau lòng còn chị thì không can tâm nhìn họ như thế.em về bên họ nhé nếu em theo chị thì chị sẽ không thể an lòng đâu-băng nói nhẹ nhàng

-ừm..hic ...hic em sẽ dừng cảm sống chị nhớ sống tốt nhé-nó nói vs một nụ cười

-ừm em ngoan lắm nhớ nhé không bao h từ bỏ mọi người-Băng

-chị ơi.nó như bưng tỉnh zậy mọi người ngạc nhiên nhìn nó vui mừng và bác sĩ thì ai cũng bất ngờ tìm nó gần như ngừng đập vậy mà lại có thể tỉnh dậy

-nhanh lên bác sĩ-mẹ nó

-họ gấp rút khám cho nó còn nó thì mắt cứ mờ nhìn xung quanh tìm kiếm Băng

-chị đâu rồi em chưa nói hết mà,nước mắt nó trực trào ra làm mọi người hốt hoảng nhưng cũng may bác sĩ nói không còn nguy hiểm gì nữa làm họ nhẹ lòng

-nó thì sau đó đã chìm vào giấc ngủ vì mệt mỏi

-hắn vui mừng sáng hôm sau liền mua cháo chạy đến bên nó lúc vào thì thấy nó mở mắt nằm đó

-nek anh mua cháo nek em ăn yk-hắn

-nó không nhìn mặt hắn mà nói tôi chỉ là đứa moi tiền đại gia thì sao có tư cách để ăn cháo của anh mua-nó nói giọng lạnh băng làm lòng hắn hơi chùn xuống

-anh xin lỗi.chỉ tại anh lúc đó không kiềm chế được nên mới...-Hắn

-tôi là gì của anh mà anh phải nổi nóng chứ.hãy để tôi yên.anh ra ngoài yk-nó vẫn giọng nói đó

trái tim hắn như bị vạn tiễn xuyên tim đau lắm nhưng cũng tại hắn chứ biết trách ai.Nó cũng đau khi nói ra những lời đó chứ nhưng nó muốn cho hắn biết thế nào là đau

-xập.. cách cửa đóng lại 2 người 2 trái tim nhưng chung một nỗi đau(t/g:sao cứ thích làm khổ nhau vậy cà)

-hắn bước yk mà lòng chiều nặng.còn nó thì không thể khóc nổi nữa nó cứ nằm đó không thèm nói chuyện vs ai ngoài Di cả

-cứ thế thời gian cứ trôi qua hắn ngày nào cũng tới thăm nó cho dù bị nó mắng chửi thậm tệ (mặt dày gớm) vẫn cứ đến ngày nào cũng một món ăn

-tới lúc nó cũng xuất viện.nằm trong đó làm nó ê ẩm khắp người

-nó về cô nhi viện thăm mọi người và nó quyết định về với mẹ và chị nó nó không muốn phải hối hận

-trong lúc nằm viện nó vui và hạnh phúc khi ở bên M.Trang và mẹ nó.Ấm áp vô cùng bấy h nó mới biết nó chọn sống lại không phải là sai

-chiếc xe màu đen sang trọng cứ thế bon bon chạy trên đường và đỗ tại một căn biệt thự không phải mà là lâu đài mới đúng

-nó bước xuống xe mở to mắt nhìn ngôi nhà trước mặt mà mắt chữ A mồm chữ O hồn lìa khỏi xác (kinh quá)

-nè vào nhà yk chứ.khi nghe M.Trang nói nó mới hoàn hồn lại bước vào trong còn kinh khủng hơn

-có một toán vệ sĩ và người hầu xếp thành 2 hàng dài và có một người phụ nữ hơi cao tuổi đứng ra cuối chào

-chào phu nhân,đại tiểu thư và nhị tiểu thư

-căn biệt thự có một vườn hoa nhà cao 5 cái lầu

-OMG.kiểu này mà yk chơi khuya thì chắc ngủ ngoài đường à.nó thì yk làm tới tới mới về chắc chết

-em khỏi lo em không cần yk làm thêm nữa

-hết hồn cô ở đâu ra vậy-nó

-em gọi chị là gì-M.Trang ngỡ ngàng

-cô có bị điếc hk-nó tò mò hỏi

-gọi là chị nghe chưa M.Trang nhéo tai nó đau ời là đau luôn

-ui da.thôi nha-nó quát

-gọi chị 2 yk rồi thả-M.Trang

-nó dơ tay ra tính đánh thì lại bị Trang bẻ ra sau lưng nó không ngờ là Trang bit võ nó tiếp tục đá thì chân cũng bị nắm lại nó la oai oái nó bit là mình vừa gặp cao thủ nên nó phải tuân theo

-hic..hic đau quá thả ra yk-Nó nói nấc lên

-gọi yk rồi gọi.hehe

-chị...c...chị 22222222 được chưa-nó nói lớn

-'tính chọc bả ai ngờ bị bả đánh nhục quá'nó nghĩ mà tức muốn xì khói còn Trang thì nhào tới ôm nó vào lòng

-em gái ngoan lắm vài bữa mà làm gì vậy thì nhớ nhé.hehe-Trang nói giọng đầy đe dọa cô muốn dạy nó bớt quậy và hỗn thôi

-mệt rồi phiền quá vô nhà thôi nó vừa nói hết câu thì thấy lạnh sống lưng quay lại thì thấy khuôn mặt đen xì của Trang

-em vừa nói chuyện vs ai vậy em gái.Trang là một người thích sự tôn trọng nhưng em gái cô vừa nói gì thế này

-em..em..vô nhà đây-nó chạy nhanh hơn vận động viên nếu còn ở lại chắc te tua

-em đứng lại cho chị -Trang cũng không vừa chạy còn ghê hơn nó tóm lấy cổ áo nó

-xin lỗi mà sao này hk dám nữa đâu-một gương mặt 5 cú con được chưng ra nhưng hk có tác dụng

-bóp một cái vô hông làm nó đau muốn chết

-rồi xong ọy đó yk theo chị chị chỉ phòng cho

-một căn phòng ở lầu 3 vs màu chủ đạo là xanh dương và trắng có một kệ sách một cái bàn bà một chiếc giường bụi tở chẳng có chăn màu xanh và gối cũng vậy toàn màu nó thích không

-nó nhảy lên tính đánh một giấc dài nhưng nó vẫn nghĩ tới hân.lòng lại buồn nhưng rồi nó cũng chìm vào giấc ngủ ngủ một mạch tới chiều luôn

Tác giả đã trở lại và ăn hại hơn xưa.xin lỗi các bạn nhé mình không có thời gian đăng nên hôm nay cap này mình đăng dài một chút mong các bạn thông cảm cho mình nếu mai mà rảnh thì mình sẽ đăng.mong các bạn ủng hộ truyện của mình.nếu có gì sai sót thì các bạn bỏ qua cho nhé.cảm ơn nhiều.hihi

9. Chương 9: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh(1)

5h nó mới chịu dậy.nó lột cái thân xác vào làm vs cn -vừa bước ra thì nó thấy mặt bà chị thân yêu của nó ở mép cửa vs một gương mặt tươi cười nhìn nó làm nó ớn lạnh cả sống lưng

-chào nhóc dậy rồi sao,yk mua sắm ko?

-có ngày trọng đại gì hay sao mà phải yk mua sắm-nó

-chỉ là chị muốn dẫn em yk chơi yk làm quen nơi này thôi,em muốn yk chứ-M.Trang

-ừm cũng được,chờ chút xíu-nó

-5 phút sau nó bước xuống vs áo thun và chiếc quần jean xám mặt dù nó mặt đồ đơn giản nhưng mà nó vẫn rất đẹp

-nè em hk còn bộ nào hơn bộ này sao,thôi yk chị mua cho em vài bộ-M.Trang ko hài lòng lắm

-bộ này là đẹp nhất rồi đó-nó hơi bực

-yk yk-nó

-haizz con nhóc này càng ngày càng hk xem mih ra yk-M.Trang thở dài ngao ngán

-chị nó lấy chiếc xe xin nhất là lamborghini lái trên đường làm ai cũng phải ngoái nhìn và né tránh nếu không có nước mắt mạng

-nó thì vẫn bình thân còn chị nó thì phải ngạc nhiên ai mà ngồi xe cùng cô điều phải la hét trong sợ còn đây thì...-M.Trang thầm nghĩ

-tới một cửa hàng thời trang nổi tiếng rất lớn ai cũng tò mò khi thấy chiếc xe có h ạng trên thế giới và ko biết ai lái nó,khi vừa bước xuống xe thì ai ai cũng phải ngoái nhìn 2 người con gái đẹp như thiên thần,con trai thì nhìn chảy cả nước dãi còn con gái thì vừa ngưỡng mộ vừa ghen tỵ

-mọi ánh mắt đều nhìn về phía nó làm nó hơi bực mình,nó có phải là người ngoài hành tinh mới xuống trái đất đâu-nó rủ thầm

-chào tiểu thư

-chào

-M.Trang dẫn nó vào một gian hàng quần áo,rất nhiều quần áo đẹp,nhưng trong mắt nó thì lại thấy ko được đẹp cho lắm

-nó thì chọn toàn là quần và áo thun không có cái váy nào

-còn Trang chọn thì nó ko lấy một cái làm cô buồn muốn chết,bộ mắt thẩm mỹ của mình có vấn đề sao-cô thầm nghĩ

-chọn một hồi nó lấy 5 bộ mà nhìn cũng đơn giản nhưng khi nó tính tiền thì không khỏi ngỡ ngàng những 5 triệu sao,nó há hốc mồm

-khi bước ra nó không khỏi thắc mắc

-chị ở đây có lừa nhau hk mà sao mất quá vậy,5 bộ mà hết 5 chai,tiền đó để ăn sượng hơn-nó tiếc hùi hụi

-trời

M.Trang chỉ biết kêu trời vs đứa tiết kiệm quá đáng này

-sau đó 2 người yk ăn tối 7h30 mới về nhà

-những ánh đèn đêm rực rỡ làm nó nhớ tới hân,có lẽ tôi đã yêu anh thôi thì mai yk học cho cơ hội luôn

-chiếc xe về tới biệt thự nó thì mệt muốn chết lên tới phòng thì tắm và lôi mấy lọ thuốc ra mà uống chắc cũng sắp tới ngày nó mù

-nhìn lọ thuốc mà lòng chán nản,nó uống xong thì dầu vào đầu giường,và lăn ra ngủ

-nó ngủ mà nường cháy khét luôn kêu cỡ nào cũng không thèm dậy làm Trang một phen khốn đốn phải tắt nước

-ào ào

-mưa mưa nhà dột nó bật dậy như lò xo hét lên làm cho Trang một trận cười hã hê khi nó nhìn lại thì mặt đần như đít nổi nhìn TRANG

-sao chơi ác dậy kêu là được rồi-nó quát lên

-bit mấy h chưa tỉnh hk yk học hả-Trang

-trời 6h40 chết rồi-nó hốt hoảng nhảy khỏi giường vào làm vsen và thay quần áo trong tíc tíc tính lấy xe đạp yk thì hơi ôi.nó nhớ là chiếc xe nó còn ở cô nhi viện

-nó nhìn Trang bằng ánh mắt cầu khẩn

-cho e..em yk nhờ với,-nó nói nhẹ nhàng

-cũng được thôi vậy thì kêu chị êu dầu cho yk liền-Trang nói đầy ác ý

-chị...chị ...y...yêu dầu nó nói lý nhí

-sao nói gì vậy-Trang trêu nó

-chị...chị yêu dầu-nó vặn hết cái volum gào lên

-lên xe yk nhóc-Trang rất thích chọc nó mỗi lần nó giận rất đáng yêu

-nó bước lên xe mà mặt đầy sát khí

-chiếc xe chạy vào sân trường làm ai cũng nhìn (do Trang yk chiếc xe ngày hôm qua chứ hk yk chiếc cũ nữa) nó bước xuống xe càn kinh ngạc hơn và tiếp đó là bà cô giáo mà ai cũng biết (Trang đó) ai cũng mắt chữ A mồm chữ O nhìn cái đứa nghèo (là nó đó)lại yk cùng xe vs giáo viên lại còn thân mực nữa

-xì xào

-con nhỏ này ghê thiệt -con nhỏ 1

-ừm chắc nó làm gì bả bả mới cho nó yk chung xe-con nhỏ 2

-ghê phải báo cho đại tỷ nghe mới được-nhỏ 3

-tao còn nghe nói no 1 Thiên iu nó nữa-nhỏ 4

-tao có hình nữa nek nó dựa vào vai anh Thiện nữa đó-nhỏ 5

-con này khiếp nhưng nó có nhan sắc mà-thằng 1

-nó nghe hết nhưng vẫn thản nhiên bước vào trong một cách bình thản nhưng trogn ánh mắt của nó lại chứa đầy lạnh giá ai cũng nw1 nó

10. Chương 10: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh (2)

-nó bước vào trong lớp học vs một bất ngờ không thể tưởng nó nhìn trước mắt nào là bông hồng trên bàn học và những dòng chữ CHÀO MỪNG TRỞ LẠI LỚP rất đẹp trên bảng,thật sự là làm nó rất vui,những câu nói của lũ người lúc sáng nó đã quên mất và còn một điều nữa là-cả lớp chạy ào vào trong lớp bắn pháo giấy tung tóe vào nó và những lớp chào mừng nó vắng học mấy ngày qua làm lớp buồn muốn chết

-còn hần bước vào trên tay là một bó hoa hồng xanh là loại hoa nó rất thích

-anh xin lỗi xin em tha thứ cho anh anh biết mình sai, anh xin em hãy làm bạn gái anh nhé-hần một chân quỳ và nói rất ngọt ngào những lời chân thật

-anh...anh tôi ..tôi-nó lắp bắp nói không lên lời nó vui trong lòng lắm đấy

-ồ ồ thằng này lớn mọn quá-cả lớp ồ lên làm mặt nó đỏ như trái cà chua

-nếu ...anh muốn thì phải vượt qua 3 điều kiện được chứ-nó trả lời bằng một nụ cười mỉm ai nhìn cũng xịt máu mũi (ác quá bà ơi thôi thì làm bạn gái yk)

-anh đồng ý-hần nói rất chắc chắn

-cả lớp lúc cười rần rần lên vì công tử băng lại bị cưa đổ sớm vậy

-nó thì thản nhiên bước xuống chỗ ngồi mặt kệ tụi kia còn đùa giỡn (chị này chơi ác quá vô lớp mà hk nói ai hết) đến khi bà giáo dạy môn sinh học khó tính bước vào thì cả lớp bị chửi

-mấy em làm cái gì zậy hả có biết vô lớp rồi không mà còn đùa giỡn chưa chịu vào chỗ ngồi nữa-bà quát lên làm tụi kia đứng hình run cầm cập cả đám lườm nó

-con này ác ghê bà cô này phạt mấy cái học búa không-Di nói kèm theo cái liếc

còn nó thì vẫn nhìn cả đám bị chửi nó bụm miệng nãy h và h có thể là

-ha..ha..ha..tụi bây..sắp bị mần thịt rồi đáng đời tụi bây-nó rặn dừ lắm mới hết câu

-em kia trật tự yk-bà quát nó

-còn mấy em ra kia quỳ gối,dang hai tay lên trời tới ra chơi cho tôi,ai bỏ tay xuống quỳ tới ra về còn ai bỏ yk thì 5 con zero vào sổ nghe chưa

-max về dạy lại con Thư nghe chưa nó lầy quá-Huy

-tao còn bị chơi nữa tụi bây hk thương tao thì thôi yk-hắn ức chế nhìn nó nhưng đổi lại là cái cười nữa miệng làm hắn cần ức chế hơn

-hãy đợi đấy anh sẽ có ngày lấy cả vốn lẫn lãi-hắn nghĩ

-tôi sẽ chờ anh không thắng nổi àu,xí.hai anh chị này đang đấu mắt

-còn em hôm nay tôi sẽ dạy mình em,em lấy tập vở ra yk-bà nghiêm giọng nói

-có một mình mình mà cũng dạy,xiii-nó bĩu môi

-á..ui da cô ơi em đau bụng quá cô cho em ra ngoài ạ-nó làm mặt của kẻ bệnh tật

-em về học mười năm nữa chưa chắc lừa được tôi-bà nhìn nó và nói

-thưa cô ,cô từng nói là khi bị đau bụng cần yk thì phải yk còn nếu hk sẽ bị bện thận và bị tr***không phải sao cô-nó làm bộ mặt nhăn nhó nói vs bà cô

-em..em-bà tức sôi máu

-thôi em yk nha cô-nó vừa ôm bụng vừa nhìn tụi bạn quỳ trước cửa và một nụ cười nở trên môi nhưng hk ai thấy khá hơn mà muốn nhào vào ụynch nó một trận cho hà dạ

-thôi bye mấy cưng ở lại vui vẻ luyện tốt vào nhé-nó nói giọng đầy châm chọc và hk quên một nụ cười tươi làm hắn lên mây luôn

-tao thấy cô ấy cười rất đẹp.hắn dõi theo nó mà cười như thằng tự kỷ

-thằng này lậm vì gái rồi-nam sinh 1

-trăm năm kiêu vẫn là kiêu con trai đại gái là điều tất nhiên-nam sinh 2

-mày ngu văn thì đừng có tỏ ra ta đây-Huy cốc đầu nam sinh đó

-ngu mà tỏ ra nguy hiểm hả max-cả đám xúm lại ụynch hội đồng

á..á tha cho tao yk..hic..hic

-anh iu em đau chân quá-giọng nói của chị Di nhà ta vang lên làm cả đám nhìn sang

-lên level rồi-Huy

-ừm-Hắn

-ờ để anh làm ẻm hết đầu-Bảo

-ọe..ọe cả đám nôn bữa

-trời ơi thức ăn sáng của tao-nam sinh

-Bảo bạo gan cởi 2 cái áo mặt trên người lột xuống cho Di quỳ

-trời ơi!bây h tui thấy câu nói của thằng văn chương hồi nãy đúng ghê-Huy

-ờ tao cũng đau muốn chết thôi max cởi áo ra cho tao quỳ yk Huy-hắn trả lời như gk có chuyện yk

-hi..hi tao hk có rãnh max-Huy quát thẳng vào mặt hắn

-còn về phần nó thì đang nằm ngủ tại góc cây một cách thoải mái

reng reng cuối cùng thì cũng xong xui mọi chuyện

-cả lớp hôm nay đứng ko nổi còn Bảo thì bị tụi con gái nhòm chấy dãi vì body 6 múi

-tao..tao vô lớp đây-Hắn

-pi ri pi ri

-hắn móc điện thoại ra thì
 -làm osin cho tôi một tháng-minh thư
 -ô hô chuyện này để ẹc làm sao làm khó được anh-hắn cười một cách dã mang
 -tua nhanh
 -ra chơi...vô tiết...ra về
 -nó xách cặp ra về và
 -osin lấy xe đạp về cho tôi-nó nói vọng lại
 -xe đạp ở đâu mà lấy?hắn hỏi
 -ở cô nhi viện đó-nó nói
 -nhưng..nhưng-hắn lắp bắp nói hk lên lời chán toát mồ hôi
 -cho anh 30 phút phải có xe tại nhà tôi,số nhà là 190/bb nhé-nó cười trong lòng vì hành hạ hắn
 -hắn chạy ra và nhờ tụi Huy chờ tới nơi
 -hắn nhìn chiếc xe ai oán của nó cả bọn Huy cười nhìn hắn
 -kì này max tiêu rồi con,chúc may toàn mạng-Bảo
 -max...max có phải là anh em hk vậy-hắn quát Bảo
 -thôi anh em tao yk nhé,bye-sau câu nói là một làn khói bay vào mặt hắn
 -còn hắn thì phải nhanh chóng đem chiếc xe về nhưng hắn đâu biết chạy xe đạp
 -thôi thì liệu có bạn gái-nói xong liền lao lên xe đạp được vài vòng thì rầm
 -ui da tao hận mày xe à-hắn đau nhìn chiếc xe
 -haizz cũng may max hk sao nếu hk chắc tao...-hắn nhìn mà thời gian thì gấp lắm luôn
 -và cứ thế chiếc xe sau 2 tiếng mới tới nhà nó và chiếc xe cần vào viện cùng hắn
 -chiếc xe thì bánh trước trên tay hắn cái giỏ xe thì nát bét còn hắn quần áo rách nát như ăn mày tóc tai bù xù mặt toàn là bụi trên đầu còn vài cọng cỏ nói chung hơn cái bang
 -nó nhìn hắn và chiếc xe nói hk lên lời
 -anh làm gì xe tui vậy trời ơi xe đâu tui yk học..hic..hic-nó nhìn vs ánh mắt ai oán
 -hắn thì chỉ nói xin lỗi và cùng chiếc xe quya yk-hắn buồn vì nó hk quan tâm hắn đau lắm chứ bộ
 -anh sẽ đem sửa vài bữa anh lấy về cho-hắn buồn hui bước yk để nó lại phía sau nhìn hắn nó cũng đau lắm chứ nhưng phải cho hắn biết
 -sao em ác vậy,hk an ủi sao-M.Trang nói
 trời ơi cô...ờ chị ở đâu ra vậy-nó nói đầy sợ xệt vì nói lỡ thôi là die
 -nó bước lên lầu để lại chị nó lắc đầu ngán ngẩm
 -nó ăn cơm xong thì lên lầu tính học bài rồi ngủ nhưng cứ nghĩ tới bộ dạng của hắn lúc này thì lòng khó chịu học thì hk vô ngủ hk được
 -dành nhắn tin vs hắn sau một hồi vật lộn với cái suy nghĩ
 -anh có sao không...delete
 -trời ơi sến quá

-nè hồi chiều anh té xe,có bị thương hk nhớ xác trùng vết thương đó hk là bị cùi đó-nó run quá nên nhăn nút ok

-trời ơi đừng gửi-nó ngăn lại nhưng mà tin đã bay yk tìm anh ấy

-hắn ê ằm nằm trên giường sau khi xác trùng vết thương thì

-pi ri pi ri

-mở ra thì hết bệnh luôn hắn đọc xong thì vui như tết nhảy tưng tưng như thăng điên quên luôn đau một lúc sau mới

-ui da đau quá

-còn nó sau khi nhăn xong và đã chuẩn bị yk ngủ thì

-po ro po ro

-em ngủ ngon nhé mai anh qua chở em yk học

-nó vui cười như con điên chỉ nó ở ngoài nghe mà muốn sắc nước miếng vì giọng cười kinh khủng

-cả hai đêm nay cùng ngủ ngon và nụ cười cùng nở trên môi

(do mình bận học nên có lẽ sẽ rachap trễ,nhưng cũng sắp nghỉ tết rồi nên khi đó mình sẽ đăng 2 chap một lần.cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình.)

11. Chương 11: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh (3)

nhị tiểu thư dậy đi học ạ-đây là lần thứ năm bà quản gia gọi nó nhưng nó cứ 5 phút cứ thế mà kêu nhưng nó vẫn thế-cô ra ngoài đi để cháu-M.Trang tựa cửa nói

-dạ thưa đại tiểu thư-bà quản gia

-cháy nhà bố người ta cháy nhà cứu với-M.Trang hét toán lên nhưng cái con người kia thì rất bình thản

-con này-M.Trang tức muốn xì khói

-kết quả là

-ào ...ào thế là một ca nước đã được chị Thư hưởng hết

-OMG cái gì vậy-nó bật dậy ngó nghiêng và ánh mắt nhìn người chị thân yêu tàn nhẫn vs mình

-biết mấy h chưa mà còn ngồi đó,tính ko đi học à-M.Trang

-quay qua chiếc đồng hồ và

-trời ơi sao chị không kêu sớm trễ rồi 6h45 rồi

-vèo

-thế là nó đã thay xong đồng phục một cách chớp nhoáng hắn thì cũng như nó tức tốc chạy hết ga tới rước nó

-anh tới rồi sao nhanh lên sắp trễ rồi-nó nói mà như má người ta

-brum...brum

-chiếc xe chạy vs tốc độ ánh sáng tới trường thì còn dư 5 phút nó và hắn thở dài nhẹ nhõm

nó và hắn cùng bước xuống xe và thế là cũng sắp có chuyện xảy ra vs nó khi mà sự tỷ của trường này chứng kiến

gtnv

Hạ Hy là người thích hấn và cũng đã ra tay vs rất nhiều người khác làm quen với hấn và cũng từng là người yêu của hấn nhưng hấn không bao h yêu cô, chỉ xem cô như một cô em gái nhưng nào hay cô là người độc ác

-hãy chờ đây Nguyễn Kỳ Minh Thư không ai xứng làm người yêu anh ấy ngoài tôi-giọng nói đầy sự độc ác

-anh Thiên, chào anh, em nhớ anh lắm-Hạ Hy nói ngọt như mía lùi làm nó nổi cả da gà

-chào em mới về nước sao-hấn nói rất chi là dịu dàng

-ừm em mới về vào 2 ngày trước-Hạ Hy

-thôi tôi vào lớp trước đó-nó tức muốn xì khói khi nghe cuộc trò chuyện đầy ướm át này

khoan chờ anh đã-hấn chạy theo bỏ lại cô nàng Hạ Hy một gương mặt tối sầm lại

-‘nếu như bọn họ không báo cho em biết thì em cũng chưa về đây đâu’-Hạ Hy nghĩ

-nè sao em yk nhanh vậy-hấn rượt theo

-nghe anh nói nè cô ấy chỉ là một người bạn anh quen lúc yk qua mỹ và cô ấy chỉ là bạn và như một người em gái thôi ,cô ấy là em gái họ của một người quen của anh thôi mà-hấn giải thích một tràng nhưng đổi lại chỉ là một câu nói xanh rờn của nó

-anh không cần giải thích với tôi,tôi đâu phải bạn gái anh -nó nói rất bình thản nhưng nó cũng rất buồn nhưng sao có thể nói ra

-cứ thế nó chẳng nói gì trong iết học hấn thì cứ nhìn rồi thở dài

-nè max làm gì Thư rồi-Bảo nói nhỏ

-tao có làm gì đâu tự nhiên hồi sáng tao nói chuyện vs Hy rồi sau đó thì cô ấy im luôn tới giờ-hấn nói kèm theo vài cái thở dài

-sao mà mày ngu thế nhiều đó cũng hk nghĩ ra,Thư đang ghen đó-Bảo nói mà còn miễn phí thêm cái cốc đầu

-thiệt hả mày-hấn nói kèm theo sự vui sướng

-còn về phần Thư thì

-bà sao vậy Thư bộ đau họng hả,hay sao mà hk nói gì hết vậy-Di vừa nói vừa sầm soi nhìn nó

-không có gì tao thấy bức nên không nói gì, để tao yên đi-nó

-haizzz-một tiếng thở dài của Di

-reng..reng

-nó thì vẫn cứ ra ngoài gốc cây thân quen ngày nào mà nằm ngủ

-con kia đứng lại-một giọng nói đầy kinh tởm của một thằng nào đó vang lên

-nó quay lại thì thấy cả một đám con trai đầu vàng xanh đỏ nói chung là bầy sát cầu vòng hội tụ đầy đủ trên tụi này

-có chuyện gì,tôi không quen mấy người-nó nói một giọng đầy băng lãnh

-2 thì chỉ là có người nhờ tụi tao dạy dỗ mày thôi-thằng đại ca nói

-ồ,thì ra chúng mày là một lũ chó chuyên đi làm việc cho chủ à-nó nói kèm theo một nụ cười nửa miện

-con này láo-thằng đại ca tức tối

-gon thì nhào vô tao đây còn có việc không rãnh giỡn với lũ chó chúng mày-nó nói và thủ thế

-max..max tụi bầy lên phơ xác nó cho tao-thằng đó hét lên và cả đám nhào vào

-bóp...binh...chát...bóp

sau một hồi đánh thì nó cũng hạ gục cả chục thằng và nó thì cũng chịu vài đòn còn lại thằng đại ca

-sao chỉ còn mình may thôi đó-nó tiến tới chỗ thằng đại ca đang run cầm cập nhìn nó

-nói đứa nào sai max làm-nó quát lên làm thằng kia sợ hơn

-max ngon thì giết tao yk tao không nói-vẫn còn gan ghê

-không nói cũng không sao tao cũng chẳng cần thế thì bye-nó nói xong thì

-Bóp thằng đó gục xuống nó bước qua tui6 nó và lên lớp vác cặp chuẩn bị về

-hắn bước tới khi thấy nó xách cặp

-tôi mệt nên về nhà trước tránh ra-nó

-giọng nói của nó làm hắn phải buông tay nếu còn giữ lại hk biết chuyện gì sẽ xảy ra.

12. Chương 12: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh(4)

nó bỏ lại hắn sau lưng vẫn cố lê từng bước đi về.Đôi chân nó vẫn cứ thế bước đi đi đến nơi nó lớn lên-taxi
-nó gọi

-làm phiền cho tôi đến cô nhi viện Hạnh Phúc-nó mệt mỏi cất tiếng

-chiếc xe lăn bánh nó mệt mỏi dựa vào cửa nghỉ mệt khoảng 15 phút là nó đã đến nơi

-cám ơn chú-nó

-viện trưởng-nó chạy lại ôm người đã nuôi lớn nó

-con cuối cùng con cũng tới thăm bà già này-viện trưởng mừng yêu nó và vỗ vào lưng nó nhưng lại ngay vết thương vừa rồi tui kia gây ra

-ui da-nó rên khẽ

-con sau vậy-viện trưởng đẩy nó ra và hỏi

-à,con bị thương thôi.người giúp con bôi thuốc nhé-nó

-con vào đây-viện trưởng

-chiếc áo đồng phục được cởi ra thì những vết bầm tím hiện ra

-con làm sao mà ra nông nổi này vậy-viện trưởng nói đầy xót xa nhìn nó

-con không sao đâu-nó nói như vậy muốn không làm cho viện trưởng thêm lo

-con ráng chịu đựng nhé-viện trưởng ân cần nói

-ui da-nó

-sau một hồi chịu đựng cuối cùng cũng đã xong nó tính lấy áo mặc thì trước mắt nó rất mờ không tài nào xác định được,cứ nhòe

-con sao vậy Thư-viện trưởng lo lắng hỏi nó

-con...mắt con mờ lắm-nó sợ hãi nói

-sao không thể sớm như vậy được còn khoảng 2,3 tháng nữa mà-lời nói của viện trưởng càng thêm lo lắng

-sau một hồi thì nó cũng nhìn rõ

-không sao rồi,con thấy lại rồi,à thuốc của con cũng hết rồi thôi con đến bệnh viện lấy thuốc đây-nó

-con đi cẩn thận nhé-viện trưởng nhìn nó xót xa

-khi nào rảnh con sẽ đến thăm mọi người,à con có ít tiền lúc làm thêm kiếm được người giữ lấy lo cho mấy em-nó móc ra một ít tiền đưa cho viện trưởng

-thôi con hãy giữ lấy mà xài-viện trưởng đẩy lại

-thôi con phải đi rồi-nó chạy đi khi viện trưởng chưa kịp phản ứng thì tiền còn nằm trong tay bà

-nó thì vẫn tới thăm bệnh viện nhìn cái bệnh viện trước mắt mà lòng não nề,nó tới bệnh viện như tới nhà

-chào cô bé tới lấy thuốc sao-một chị y tá thường cùng bác sĩ kê đơn khám cho nó từ nhỏ

-dạ.thuốc em hết rồi nên em tới lấy-nó dịu dàng nói

thú thật thì chị y tá này từ nhỏ như mẹ nó nào là cấm cái này cái nọ

-theo chị,bác sĩ đang khám bệnh em chờ chút nhé-chị y tá ân cần nói

-ừm-nó

-nó dạo xung quanh chờ cho tới lượt mình,những nơi này không biết nó đã đi qua biết bao lần nhớ rõ từng chi tiết,nó dạo khoảng 20 phút thì cũng tới nó

-tới em rồi đó bé con-chị y tá chọc yêu nó

-em lớn rồi còn kêu bé con nữa-nó làm bộ mặt rất đáng yêu nhìn chị y tá

-cạch,không biết nó bước ra vào cách cửa này bao nhiêu lần rồi

-chào cô bé-bác sĩ già nhìn nó

-đúng là y chang nhau-nó nói thầm

-ồ,ta giống ai thế-bác sĩ nói với giọng triền miên

-thôi con không nói nữa,khám cho con đi con còn về nữa-nó

-có phải dạo này con hay thấy mờ mắt-người bác sĩ già nhìn vào mắt nó nói

-chỉ là mới hồi nãy thôi,có phải thời gian bị rút ngắn lại phải không ạ-nó nói đầy run sợ

-không thời gian vẫn vậy,căn bệnh mà con gặp rất hiếm và khó trị,nhưng thời gian phán đoán thì không sai đâu con yên tâm,nhưng theo ta con nên qua Mỹ như thế con có thể hết bệnh nhưng chắc sẽ điều trị lâu tùy trường hợp-bác sĩ nói nhìn nó đầy xót thương

-dạ vậy thôi con đi lấy thuốc đây-nó nói đầy buồn bã

-nhìn vào toa thuốc lại thêm 2 loại mới thế tha 3 loại-nó nhìn cô phát thuốc mà ngán ngẩm

-nè,thuốc của em nè bé con-chị y tá chìa cho nó bịch thuốc

-em cảm ơn.mà đừng gọi em là bé con nữa thôi em về đây-nó quay bước đi

-lại thêm một quãng đường về nhà hôm nay nó như bị tra tấn không còn chút sức lực

-chào nhị tiểu thư-2 vệ sĩ lên tiếng nó vẫn làm ngơ

- nó lê từng bước chân vào nhà và quăng tất cả mọi thứ cặp, thuốc lên bàn ở phòng khách mà đi kiếm nước uống

-trên tủ lạnh có một miếng giấy

-hôm nay quần gia đi chợ,mẹ thì qua Mỹ công tác,chị ra ngoài chút lát chị về em ở nhà nhé

-nó lên phòng và đi tắm được một lúc thì nó nghe tiếng xe,nó biết là chị nó về nhưng chắc là không kịp nhớ lại thứ mà mình để lại dưới bàn

-chào đại tiểu thư-vệ sĩ cuối chào

-ừm,em tôi về chưa-M.Trang hỏi

-dạ,về rồi ạ- người vệ sĩ cung kính trả lời

-M.Trang bước vào nhà nhìn xung quanh không thấy nó đâu tính lên lầu tìm nó nhưng những thứ trên bàn phòng khách lần lượt đập vào mắt M.Trang

-M.Trang tiến lại bàn nhìn vào những lọ thuốc trên bàn,gương mặt cô bắt đầu đan lại

-còn về phần nó khi tắm xong mới nhớ lại thuốc thì không khỏi hoảng hồn

nó hoảng hốt chạy xuống và thầm cầu nguyện là M.Trang chưa thấy những bước chân bắt đầu chậm lại

-nó rụt rè bước xuống

-em xuống đây cho chị-M.Trang nhìn nó và quát lên

-những bước chân nặng nhọc cuối cùng nó cũng đứng trước mặt M.Trang

-trả lại cho em-nó cuối đầu nói

-nói mấy loại thuốc này là sao-M.Trang gắt lên

-của một người bạn-nó trả lời

-ồ,vậy sao-M.Trang nhìn nó

-bạn em tên giống em nhỉ-M.Trang nói đầy lạnh lùng

bây h thì thực sự nó không giấu nổi nữa rồi,nó biết phải làm sao đây ,nó sợ phải nằm viện phải ra nước ngoài và rất sợ xa hân

-phải là của em,được chưa bây h thì trả lại cho em-nó nói đầy ghen ngào

-em bị sao vậy,tại sao lại giấu chứ hả-M.Trang nắm bả vai nó nói

-nói ra thì được gì vả lại cũng sắp kết thúc rồi,hãy để em yên-nó bình tĩnh đáp càng làm cho M.Trang thêm tức

-nó cầm bịch thuốc bước lên lầu.để lại ánh mắt đau xót của M.Trang nhìn nó đầy tuyệt vọng

-nó nằm vật ra giường nhìn trần nhà và nước mắt lại rơi nó cầm điện thoại nhắn tin cho hân

- tối nay 7h tối chở tôi đi chơi.điều kiện làm osin đã hoàn thành

-alo

-mẹ hả khi nào mẹ xong việc-M.trang

-à mai là mẹ sẽ bay về,có chuyện gì sao con-mẹ nó

-con Thư nó sắp mù rồi mẹ à-M.Trang nhện ngào nói

-sao,không thể nào-mẹ nó hốt hoảng nói

-con không biết trong giấy khám là vậy-M.Trang

-canh chừng em con đừng cho nó ra khỏi nhà mai mẹ sẽ về-mẹ nó

-dạ-M.Trang

-tút...tút

-nó từ lúc đó ngủ tới chiều tối không thèm gặp ai còn hân thì khi học xong thì tức tốc chạy về nhà chuẩn bị rước nó

nó bước xuống nhà sau một giấc dài nhìn căn nhà thì chẳng thấy M.Trang đâu ngó nghiêng xung quanh thì ngoài sân thêm chục thằng đứng gác cổng nó hoảng hồn

-bộ nhà có chuyện gì sao'-nó thầm nghĩ lại thấy M.Trang bước vào

-chị đi đâu mới về đây-nó hỏi nhìn M.Trang đầy sợ hãi

-chị mới từ cô nhi viện về-M.Trang trả lời dứt khoát

-chị...chị tới đó làm gì-nó lắp bắp hỏi

-tới đó chị mới biết là em bị bệnh lâu như vậy,sao hết nói dối được nữa rồi phải không-M.Trang nhìn nó đầy xót xa

-thôi chị lên lầu đây-M.Trang

6h45 pm

-sau khi M.Trang đi nó cũng lên lầu thay đồ chuẩn bị đi

-nó mặc một chiếc áo thun trắng một chiếc quần jean rách mang đôi giày nike trắng và mang một chiếc mũ hiphop nhìn rất chỉ là bụi

-nó chưa kịp bước ra khỏi cổng thì cái đám vệ sĩ đã chặn đầu nó

-hôm nay em ở nhà-giọng M.Trng vang lên phía sau lưng

-mời nhị tiểu thư vào nhà-một tên vệ sĩ nói

-nó quay lại nhìn M.Trang đầy sự thắc mắc

-why?-nó hỏi

-mẹ muốn em ở nhà-M.Trang

-em muốn đi chơi-nó quát lên

-ở nhà-M.Trang nói giọng đầy uy hiếp

nó cứ thế không nói gì cứ nhào ra cổng đánh với lũ vệ sĩ nhưng quá mạnh nó bắt đầu mệt,thì ngay lúc này hấn tới nó nhìn và quát

-sao bây giờ anh mới tới,đưa tôi ra khỏi đây nhanh lên-nó quát lên trong khi bị tụi vệ sĩ nắm chặt tay

-đây là điều kiện thứ 2 của tôi-nó

-hấn nhìn nó không hiểu gì nhưng lao vào giải thoát cho nó

-mấy anh cản tụi nó lại-M.Trang quát lên với chất giọng của một vị lãnh đạo làm cho tụi vệ sĩ ra tay nặng hơn

-nhưng rốt cuộc nó và hấn hạ đo ván hết và lao lên xe trước sự ngỡ ngàng của M.Trang

-chiếc xe chạy đi với một tốc độ không thể tưởng tượng

-nè,sao lúc này sao lại bị bắt?-hấn nhìn nó hỏi

-không có gì-nó quay mặt đi

-thôi,bây h em muốn đi đâu-hấn hỏi với chất giọng dịu dàng

-cho tôi tới bar đi-nó

-what-hấn hốt hoảng nhìn nó

-cứ mặt kệ tôi,cho tôi tới đó đi-nó bình tĩnh đáp

-em có biết là nơi đó phức tạp lắm không,mà em lại chưa từng vào đó nữa-hấn

-bảo anh đi thì cứ đi đi nhiều chuyện-nó gắt

-cuối cùng hắn và nó cũng ở trước cửa quán bar,còn về M.Trang thì kêu cả đám vệ sĩ kiếm nó

-nó và hắn bước vào quán thì đã là trung tâm của mọi ánh nhìn,nó vẫn cứ bước theo hắn tới trước một quầy pha chế

-tiếng nhạc xập xình làm nó hơi thích thú

-cho tôi một chai rượu mạnh nhất-nó

-khoan đã,em có biết uống không-hắn gấp gáp hỏi

-yên tâm-nó bình thản đáp

-đây thưa cô-anh nhân viên

-nó rót ra và uống nhưng lại ho sặc sụa

-nè,em không sao chứ-hắn hỏi nó với vẻ mặt đầy lo lắng

-không sao-nó

-cứ thế nó uống còn hắn thì nhìn nó không can ngăn được

-cùng lúc đó Phong bước vào cùng một người đàn ông và anh đã thấy nó ngồi đó,anh tiến tới nó thì thấy nó cứ nốc hết ly này tới ly khác

-sao em lại ở đây-Phong lay nó

-anh 2 hả,em nhớ anh lắm-nó ôm Phong

-nè,xảy ra chuyện gì vậy-Phong quay qua hắn hỏi

-tôi không biết cô ấy đòi vào tôi không ngăn được và thành ra thế này-hắn nhìn nó thở dài

-đưa em ấy về đi-Phong dìu nó

-không em không muốn về nhà đâu về đó không được ra ngoài..hức..hức-nó nói xong thì ngủ luôn

rầm cánh cửa quán bar mở ra một cách bạo lực và người bước vào là M.Trang cùng một đám vệ sĩ,hắn nhìn mà toát mồ hôi hột

-M.Trang nhìn khắp nơi cuối cùng cũng dừng lại chỗ nó.M.Trang bước tới và gương mặt đen như đít nời nhìn hắn

-xảy ra chuyện gì-Phong đưa nó cho hắn và tiến tới M .Trang

-chuyện của nhà tôi không cần anh lo,làm phiền trả em lại cho tôi-M.Trang nói giọng đầy băng lãnh nhưng mà Phong cũng không chịu thua

-đúng,tôi koóng có quyền hỏi nhưng Thư là em gái tôi-Phong đáp lại

-nếu anh xem nó là em thì đưa nó cho tôi,nó đang bị bệnh anh có biết không-M.Trang quát lên hắn và PhONG sau khi nghe xong thì như người mất hồn nhìn Trang

-sao,như thế đã được chưa,sao này tôi sẽ nói rõ hơn mọi việc-M.Trang nói và khoát tay cho bọn vệ sĩ đưa nó đi

-chỉ còn lại hai con người đứng như trời trồng đó,khi hoàn hồn lại thì mới biết là nó đã bị đưa đi,hắn lê từng bước chân ra về còn Phong thì cũng chẳng khảm khá hơn ngồi đó

-nó sau khi tỉnh dậy thì đầu đau như búa bổ nhìn xung quanh thì thấy là căn phòng mình

13. Chương 13: Em Chấp Nhận Làm Bạn Gái Anh (phần Cuối)

-nó thức dậy với cái đầu đau như búa bổ,nó định xuống lầu tìm nước uống cho cái cổ họng đang cháy khô của mình nhưng-lạch cạch,

-sao không mở được vậy-nó nắm tay cầm cửa mà vặn

-nè mở cửa đi-nó nói bằng chất giọng khàn khàn của mình

-cách-cách cửa được mở ra và người xuất hiện trước mắt mình là M.Trang,nó nhìn chăm chăm lòng thì run sợ

-chào chị buổi sáng,hi2hi-nó nói mà làm cái bộ mặt nai tơ ngơ ngác

-chào,thấy sao,hôm qua vui không-M.Trang nói cái giọng đầy băng lãnh nhìn nó

-ờ...thì...là...cũng vui,ở đó đã lắm,nhiều rượu lắm,có thêm mấy em chân dài nữa-nó nói một tràng về cái sự tích quán bar mà quên rằng mình đang đứng trước con cạp(hời ôi)

-một gương mặt đen sì đang đứng trước mặt nó,sát khí hùng hực có thể chém bất cứ ai

-ồ,vậy sao-M.Trang nói giọng nhỏ nhẹ nhưng đầy sức sát thương

-sao mà mình thấy lạnh dữ vậy ta-nó

khi nhìn lên thì OMG,ai chọc tức chị vậy,sao mặt chị đáng sợ quá-nó nhìn và nói rất chi là ngây thơ và chính vì thế mà cái con người kia càng tức điên lên

-phải,chị đang rất tức vì một kẻ không biết thương bản thân mình,và kẻ đó đang đứng trước mặt chị-M.Trang vẫn cái giọng dễ thương đó

-ồ,ai vậy-vẫn là giọng tò mò của nó

-kéo-M.Trang kéo lỗ tai nó mà lôi xuống lầu

-á...ai...đau quá chị sao lại néo tai em vậy,em có làm gì nên tội đâu mà-nó nói kèm theo nước mắt cá sấu

-xuống đây rồi nhận án phạt-M.Trang

-em có làm gì đâu mà phải lãnh án chứ-nó mếu máu khóc

-cứu tôi với bố người ta giết người-nó gào lên kêu cứu nhưng người làm trong nhà vẫn không ai giúp nó

-mấy người có phải là người không vậy,thấy chết mà không cứu.hic.hic-nó khóc nấc lên vì đau

-chị yêu dấu có cái gì từ từ nói mà,thả tai em ra đi,đau quá à-nó khóc và cầm tay M.Trang mà kéo ra,nhưng kết quả là đau thêm

-cuối cùng sau một hồi vật lộn,thì cũng tới phòng khách cái tai của nó cuối cùng cũng thoát kiếp

-Ngồi xuống đó đi-M.Trang nói với chất giọng la lệnh,nó thì vẫn phải tuân theo vì sợ cái con người này

-sao,biết tội chưa-M.Trang vẫn chất giọng đó cất lên

-ủa tội gì-vẫn dần như thường

-vậy thì nghe nhé-M.Trang

-thứ nhất:vào quán bar khi chưa đủ tuổi

-thứ 2:đánh vệ sĩ

-thứ 3:uống rượu

-nhiều đó đủ lãnh án rồi chứ-M.Trang

-OMG,tôi chết nhớ rồi-nó thầm hốt hoảng

-nhận tội,nhận hết-nó cuối gằm mặt xuống

-còn nữa hôm nay nghỉ ở nhà đi,mẹ có chuyện muốn nói với em đó-M.Trang bây giờ giọng mới ảm áp lại

-ừm,-nó

-hôm nay mình sẽ thực hiện điều kiện thứ ba.hehe-nó thầm nghĩ và cười như con tự kỷ

-bà hoàng vừa về tới nhà,đã vội chạy vào ôm nó làm nó hơi bị bất ngờ à

-mẹ bị sao vậy?-nó vòng tay ôm bà và hỏi

-sao con lại giấu mọi người là con sắp mù chứ-bà hỏi nó một cách yêu thương và trách mắng

-xệt,ánh mắt nhìn M.Trang một cách căm phẫn,nhưng đổi lại là cái lườm lại cuối cùng nó thua trong trận đấu mắt

-dạ,con xin lỗi,nhưng sẽ có cách chữa được mà,mẹ đừng lo-nó nói rất chi là dịu dàng

-con chuẩn bị đi Mỹ với mẹ nhé-bà nói ân cần vuốt ve mái tóc nó

-Đoàng

câu nói của bà như xẹt đánh ngang tai làm nó cứng đờ cả người,cuối cùng thì cái ngày này cũng tới ,nó chưa nói lời yêu với hân và cũng không muốn xa hân

-không..không con không muốn đi,con muốn ở lại đây-nó nói lấp bắp nhìn bà một cách van nài

-con phải đi,sẽ chữa xong sớm thôi-bà gần giọng nói

-vậy..vậy thì cho con học hết học kỳ này thôi-nó nói trong tiếc nuối

-còn bao lâu mới hết học kỳ?-bà quay qua hỏi M.Trang

-còn khoảng 1 tuần nữa thôi ạ-M.Trang cung kính trả lời

-‘quá ít’-nó thầm khóc than

-vậy được rồi-bà nhìn nó với sự tán thành

-nó thì nước mắt chảy ngược vào trong,nó bước lên lầu nhắn tin cho hân

-tối nay 6h45 tôi muốn đi công viên,điều kiện thứ 3 đó

-nó nằm vật ra giường với vẻ mặt chán nản

-tua nhanh nhé.....

-nó chuẩn bị xong thì cũng 6h40 phút rồi,hôm nay nó mặc một cái áo pull,cái quần bó màu xanh tay đeo đồng hồ bạc.mang giày bata trắng ,tóc cột cao,nhìn rất cute

-kit1tt chiếc siêu xe của hân đỗ trước cửa nhà nó,hôm nay nhìn mặt hân tươi còn hơn hoa nữa,hôm nay hân mặc áo sơ mi xanh quần kaki trắng có sợi dây xích,tay đeo cồng da to bủng.một bên tai đeo một chiếc bông thánh giá nhìn rất đẹp trai

-anh tới đúng giờ dữ-nó bước ra nhìn hân

-còn về phần hân thì sau khi thấy nó thì đơ thịch...tim đập loạn lạ

-oai,anh sao vậy-nó quơ tay trước mặt hân

-ờ không sao,mà hôm nay không giống hôm qua ha-hân nói mà quên rằng ai kia đang sôi máu

-anh thích như vậy lắm hả-nó nói rất nhỏ nhẹ nhưng chấn động rất chi là lớn

-ờ...ờ thôi chúng ta đi-hân chạy ra mở cửa xe cho nó rất chi là men

-chiếc xe phóng đi với không khí tươi vui của ai đó và một gương mặt nhìn ra ngoài cửa với vẻ sầu thảm

-chiếc xe chạy tới một công viên rất chi là lớn,nó nhìn chằm chằm vào công viên,quên đi mọi chuyện chạy lon ton tới mấy khu vui chơi

-nè,anh chơi cái này không-nó chỉ tay vào cái rất chi là đau tim

-tàu...tàu lượng siêu tốc sao-hắn nói mà mặt tái đi nhìn vào cái nơi oái ăm đó

-ờ ờ,anh sao vậy sợ hả-nó nhìn hắn mà phì cười

-làm gì có nam nhi như anh mà sợ cái trò con nít này sao-hắn vỗ ngực và nói rất chi là anh hùng

-‘hehe,kì này cho anh chết vì cái tội nổi’-nó nghĩ mà cười ha ha

-nó và hắn hùng hổ ngồi lên ghế đầu tiên,hắn thì toát mồ hôi vẫn cố cười còn nó thì cười rất tự nhiên khi được đi chơi làm ai kia sao xuyên nhìn nó

-vèo...vèo aaaaaa....má ơi cứu con-thế là tiếng la thất thanh của hắn vang lên còn nó thì cười rất chi là điên là dại

-sao một hồi ngồi hét khản cổ họng nó và hắn không ai nói nổi,nó chạy lon ton tới nơi có trò còn gồm hơn trò hồi này nữa và đó chính là nhảy bungì

-OMG,em không phải là con người-hắn thầm khóc than cho số phận mình

-nào tới lượt cô cậu-ông quản lí nhìn nó

-ừm.tới luôn chú ơi-nó nói rất là thích thú trong khi đó hắn xanh như tàu lá chuối

-khi chưa kịp mở miệng thì hơi ôi chú ấy đã buộc xong dây an toàn và thế là một màn nhào xuống cùng nó

-cứu con ba má ơi...con chưa muốn chết..á..á sắp die rồi-hắn thì cứ hén toán lên còn nó trong rất thanh thoi còn nắm tay hắn làm ai kia hí hửng thích thú

-oa...mát quá-nó

-hihi.cuối cùng khổ cũng có cái hay nàng đã nắm tay ta-hắn cười thầm nhìn nó

cuối cùng cũng xong pha mạo hiểm coi cái trò này ,nhưng tiếp theo thì hắn sẽ là người hành nó sau khi nó hành hắn

-nè,này h em rủ anh chơi trò của em rồi,bây giờ h tới lượt anh nhé-hắn nhìn nó cười rất chi là tươi và rất đẹp trai làm bao cô nàng nhìn thấy mà thầm ganh tỵ

-ừm.hihi-một nụ cu7oi2 rất có sức sát thương làm hắn lại sao xuyên

-2 người tiến tới trò chơi nhà ma-hắn thì cười vì nó chắc sẽ sợ cái trò này vì là con gái mà nhưng đâu ai ngờ

-bốp..bình..chát-cuối cùng thì nhà ma cũng bị nó biến thành võ đài mấy con ma bị nó ụnh cho tơi bời và nhà ma đóng cửa nghỉ sớm đi bệnh viện

-sau một trận chơi dài thì nó và hắn nắm tay nhau tới mật quây kem và một trận kem đã đòi

-cô ơi cho con một socola,một ốc quế một vani,một bạc hà.v.v.v.và vân vân-nó và hắn ngồi vào thì quán đông lên nhờ mấy con mai trê và mấy thằng mê gái nhìn nó và hắn

-sau khi d9annh1 chén xong thì nó vẫn nắm tay hắn tiến tới một nơi làm đồ lưu niệm

-hắn thì như là lên mây vì này giờ ẻm nắm tay,nó và hắn tới đó cái nơi mà nó đã đặt người ta làm một món quà rất chi là tinh tế

-một chiếc vòng có cái ổ khóa hình trái tim,chiếc vòng được làm bằng bạc và có một cái chìa khóa nhỏ nhìn rất là đơn giản nhưng cụng rất là tinh tế

-ông chủ con muốn lấy hàng-nó nói

-đây của con,con thiết kế đẹp lắm-ông chủ nói rất nhẹ nhàng

-đây anh chọn nhé-nó chìa ra cho hắn làm hắn hơi ngỡ ngàng

-sao,vậy là em đồng ý hả-hắn nhìn nó hỏi

-ờ thì..anh lấy cái nào-nó hỏi lại hần với giọng ngượng ngùng

-anh..anh lấy cái chìa khóa-hần cầm cái chìa khóa lên và đeo chiếc vòng vào tay nó khóa lại

-mãi mãi nếu như không có chìa khóa thì chiếc vòng không thể tháo ra được và cũng sẽ không ai vào trái tim của nó ngoài hần

-em..em chấp nhận làm bạn gái anh-nó nói nhỏ mà mặt như trái cà chua

-hihi-cuối cùng thì em cũng đã đồng ý và một nụ hôn trên môi trước mặt bao nhiêu người khác

-tôi ơi lãng mạng quá-người thứ 1

-tôi ước gì cũng vậy-NT2

-cuối cùng thì nó và hần cũng là một cặp và một ánh nhìn cay độc đang nhìn nó (Hạ Hy đó)

-nó và hần cùng nhau nắm tay ra về với tâm trạng vui vẻ của cả hai

14. Chương 14: Đại Hội Thể Thao(1)

-sau nụ hôn đó 2 người 2 trái tim nhưng chung một niềm vui,ấm áp và sự hạnh phúc,nó sau khi về nhà,thì cả đêm mất ngủ hần cũng chẳng khác gì nó sáng hôm sau

6h30 nó lê thân xác mất ngủ cả đêm xuống nhà làm ai cũng ngỡ ngàng

-OMG,trời sập sao hôm nay con này dậy sớm thế-M.Trang đang uống sữa mà ho sặc sụa vì sặc

-trời ơi,sao mà con thành gấu trúc rồi.haha-mẹ nó

-nó đến liếc nhìn mà còn không có sức nữa nó lê chân tới bàn ăn sáng và ăn như là chết đói ngàn năm.Còn về phần bên nhà hần

-trời ơi,con sao vậy nè bộ bị bỏ bỏ hay sao mà nhìn bơ phờ thế-ba hần

-mẹ đâu rồi ba,oáp-hần vừa nói mà vừa ngáp

-ờ thì mẹ con ra ngoài rồi-ba hần

-sao ra ngoài sớm thế-hần

-thôi con đi học đây-hần chào ba hần và nói

-b rừm..b rừm

-chiếc xe chạy như bay với một con người đang vui sướng,sau một hồi chạy thì chiếc xe cũng đã tới nhà nó

-kittttt

-tính tong tính tong

-rời ra ngay bấm gì mà bấm lăm thế ,oáp-nó ngáp và nói y chang hần hồi sáng

-anh đi đâu đây?-nó hỏi và nhìn hần

-đi rước người yêu đi học-hần nói trêu nó

-ồ,chờ chúc em đi lấy cặp-nó nói ngọt như mía lùi làm ai kia nháy tưng như thằng mới chồn trại

-xong,đi thôi-nó

-hần lịch sự mở cửa cho nó,và 2 cái con người trong nhà nhìn nó mà cười ngất ngây và biết vì sao nó mất ngủ

-ý khoan quên nữa,chờ em chút-nó chạy bay vào nhà và lên phòng

-quên thuốc của mình,-nó đem mấy lọ thuốc bỏ vào cặp và chạy xuống làm hẩn hơi tò mò

-rồi đi thôi-nó

-b rừm...b rừm

-cho anh hỏi,em bị bệnh gì vậy-hắn nói rất nghiêm túc nhìn nó làm nó thấy hoảng

-em...em có bị gì đâu-nó nói lắp bắp nhìn hẩn

-chị em nói anh nghe rồi,nhưng anh muốn biết em bị gì và anh muốn em nói cho anh biết-hắn nhìn nó một cách ân cần

-thật ra thì cũng chẳng có gì nặng,uống thuốc sẽ hết thôi-nó e dè nói

-hãy tin anh cho dù em bị ra sao thế nào thì kiếp này người anh lấy sẽ chỉ có em,hãy tin anh-hắn nắm tay nó nói

-nó rất vui nhưng không biểu hiện ra ngoài chỉ mỉm cười,nhưng mà nếu như không chữa được thì nó chỉ là gánh nặng cho hẩn,nó rất sợ

chiếc xe vừa tới trường thì đã thấy một đám người chỉ chỉ trỏ trỏ bàn tán nói chung là rất xôn xao,nó và hẩn thì thấy bộ đây là chuyện mới gặp hay sao,ngày nào mà chẳng chung xe chứ

-trong lúc nó vào lớp thì tụi Bảo,Di,Huy chạy dẹp loạn và tìm người đã làm chuyện này,nó mà biết được thì chết,nhưng chưa kịp dọn xong thì một tờ giấy đã bay vào mặt nó,nó cầm lên xem và

Ấn Mây Nguyễn Kỳ Minh Thư là kẻ chuyên mồi chài đàn ông và đã lừa no 1 Hoàng Gia Thiên

-khốn nạn,trơ trên-nó vò nát tờ giấy nhìn xung quanh sân trường,một cái ánh nhìn đầy chết chóc ai ở gần cũng phải né vì sợ

-thôi chúng ta lên lớp có gì từ từ tính-hắn nắm tay nó kéo đi trước bao con tim vỡ nát của nữ sinh

-nó vào lớp và quăng cặp lên bàn mà nằm xuống,Di chạy đến nó lay nó nhưng vẫn không có động tĩnh gì đành quay về chỗ ngồi

-2 tiết học buồn chán trải qua trong im lặng không ai nói gì kể cả hẩn nó cũng không thèm nói chuyện

-reng..reng cuối cùng thì cũng kết thúc h ra chơi cũng đến nó được Di lôi xuống căn tin nhưng nó chịu không nổi những ánh mắt thiên hạ nhưng khi vào bàn ngồi thì có một mảnh giấy trên bàn nó

-sao,cảm thấy thế nào,mọi chuyện vẫn chưa kết thúc đó mới chỉ là sự chào hỏi cho sự mở đầu,hãy đợi đấy-mảnh giấy bị nó xé tan thành nhiều mảnh

-sau một lúc thì cũng vào lớp,nó bây h chỉ cần có kẻ gây sự thì chắc chắn sẽ có án mạng

-helu,chào mấy em còn một tuần nữa là hết học kì 1 rồi,2 ngày nữa sẽ mở đại hội thể thao,và phần thưởng rất lớn nhé-M.Trang vừa nói xong thì ồ ào

-cô ơi phần thưởng là gì vậy cô-hs1

-cô nghe nói là lớp nào nhiều huy chương nhất thì lớp đó sẽ được hưởng một chuyến đi du lịch biển-M.Trang

-ồ,vậy thì lớp mình phải cố gắng mới được-hs2

-mấy em đăng kí vào đây và nộp lên văn thư nhé,bye-M.Trang để ý thấy nó không nói gì mọi hôm thì là kẻ cầm đầu mọi chuyện mà hôm nay im lìm cô bước ra khỏi lớp và bắt đầu nhao nhao

-nó bước ra ngoài đem theo mấy lọ thuốc (không cho ai thấy đâu nhé) nó lên phòng y tế xin nước uống nhưng chẳng thấy ai nên nó cũng đỡ phiền,nó uống xong thì nằm ngủ luôn cho tới lúc ra về

-nè em đi đâu mà không về lớp vậy,cặp của em nè-hắn chìa cái cặp cho nó

-à,mệt quá nên ngủ luôn quên h,oáp-nó nói

-vậy giờ ta về nhé-hắn nắm tay nó

-thôi,chở em tới quán anh Phong đi-nó

-ờ-hắn

thật ra thì hắn không muốn gặp Phong cho lắm vì 2 người sáp lại là bão lửa nổi lên

-hắn và nó bước vào quán nhưng không có Phong ở đây anh ấy tới công ty ký hợp đồng rồi-chị tiếp tân nói

-thôi anh về trước đi em ở đây nấu ăn lát về sau-nó nhìn hắn nói

-em một mình về có ổn không-hắn nói đầy lo ngại

-yên tâm-nó

-hắn cuối cùng cũng phải về còn nó thì hí ha hí hửng nấu ăn chạy bàn,cho tới lúc xế chiều mới về

nó nhớ chiếc xe đạp nên nhắn tin hỏi hắn

-xe đạp của em anh sửa nó ở tiệm nào vậy.ok-nó

-po ro po ro

-anh sửa nó ở tiệm Minh Ký đó,-hắn

-nó rảo bước tìm cái tiệm trời đánh mệt muốn chết lại còn gặp mấy thằng côn đồ ăn hiếp một bà lão nữa

sẵn tiện đây nó chút giận luôn

-nè mấy người ăn ở tích đức đức cho con cháu,chứ ăn ở ác vậy coi chừng không có người nối dõi đó-nó nói giọng đầy mỉa mai

-con mồm thúì nào đây,biến đi chuyện này không liên quan đến con ranh như mày-thằng tóc đỏ nói

-ồ,vậy sao,mấy người ăn hiếp ai không ăn hiếp mà ngay cả bà lão ăn xin cũng không tha mấy người chắc không phải là người-nó nói giọng đầy băng lãnh nhưng có để ý bà lão nở nụ cười còn đáng sợ hơn

-con này láo-thằng đầu hói nói

-choa,đầu chú bóng bẩy thiệt đó,không cần tốn xà phòng gội đầu,haha-nó nói mỉa thằng đó

-mày...mày-thằng đó nói không nên lời

-thôi,tức chi cho tăng huyết áp đoán mệnh sớm-nó

-con này láo,anh em nhào vô dạy cho con này một bài học-thằng đầu hói ra lệnh

-ngon nhào vô kiểm cơm,bà mày đang ngứa tay nè-nó quăng cặp sang một bên rồi cũng nhào vô

-bốp..bình..bịch..rầm...chát một loạt tiếng động vang lên và những thằng đó nằm la liệt mà rên rĩ còn nó thì phải tayu cầm cặp tiến tới bà lão đang ngồi đó

-bà có sao không?-nó đỡ bà dậy và hỏi

-ta không sao cảm ơn con-bà trả lời nó nhưng trong lòng đang thầm cười vì đã có kết quả (kết quả gì vậy ta)

ọt...ọt tiếng trống bụng của bà lão kêu lên nó nhìn mà cười

-thôi chắc bà đói rồi con mời bà ăn cơm-nó dìu bà đi quên luôn cái tiệm sửa xe

-nó dẫn bà vào một quán ăn rất ngon,nó gọi ra cho bà một tô phở

-bà ăn đi cho nóng-nó dịu dàng nói

-bà lão ăn như là cả thế kỷ chưa được ăn nó nhìn mà phát hoảng bà ăn hết tô này tới tô khác kết quả là hết 4 tô phở

-‘trời,bộ bà lão này có dạ dày không đáy sao’-nó nghĩ mà phát hoảng

-cô ơi tính tiền-nó gọi

-của con bốn tô lớn hết 120 ngàn-cô chủ quán từ tốn nói
 -đây của cô-nó đưa tiền
 -‘cháy túi rồi’-nó khóc thầm
 -thôi con dẫn bà về nhé bà cho con địa chỉ nhà bà đi-nó
 -ăn xin làm gì có nhà,thôi con về đi-bà
 -vậy con về nha-nó
 -‘con này sợ mình hay sao mà phủ phàng dữ vậy nhưng không sao cuối cùng ta cũng tìm thấy người thừa kế.hehe’-một ý nghĩ đen tối nhìn nó
 -nó cuối cùng cũng về tới nhà lúc này mới nhớ tới chiếc xe của mình còn về phần bà lão ăn xin thì
 -phu nhân-người vệ sĩ cung kính
 -chuẩn bị đi nhớ theo dõi và bảo vệ cô bé ấy đó sẽ là người kế nghiệp ta-bà lão
 -mẹ ơi chị ơi,ủa sao không ai lên tiếng thế-nó
 -nhị tiểu thư phu nhân và đại tiểu thư đi gặp đối tác rồi-bà quản gia cung kính trả lời
 -cô đừng gọi tiểu thư này nữa kêu Thư là được rồi-nó
 -nhưng mà-bà quản gia
 -mệt cô quá,quyết định vậy đi.

15. Chương 15: Đại Hội Thể Thao (2)

-cuối cùng cũng đến ngày khai mạc đại hội thể thao,phải nói là lớp nó rất hăng hái tích cực tham gia ai cũng chọn 2 hoặc 3 môn thi còn riêng nó thì thi 3 môn chỉ có một mình con gái như nó chọn 3 môn,ai cũng hào hứng phải dành cho được phần thưởng không cần phải bỏ tiền ra đi du lịch-chào mừng các em hôm nay là ngày khai mạc đại hội thể thao-thầy hiệu trưởng
 -sau đây thầy xin nói đôi lời:
 -đại hội thể thao là tinh thần của trường chúng ta,thể thao đem lại cho ta sức khỏe,nó là tinh hoa (ông này nói nhiều) chúng ta phải biết gìn giữ và bla bla bla-cứ thế là một bài diễn văn dài lê thê lết thết
 -và cuối cùng,bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu thi nhé-thầy hiệu trưởng
 -ông thầy này vẫn như trước nói chuyện toàn là hàm ý,bây h nói mà còn nháy mắt chắc sắp có chuyện gì nữa đây-nó
 -haizzz,kệ đi mà em đăng ký môn gì vậy?-hắn nhìn nó hỏi
 -à,nhảy cao,chạy cự ly ngắn.chạy việt dã-nó
 -what?, em làm gì mà thi lắm vậy-hắn mắt chữ A mồm chữ O nhìn nó
 -có sao đâu lấy càng nhiều càng có cơ hội đi du lịch,thôi em đi thay đồ đây,mà anh thi gì vậy-nó nhìn hắn một cách tò mò
 -anh thi bóng rổ và bơi lội-hắn trả lời một cách tự hào
 -ít hơn em một môn-nó nhết mép cười
 -em...chưa chắc thi nhiều lại thắng hết-hắn đá đệu nó

-xí,để rồi xem-nó

bây giờ thì mạnh ai bước đi thay đồ thể thao,chuẩn bị thi nó thì phải thi môn chạy cự ly ngắn 400 mét nữ đầu tiên nhưng sự cố lại xảy ra với chân của nó (bị gì vậy ta)

sau khi mặc xong đồng phục,thì nó mang đôi giày để trong tủ khi mang vào thì chân nó bị mảnh chai trong giày cắt một đường sâu máu chảy ra xối xả (chém đó),mắt nó tái mét,bây giờ thì nó vừa tức vừa đau

-khốn nạn,kẻ nào dám hại bà,bà mà biết được bà băm kẻ đó ra- nó vừa nguyên rử vừa lấy khăn chấm máu lại,trên tủ còn có một mảnh giấy:'haha,bây h là đại hội thể thao cũng là ngày khai mạc cho kết thúc sau này của người,ta xem người làm sao mà thi"

-có ngon thì ra mặt đi đừng có chơi trò bẩn thiếu này nữa-nó quát lên bây h thì trong phòng này không có ai ngoài nó

-và bây h xin bắt đầu cuộc thi với nội dung chạy cự ly ngắn nữ 400m mời các thí sinh có tên bước ra-tiếng loa phát ra làm nó hơi rối

-chết,nếu như người thách thức ta thì ta sẽ cho người thấy-nó lết qua phòng y tế kiểm thuốc và bông băng

-cũng may bà y tế không có ở đây nếu không bà không cho mình thi-nó lục lọi kiếm được một lọ thuốc giảm đau một ít băng gạc và bây h thì nó chỗ tài liệu mạng,nó tiêm thuốc sau đó cầm máu băng lại và mang giày

-phải nói là nó có máu liều vô đối.nó tiêm và băng đại lại ngoài kia thì cuối cùng cũng kêu tới tên nó

-bla..bla cuối cùng là em Nguyễn Kỳ Minh Thư lớp 11a1

-có,-nó bước đi một cách bình thường nhất có thể mồ hôi thì túa ra

-vào vị trí,chuẩn bị,sẵn sàng Đoàn...-sau lời nói của ông thầy thể dục tiếng súc hiệu lệnh vang lên thì tất cả cửa thể mà chạy

-nó mặt dù rất đau nhưng vẫn chạy thứ 2 bỏ xa mọi người,nó muốn về đích sớm đầu tiên cho kẻ đó thấy

-‘ồ người cũng không tệ’-Hà Hy mỉm cười nhìn nó

-nó cứ chạy mặc cho chân nó đang đau rất máu cứ thế mà chảy ra làm nó mất sức khi gần tới đích,nó ngã xuống một hồi mới khó khăn đứng dậy được mặt cho mọi người đang nhìn nó lo lắng nhưng nó vẫn chạy vượt qua người chạy đầu và về đích trước tiên,nó giơ tay chiến thắng mỉm cười nhìn hân và lê lết cái thân xác tới nơi nghỉ cố gắng tỉnh táo không cho một ai biết nếu không kẻ địch sẽ đắc ý

-bây h chúng ta sẽ thi môn bóng rổ mời hai đội tới nhà thi đấu-tiếng loa mini phát ra thì điện thoại của nó đổ chuông

-po ro po ro

-anh thi chung lượt thi thứ 2 của em đó,xin lỗi lần này anh không cổ vũ em được, chúng ta cùng cố gắng nhé chiến thắng nhé-hắn

-pi ri pi ri

-ừm-nó

-các em ơi chúng ta thi môn nhảy cao nhé-tiếng bà giáo dạy văn vang lên

rùng mình-nó không ngờ lời nói của bà giáo lại ghê tới như vậy

-á..ừm-nó đứng dậy nhưng chân nó rất đau nó cố gắng không la to nó vẫn bước đi làm ai nhìn thấy nó cũng phát hoảng

-em có sao không Thư-bà cô dạy văn nhìn nó hỏi

-ạ em không sao-nó cố gắng phát ra từng chữ

-vậy khi nào mà em thi không nổi nữa thì nói chứ đừng có quá -bà cô ân cần nói

-ạ-nó

-trong cuộc thi này nó vẫn cố lấy đà nhảy và cứ thế mức đà dần cao lên,phải nói là lần này nó hơi lo một phần vì mất máu một phần vì đối thủ lần này rất cao tay cuối cùng thì đôi giày trắng nhuốm một màu đỏ tanh ai nhìn thấy cũng phát hoảng

-Thư chân em bị sao vậy-M.Trang (trong ban giám khảo đó) lo lắng nhìn nó

-không sao chỉ là giày em bị dính sơn-nó

-nhưng sao mặt em tái dữ vậy em bị bệnh hả-M.Trang nhìn nó đầy lo lắng

-thôi tới lượt em rồi lần này chỉ còn em và một thí sinh khác em nhất định phải thắng

-nó lấy đà sau đó bật nhảy thật cao nhằm qua mức xà 1m55 chỉ lần này nếu nó qua thì nó không sao còn nếu không qua thì chưa chắc nó còn sức nhảy tiếp

-‘chúc cô may mắn’-Hà Hy từ đầu tới cuối luôn theo dõi nó

rầm-thanh xà rớt xuống và nó phải nhảy lại lúc này thì mồ hôi túa ra như nước và mùi tanh của máu bốc lên

-đây không phải là sơn-M.Trang hốt hoảng đứng dậy khi thấy từng giọt máu nhỏ xuống

-nhanh gọi bác sĩ-M.Trang quát lên làm ban giám khảo cùng học sinh lo sợ nhìn nó,còn về phần nó thì hết cầm cự nổi hoa mắt chóng mặt chân không còn cảm giác nó nằm vật xuống nệm

-M.Trang chạy tới đỡ nó và hấn cùng 2 anh em Gia Bảo đi tới chỗ nó thì thấy Di khóc còn lại chỉ thấy một đám đông bu quanh

-Di Di em sao vậy-Bảo chạy tới Di

-Thư đâu?-hấn

-mọi người tản ra hết cho tôi-M.Trang quát lên đám đông tản ra và lần này câu hỏi của hấn đã có kết quả

-Thư em sao vậy-hấn chạy lại nhưng bị bác sĩ cản lại

-cho tôi vô-hấn vừa quát vừa nhìn nó

-bệnh nhân mất quá nhiều máu lại dùng thuốc giảm đau quá liều cần đưa tới bệnh viện nếu không thì...

-gọi cấp cứu nhanh lên-hấn

-ò e í e-nó được đưa lên xe cùng M.Trang

-mọi người cứ tiếp tục thi,cậu hãy ở lại thi đi Thư không muốn cậu bỏ thi đâu-M.Trang trước khi đi nói với hấn

-còn thi gì nữa-hấn buồn thảm nhìn chiếc xe

-chúng ta cùng thi và phải dành giải thưởng về cho Thư-Huy

-đúng-cả lớp nó hô to va cứ thế cả lớp nó đi đăng ký thêm môn thi

(mong các bạn ủng hộ mình,cũng sắp tới tết rồi chúc mọi người có một cái tết vui vẻ và hạnh phúc)

16. Chương 16: Đại Hội Thể Thao(phần Cuối)

cuối cùng thì nó cũng phải vào bệnh viện chỉ còn hấn cùng lớp nó ở lại mà tham gia cuộc thi quyết định giục giải về cho nó

-ngày hôm sau sau cuộc thi kết quả cuối cùng là lớp nó đã thắng,cả lớp ùa vào thăm nó còn mang theo cái băng trắng giải.

-nè,chúc mừng tui đi,thấy tui tui giỏi không-Di

-rồi thấy rồi-nó bỏ quyển sách xuống trả lời cùng với một nụ cười tươi làm cả đám boy xịt máu

-khi nào thì chúng ta đi du lịch vs cái phần thưởng,mà được yk tới đâu-nó

-à,chúng ta tới biển nha tran 2 ngày nữa sẽ đi-Di nắm tay nó trả lời

-tui tui cực khổ lắm mới chiến thắng nổi đó-hs1

-ồ-nó

-thôi,tui tui về á,bà ở lại nghỉ ngơi đi-Di thấy Phong cùng thiên bước vào thì cùng tui bạn trong lớp ra ngoài

-đây nè em ăn cháo đi-Phong

-ừm-nó

-còn cậu ở đây chăm sóc em thôi cho tốt nếu mà cậu ức hiếp nó là tui cho cậu die-Phong hăm dọa hần

-anh hôm nay phải ký hợp đồng làm ăn nên không thể ở lại chơi với em được,anh xl-Phong nói xong thì bước đi bây giờ thì trong phòng chỉ còn nó và hần phải nói bây giờ hần nhìn nó vừa tức vừa lo cho nó

-em...em xin lỗi-nó ngập ngừng nói

-em mà cũng bie6t1n xin lỗi sao,em bản lĩnh lắm mà-hần nói giọng lạnh tanh

-đâu phải em cố ý-nó ức chế nói

-còn nói nữa,không phải em háo thắng sao-hần gắt lên

-không phải như vậy,có người hại em,còn thách thức em nên em chơi tới cho bỏ ghét-nó quát lên trước mặt hần

-là ai,tại sao em không nói cho anh biết-hần nhìn nó nói một cách nghiêm nghị pha chút xót xa

-em không biết chỉ biết lúc đó có mảnh chai trong giày em và có một mảnh giấy thách thức không còn gì cả-nó xụ mặt nói

-anh sẽ tìm ra kẻ đó,mà lần sao mà còn như vậy nữa là anh không biết sẽ làm gì em đâu-hần lại đút cháo cho nó

-khoan đã,em bị đau chân chứ đâu có đau tay đâu mà cần anh đút-nó che miệng lại nói

-bây giờ muốn sao ăn hay không-hần quát lên

-ờ thì ăn-nó nói ỉu xiu

-a

-ừm-nó

-ngoan lắm-hần cười tươi nhìn nó

-sao khi chén hết chén cháo nó lăn ra ngủ hần thì nằm kế bên nhìn nó rồi cũng ngủ theo

-sau 2 gày nằm viện và hôm nay là ngày nó được đi chơi nhưng bạn đồng hành của nó là cây nạng nó nhìn cây nạng mà chán đời

-đây đồ của bà tôi dọn tới cho bà luôn đó và bây giờ thì có thể xuất phát,chúng ta được ưu tiên đi xe riêng không cần đi chung với lớp-Di kéo theo va li nói

-ồ vậy hả,sao không đi chung xe cho vui-nó thắc mắc hỏi

-không biế là Thiên đề nghị vậy đó-Di

-vậy thôi cho ảnh đi một mình tui đi xe của lớp,nó chống cây nạng tới chiếc xe khách của lớp còn hần thì chạy tới không thấy nó đâu liền hỏi Di

-Thư đâu rồi-hắn

-nó lên xe của lớp rồi-Di

-what?-vậy tui đi xe một mình sao

-nếu không thích đi một mình thì lên xe đi với ẻm đi-Bảo ngồi trong xe hơi nói vọng ra

-vậy cũng được,hắn cười ma mánh sao đó vức con xe của mình mà leo lên xe khách

-ủa không phải Thiên đi riêng sao-hs1

-không-hắn nói một câu trống không

-nè,sao em không chịu đi riêng-hắn lại ngồi kể nó hỏi

-còn anh,sao lại lên đây-nó

-anh không thể xa em nên lên xe này ngồi với em-hắn nói ngọt như mía lùi

-ọe..ọe

-tiếng nồn mửa của cả lớp khi nghe hắn nói,làm hắn hơi què còn nó thì ôm bụng cười

-sao,mấy người có ý kiến gì à-hắn

-cả lớp im phăng phắc quay mặt hướng khác,nó thì thấy hắn rất vui,chiếc xe chạy đi với sự nhộn nhịp của tiếng cười đùa,chọc ghẹo nhau chỉ riêng nó thì nằm ngủ ngon lành

-sao em hay ngủ thế-hắn vén tóc nó cho đầu nó dựa vào vai mình còn cái chân đau thì yên vị trên chiếc ghế nhỏ dành cho nó

sao một hồi hát ca thì cả lớp ngủ thiếp đi còn tụi Bảo thì đi xe riêng nên sẽ tới nơi trước .sau một hồi thì cũng tới một khách sạn lớn và tráng lệ cả đám học sinh chạy ào vào hóng máy lạnh và còn tụi Bảo do tới sớm nên có phòng trước bầy h cũng ngủ thẳng cẳng

-nó được hắn dìu xuống xe và bước vào trong thì bao nhiêu cặp mắt mê trai nhìn hắn và nó

-OMG,đẹp trai quá-cô ở quầy tiếp tân thốt lên nhìn hắn

-nó thì hậm hực khi thấy người khác khen hắn vội đẩy hắn ra

-em sao vậy-hắn nhìn nó hỏi

-chẳng sao cả,em mệt rồi em muốn có phòng trước-nó hậm hực nói

-các em bầy h chúng ta chia phòng nhé-bà giáo dạy văn nói (do chị nó phải ký hợp đồng nên giao cho bà này quản lý dùm)

-em và em một phòng

-bla...bla

-Thư ở cùng phòng Di

-Thiên ở cùng Bảo,em ở cùng Huy

-sao một mùng chia phòng thì mạnh ai về phòng người đó nó thì phải khổ sở đi với cái chân đau,không cho hắn dìu

-mày làm gì Thư vậy-Bào tò mò hỏi

-có làm gì đâu.tự nhiên trở chứng-hắn nhìn theo nó mà lòng hậm hực

trong khi đó thì có vài kẻ đang theo đuôi,tốt có,xấu có.còn ở một nơi khác một bà hoàng mafia đang nhìn hồ sơ của nó mà mỉm cười khó hiểu làm những người có mặt không khỏi thắc mắc nhìn bà chủ của mình khó hiểu

-không ngờ,thật không ngờ (không ngờ gì vậy ta)-bà thốt lên càng làm những người xung quanh khó hiểu

-cốc cốc

-con kia ra mở cửa cho tao vô coi máy làm gì mà khóa trái cửa vậy-nó quát ầm lên

-oáp,con điên nào vậy-Di vừa mở cửa vừa chửi

-mày nói ai điên hả con kia-nó gắt lên

-ồ ồ-Di nhìn mặt đen của nó mà thốt không nên lời

-sao mày tới đây-Di nhìn nó đầy thắc mắc

-tao ở chung -nó bước vào phòng mặc cho cái con người kia đang ngơ ngác

17. Chương 17: Nụ Hôn Đầu Của Tôi

(t/g:chỉ còn 6 tiếng nữa thôi là tới giao thừa rồi bắt đầu cho một năm mới an khang thịnh vượng.t/g xin chúc đọc giả,cùng mọi người, cùng tất cả các tác giả khác một cái tết vui vẻ và hạnh phúc.hihi.dạo này nếu tác giả viết dở quá nhưng các bạn vẫn ủng hộ mình,mình cảm ơn nhiều lắm.mình sẽ cố gắng hơn)-hiện giờ thì tụi nó đã yên giấc ngủ sau một chuyến ngồi xe.còn bây giờ thì tại công ty Long Thiên tập đoàn của Phong

-thưa chủ tịch xin người chuẩn bị đi ký hợp đồng với tập đoàn Nguyễn Kỳ-anh chàng thư ký kính cẩn nói

-được rồi anh ra xe đợi đi-Phong

về phía bên kia thì M.Trang đang đợi trong nhà hàng chờ vị đối tác làm ăn.trong lúc đợi thì M.Trang không biết đã uống bao nhiêu nước nữa,cô bực vì cái tên ký hợp đồng lại tới trễ,M.Trang toan bước vào nhà wc sinh

-Phong sau một lúc hư xe trên đường nhìn lại đồng hồ thì đã trễ mất 15',anh bước vào nhà hàng vội vã thì va phải cô phục vụ làm áo anh dính đầy cafe

-xin..xin lỗi quý khách,quý khách co sao không ạ-cô nhân viên hốt hoảng nhìn áo của Phong

-không sao-Phong buông lời nói và bước vào nhà vệ sinh để rửa chiếc áo bẩn chứ để như vậy gặp đối tác thì còn gì là hình tượng nhưng nào ngờ anh va phải người khác và té nhào anh nằm đè lên người đó và không biết phải vô tình hay không mà nụ nụ hôn đầu đời của anh theo gió bay

-M.Trang mở to mắt nhìn tình hình thì 2 mắt cô tròn xoe nhìn người ta hôn mình cô định thần lại vội đẩy anh ta ra sau khi anh ngẩn đầu ra thì

-aaaaaaa.biến thái chất..bốp-M.Trang hét toán lên làm ai kia giật mình nhìn thì xung quanh đang nhìn mình

-anh có đứng lên không thì bảo còn nằm trên người tôi nữa-M.Trang gào to lên

-Phong vội đứng dậy và lúc này M.TrANG mới biết là Phong kẻ cướp mất nụ hôn của mình

-sao lại là cô/anh-đồng thanh tập một

-tôi có việc-đồng thanh tập hai

-vậy thì mắc mớ gì anh lại ngã nhào lên người tôi mà còn còn...-M.Trang nhìn Phong soi mói

-.không phải là tôi cố ý chỉ là sự cố thôi-Phong trả lời rất chi là bình thản như chưa có chuyện gì xảy ra

-anh..anh có biết là ..không biết đầu sao này làm sao tôi lấy chồng-M.Trang nếu nhìn Phong đầy oán trách

-tôi cũng vậy làm sao mà sao này tôi lấy vợ nụ hôn đầu của tôi cô lấy rồi-Phong cũng không kém cách nhìn 2 người bây h không còn lạnh lùng uy nghiêm của mình mà như con nít

-của tôi cũng vậy mà tôi lại là con gái nữa-M.Trang quát lên

-thôi thì 2 người lấy nhau luôn đi-N1

-cũng đẹp đôi mà-n2

-mấy lời nói của những người đó làm M.Trang đỏ mặt và bối rối vô cùng cố đành đánh bài chuẩn

-tôi tha cho anh lần này đó,nể tình vì anh quen biết với em tôi nếu không tôi cho anh die rồi-M.Trang bước đi bỏ lại một con người với một trái tim chậm một nhịp,Phong bước vào nhanh chóng rửa sạch áo và bước vào nơi ký hợp đồng

còn về phần M.Trang không ngừng nghĩ về chuyện lúc nãy mà đỏ mặt,Phong đẩy cửa bước vào

-anh/cô sao lại ở đây-lại đồng thanh

-thôi thôi cô nói trước đi-Phong nhường cô nói trước

-tôi tới gặp đối tác-M.Trang nhìn Phong đầy nghi hoặc

-không lẽ anh là chủ tịch của tập đoàn Long Thiên-M.Trang thốt lên

-đúng,nhưng tôi lại không ngờ cô là giám đốc điều hành của Nguyễn Kỳ,không phải cô là giáo viên sao-Phong nhìn M.Trang với vô vàng câu hỏi nhưng đáp lại là câu nói lạc chủ đề

-anh không thấy mỗi chân sao-M.Trang nhìn cái mặt ngố của Phong mà mỉm cười đầu ngờ nụ cười ấy làm tim ai đập nhanh

-à..ờ Phong ngồi xuống nhìn Trang vẫn đang cười ngồi bắt chéo chân một cách trang nhã nhưng rất uy quyền

-e hèm anh nhìn đủ chưa,bộ thích tui rồi hả-M.Trang gỡ giọng chọc ghẹo

-lúc này thì anh mới nghiêm mặt lại.Xin lỗi đã phụ ý cô nhưng tôi không thích cô-Phong buông lời lạnh lẽo nhưng lòng anh lại khó chịu

-‘chọc một chút làm gì ghê thế’-M.Trang trong lòng có chút hụt hẫng khi nghe anh nói vậy

-thôi chúng ta ký hợp đồng rồi về-M.Trang đưa bản hợp đồng lên bàn,Phong cũng bỏ hợp đồng lên bàn

-anh không đọc sao?-M.Trang hơi thắc mắc

-tôi đọc bản công ty cô gửi rồi-Phong vừa ký vừa trả lời làm ai kia sôi máu

-sao anh nói chuyện mà không nhìn người khác ,anh có biết lịch sự không-M.Trang quát lên lúc này anh mới ngược mặt lên nhìn

-giờ tôi nhìn bù rồi đó-Phong ngoài mặt lạnh vậy đó nhưng trong lòng thì đang cười vì bản mặt của cô nàng

-anh...anh...tôi ký xong rồi đó-M.Trang đặt bản hợp đồng xuống bàn và cầm cái hợp đồng Phong vừa ký xong bước đi

-haizzz.cô nàng này dữ thật nhưng có lẽ tôi đã thích cô-Phong ngồi trong phòng nhìn theo bóng hình xa xăm,còn cô thì vừa đi vừa lẩm bẩm

-đồ biến thái đồ tự cao,đồ không có mắt vv và mây mây-cố hậm hực bước đi về công ty

-Long Hàn Phong/Nguyễn Kỳ Minh Trang-2 người sau khi về công ty thì dở bản hợp đồng ra xem và cũng biết được tên của nhau

-anh cứ chờ đó-M.Trang ngồi đó mắt thì hần lên vì cái con người kia nhưng cô lại nhớ tới nụ hôn hồi sáng thì thấy vui vui,nhưng phải công nhận anh ta đẹp trai rất phong độ nhưng rất biến thái

-không không thể nào sao lại nhớ tới anh ta chứ-cô phải đi ý nghĩ đó còn về phần anh thì phải nói là

-không ngờ môi cô ta lại mềm và ngọt như vậy-nhìn mặt Phong bây giờ thì rất chi là biến thái như thằng tự kỷ ngồi cười một mình

-‘phải công nhận cô ấy đẹp thiệt nhưng tính thì nóng quá,nhưng ước gì có thể gặp lại’-anh thầm nghĩ

-2 người một tâm trạng, nhưng người thì hậm hực người thì vui cứ thế hình ảnh lại hiện lên trong đầu

-nếu như nụ hôn đầu của tôi đã trao cho em thì em sẽ là của tôi-Phong cười mà làm cho anh thư ký đứng hình

-vài bữa mình khỏi lấy chồng.hichic-M.Trang khóc vì nụ hôn đầu vô duyên bị lấy mất.2 người cũng tương tư nhau và biết là thích nhau trong mấy ngày

-vài ngày sau,phải công nhận 2 người này có duyên vô cùng

-M.Trang rảo bước trên đường ngắm cảnh về đêm thì gặp phải con chó nhà ai cản đường nhe răng nhìn cô

-ô má ơi,con chó đâu ra vậy-M.Trang méo mếu nhìn con chó trước mắt mình

-chó ơi cho tao qua nha-M.Trang chậm chậm nhit từng bước

-gâu gâu..gừ

-huhu.cho tao qua đi mà tao muốn về nhà mà mày chặn đường thì..-M.Trang khóc nhìn con chó

-Phong thì đang chạy bộ thấy bóng dáng quen thuộc thì đứng gần lại nhìn mà không khỏi bật cười nhưng khi thấy cô khóc thì Phong tiến lại gần

-ô hô,tôi không ngờ cô như vậy mà lại sợ chó-Phong giả giọng chọc ghẹo

-huhu anh giúp tôi qua với-M.Trang chạy lại cầu tay Phong làm anh hồi hộp vô cùng

-gâu gâu gừ-con chó sấn tới làm M.Trang giật nảy mà nhảy bổ lên người Phong anh cũng phối hợp ôm lấy M.Trang

-xuyt...xuyt.đi chỗ khác đi chó-Phong cầm nhánh cây dưới đường mà quơ quơ làm cho con chó lùi vài bước nhưng nó vẫn nhe răng nhìn

-ôm chắc nhé-anh ra lệnh cho M.Trang ôm chắc mình ,M.Trang cũng làm theo

-1.2.3 chạy Phong ôm chặt M.Trang chạy vượt qua con chó nhanh như sấm 2 người dừng lại tại một đài phun nước

-không sao rồi,cô xuống được rồi chứ-Phong nói lỏng tay ra lúc này thì mặt M.Trang đỏ như trái cà chua cô vội xuống quay mặt đi chỗ khác

-haha.tôi không ngờ cô lại sợ chó,tôi thấy cô hung dữ vậy mà lại sợ chó-Phong cười mà nói không ra hơi

-tôi..tôi cảm ơn anh-M.Trang ấp úng nói

-không cần đâu-Phong ngừng cười nhìn M.Trang nhưng cái mặt đó ấy lại làm ai kia đứng tim

-M.Trang toan chạy đi thì Phong vội nắm tay lại do mất đà nên ali5 một lần nữa hai người chạm môi nhau trước dân chúng

-woa -n1

-mẹ ơi anh chị ấy làm gì vậy-cậu bé chỉ về phía 2 người nói

-thôi đi con đừng nhìn đau mắt đấy-người mẹ nắm tay cậu bé dắt đi

-lucv1 này 2 người đứng dậy và tìm thì đập thành thịch

-anh đứng lá biển thái-M.Trang cuối mặt nói

-nè,chỉ là sự cố thôi,nhưng mà có lẽ do duyên trời (t/g chú trời nào).thôi thì lỡ hôn hai lần rồi 2 ta chắc không ai lấy thôi thì làm bạn gái tui đi-Phong nắm tay M.Trang

-anh điên à.không ai lấy thì tui thà ở giá còn hơn lấy anh-M.Trang làm mặt giận

-tôi sẽ chinh phục trái tim em.hãy chờ nhé-Phong nói xong thì bước đi còn M.Trang thì ngớ người

sau biết bao nhiêu lần nào là hoa nào là mời đi ăn nào là xem phim nào là công viên Phong đều mời được Trang và kết quả là thêm một cặp tình nhân

18. Chương 18

-sau 3 ngày ở Nha Trang tình cảm của nó và hấn ngày càng hạnh phúc và M.Trang cũng biết được thể nào là yêu.Trong lúc ở đây thì hấn làm osin cho nó làm nạn cho nó,nhiều tình huống dở khóc dở cười và lời nói dối bao nhiêu năm của nó cũng nói cho Di ,xảy ra với đám học sinh lớp nó-tua lại nè

-em xuống nhanh đi mọi người đang đợi kia-hấn đứng trước cửa phòng gọi nó nhưng nào có phản hồi làm hấn lo lắng mà mở cửa bước vào cùng lúc đó thì nó cũng chỉ mới bước ra khỏi phòng tắm chỉ vón vện một chiếc khăn quần trên người

-em...em-hấn nhìn nó không thốt nên lời cặp mắt cứ dán chặt vào nó còn nó thì sượng mặt đơ như cây cơ khi thấy hấn một lúc hồn nó mới về

-á ..aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa,anh làm gì ở đây vậy,đồ biến thái đi ra ngay cho em-tiếng hét oanh vàng của nó vang lên,cùng với mấy cú đá,đấm vào người hấn hấn thì cuống cuống tìm đường thoát nhưng nào ngờ đầu vấp chân té nhào vào người nó

-á...aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa,anh làm cái gì vậy-nó cuống lên còn hấn thì lo đứng bật người dậy chạy thoát thân khi ra tới ngoài thì thấy trên tay cầm chiếc khăn lúc này thì mặt hấn xanh lè,còn nó thì thấy trên người không có gì mặt trở nên đen sẫm lại cơn giận ngút trời

-hấn thì vứt đại chiếc khăn đi bỏ xuống nhà hàng lòng thì đầy lo lắng,nó sau đó thì mặt quần áo chỉnh tề bước xuống với lửa ngút trời,ai nhìn cũng phải né làm cho tụi Bảo phía thắc mắt khi một người thì mặt xanh lè,một người thì mặt đỏ au do tức

-nè mày bệnh hả Thiên-Huy khều tay hấn hỏi

-tao không bệnh mà là sắp chết rồi-hấn nói mỉu mỉu

-sao,mày bị ung thư hay gì mà sắp chết-Bảo chen vô nói với vẻ mặt hốt hoảng

-không,tao bị tử hình-hấn nhìn nó không khỏi sợ hãi làm tụi Bảo tò mò nhìn theo

-mày sao vậy Thư sốt hử,sao mà mặt đỏ vậy-Di sờ trán nó

-không,tao không sốt chỉ là tao bị ức chế-nó nói và nhìn cái ánh mắt sắc lẹm về phía hấn

-cả đám Bảo nhìn 2 đứa tụi hấn thảm cười

-ê,ăn xong rồi hỏi-Bảo,Huy,Di cùn chụm đầu lại nói

-cả đám ăn xong thì Bảo và Huy,Di lôi hấn ra một góc nó thì hậm hực bước ra biển không quan tâm tới hấn

-kêu tao ra đây làm gì-hấn nhìn tụi kia đầy thắc mắc

-mày làm gì Thư vậy?-Bảo khoanh tay trước ngực dò hỏi

-tao có làm gì đâu,hồi sáng xảy ra sự cố-hấn cuối mặt nói

-chuyện gì nói đi-Di lên tiếng hỏi

-thì...thì-hấn ấp úng nếu nói ra thì vừa xấu hổ lại thêm nhục

-nói nhanh-lần này thì Huy lên tiếng

-mày mà không nói thì tụi tao sao mà giúp mày làm lành với Thư mai là về rồi không lẽ mày muốn tới đây lãng xẹt đi về à

-không tao muốn lãng mạng cơ-hấn gấp gấp nói

-vậy thì nói-Di nghiêm mặt nói

-nhưng cấm cười tao-hấn

-ok-cả 3 người cùng đồng thanh

-thì là vậy tao vào gõ cửa không thấy trả lời tao mới bước vào bla....bla...bla...vậy đó-hắn kể xong thì nhìn mấy cái mặt nhin cười kia làm hắn tức không chịu nổi

-ô hô tao không ngờ mày bị bệnh biến thái-Bảo nở một nụ cười đều giả nhìn hắn

-hahahaha,thật...không ...thể..ngờ-Di cố nhin cười mới nói ra được câu đó

-thôi được rồi,bây giờ thì nghĩ cách giải hòa đi-Huy nói với một vẻ mặt điềm tĩnh

-có rồi-Di dơ tay với vẻ mặt hớn hở

-đứng nói với anh là mấy cái cảnh trong phim hàn của em nhé?-Bảo hoài nghi nhìn Di

-mấy cái đó xưa rồi,em có cái này hay hơn-Di phản bác lại Bảo

-là như vậy mấy anh mua cho em một ít pháo bông,nến hoa hồng xanh.còn anh Thiên anh chỉ cần ra bãi biển phục sẵn.kêu lớp nhảy tập thể nữa

-em tính làm gì vậy?-Bảo nhìn cô bạn gái đầy nghi hoặc

-trời,anh cứ làm theo đi còn bây giờ chúng ta đi tắm biển nhớ đó tối nay phải có đó-Di

-cả 4 người bước đi thì thấy cả lớp đang ngồi ở bãi các nói chuyện rôm rả,bước tới thì không thấy nó đâu

-nè Thư đâu-Di hỏi

-à.bạn ấy đi dạo biển rồi,quê mà ham đi-hs1

-vậy thì tốt,tui có chuyện muốn nhờ-Di chống nạnh nói

-chuyện gì vậy,tụi này giúp được sẽ giúp-hs2

-mấy anh nhảy tập thể được không?-Di vẫn tư thế đó

-ok,dễ ẹc,tụi anh có điệu nhảy đẹp lắm mà tụi anh cũng từng tập nhảy rồi,bây giờ lấy ra biểu diễn-hs2

-xời,mới nghe tui nói anh thì liền xưng anh-Di

-ờ thì tại bạn kêu tui mình là anh thì tui mình cũng phải xưng anh.haha-hs3

-thôi 7 h ngoài này nhé,còn giờ thì đi tắm biển-Di

-sao không mặc bikini-cả đám bĩu môi nhìn Di

-cái gì,mơ à-Di nói xong thì ra biển nó cũng về tới liền bị Di kéo theo

-khoan đã,ui da-nó ôm chân mình

-í quên chân bà mày còn đau-Di gãi đầu nhìn nó

-thôi mình đi tắm biển-Di đỡ nó dậy cầm cây nạn cho nó

-nó đặc nộ chân dưới làn nước mát,nó không dám để mình ướt nhất là mắt nó

-sao vậy,thả chân kia xuống đi nước biển có thể làm lành vết thương đó-Di ướt như chuột nhìn nó

-ờ,nó thả chân kia xuống dù lúc đầu hơi rất nhưng rất mát-Di lại nở một nụ cười gian và thế là kéo nó nhấn nước nào ngờ nước biển làm mắt nó rất nó không chịu nổi ngóc lên

-mình không muốn giỡn như thế-nó nói giọng tức giận làm Di cũng có chút dè dặt

-sao mắt mày đỏ vậy-Di hốt hoảng nhìn nó

-không...không sao là tại nước biển thôi-nó lấy lý do lấp liếm nhưng Di nào buông tha

-nói nhanh mắt mày bị gì,nước biển không thể nào làm đỏ như vậy-Di giữ vai nó hỏi

-hto6i thì để tao nói,dù sao thì tao cũng sắp đi xa rồi-nó quay mặt đi chỗ khác

-lúc nhỏ tao bị thương nhưng không có di chứng gì,nhưng khi khám thì bác sĩ nói tao bị bệnh đục thủy tinh nhưng tao nói với mọi người bị bệnh lạ chứ bệnh của tao thì chỉ có thể thay mắt làm sao mà có thể cho người khác biết để rồi họ lo sao-nó vẫn tránh ánh mắt của Di

-sao,không lẽ mày từ đó tới giờ-Di lòng đầy thắc mắc

-ừm,và trong hồ sơ tao báo bác sĩ ghi là bệnh lạ nhằm che mắt thiên hạ,chứ nếu nói thật thì lúc đó tao làm gì có tiền mà chưa chắc có tiền đã có giác mạc phù hợp thay-nó

-tao nói với bác sĩ là nếu có ai đó hỏi thì báo bệnh lạ và khi nói chuyện với tao cũng sẽ nói vậy-nó

-mày có nghĩ là khi mọi người biết là mày dấu và lừa dối họ,nếu mày không nói thật thì làm sao mà chữa-Di nâng mặt nó lên

-tao vẫn cùng bác sĩ trị đúng bệnh thật đó chứ-nó cố quay mặt đi

-đúng là mày trị bệnh thật của mày nhưng mày vừa nói là đi xa,chắc mày đi trị bệnh nếu như mày qua đó không lẽ cho họ khám bệnh lạ của mày bịa ra,cây kim trong bọc cũng có ngày lòi ra sao mày không nói cho nhà này biết sớm hơn-Di thả vai nó ra

-,đúng là tao sẽ đi xa trị bệnh ,tao về sẽ nói-nó ngược mặt nhìn Di

-mày đúng là có tài dấu diếm,không lẽ viện trưởng cô nhi viện cũng không biết-Di

-biết,nhưng mình nói bà ấy dấu nếu có ai hỏi-nó

-thôi,mà khi nào mày đi-Di thở dài nhìn nó

-chủ nhật tao đi-nó

-vậy là ngày mai mày về rồi đi sao?-Di nãy nê nhìn nó

-ừm,-nó

-thôi về đi-nó nắm tay Di đi hai người không nói gì bước đi tới nơi thì cả một đồng vỏ dưa,vỏ lon,bánh vụn và tụi hần nằm đó tằm nắng

-đến tối thì mọi thứ đã chuẩn bị xong,nó được Di dắt đi bỏ qua mọi chuyện lòng thầm cười còn hần thì đã ở ngoài đó

-nó tới nơi thì không khỏi ngạc nhiên một trái tim bằng đèn cầy,và dòng chữ I LOVE YOU to tướng nó há hốc nhìn thì hần bước ra trên tay cầm một bó hoa hồng xanh

-Thư ..anh..anh yêu em-hần lắp bắp nói làm tụi kia phì cười

-anh không lãng mạng để có thể làm thơ tặng em,anh không tài giỏi để có thể vẽ tranh tặng em,nhưng anh rất hào phóng có thể cho em cả trái tim của anh,đủ dùng cầm để bảo vệ em suốt cuộc đời,đủ chung thủy để có thể yêu mình em suốt một đời-hần một tay cầm bó hoa trước mặt nó quỳ một chân

-woa,sến-Di thốt lên

-nó thì vừa vui vừa ngượng ngùng.em cũng yêu anh yêu một ngàn năm vẫn yêu anh-nó nhìn hần đầy triệu mến và dịu dàng

sau khi xong thì cả lớp ủa ra pháo bông bắn lên và một màn nhảy lasmots được diễn ra rất chi là lãng mạng,xong xui thì nó và hần nắm tay nhau mà dạo biển còn tụi kia thì đi đánh chén vì có anh Thiên trả tiền

-nè,nếu em xa anh thì anh có đợi em không-câu nói của nó làm hần khựng lại

-anh vẫn sẽ đợi, nhưng em làm sao có thể xa anh được-hần ôm nó vào lòng

-tất nhiên-nó lấy lại nụ cười nhìn hần

-em có biết không mỗi lúc em cười đẹp lắm,chính nụ cười này làm trái tim băng lãnh của anh phải tan chảy-hần ôm chặt nó hơn

-hết phim tua,trở lại hiện tại

19. Chương 19: Định Mệnh Anh Mất Em

-chỉ còn hết đêm nay nữa là nó sẽ hết chuyến du lịch và trở về nhưng nào biết được một người đang thực hiện âm mưu tàn độc hại nó-sao rồi-Hạ Hy hỏi bọn thuộc hạ

-dạ chuẩn bị xong rồi ạ-tên đầu đàn nói

-cái vòng tao đặt có chưa,và tụi bây tìm cái xác phù hợp không vậy-Hạ Hy

-dạ cái xác thì xong rồi,còn cái vòng thì sắp chuyển tới rồi ạ-tên đó nói

-sao chậm trễ vậy-Hạ Hy quát tháo lên

-dạ..dạ-tên đó run run nhìn Hạ Hy

-thôi,người kêu đàn em chuẩn bị cùng ta đi bắt người đó,nhớ nó có võ đấy làm gì thì làm đánh nó còn nữa cái mạng bắt về vẫn được-Hạ Hy vẽ mặt nở một nụ cười ác quỷ

-dạ-tên thuộc hạ lui ra và kế hoạch bắt đầu

-alo-nó

-chào người,ta muốn người ra gặp mặt ta,chắc ngươi cũng muốn gặp ta lắm đúng không,nhớ đi một mình nhé-Hạ Hy gọi cho nó

-tôi không ngờ là cô tới đây tìm tôi luôn đó-nó nói giọng lạnh lùng

-tất nhiên,cô là cái gai thì tôi phải nhổ tận gốc chứ-Hạ Hy nói với chất giọng ác quỷ

-tôi thấy mấy ngày này cô lãng mạng bên người yêu quá,sợ nhàm chán nên muốn gặp cô-Hạ Hy

-ồ,vậy là cô theo tôi sao-nó giọng mỉa mai

-thôi đi,tôi đang đợi cô ra bãi các có cây dừa đi-Hạ Hy nói xong thì cúp máy

-tút...tút

-nó mặt áo khoác vào bước đi không cho ai thấy,nó không đề phòng gì cả cứ nghĩ là cô gái kia cũng chẳng phải là đối thủ của mình nhưng nào ngờ

-nó ra tới nơi nhưng không thấy cô ta đâu toan trở về thì một đám người áo đen chặn nó lại

-các người là ai,muốn gì-giọng nó càng ngày càng lạnh

-không có gì có người thuê chúng tôi lấy mạng cô-tên to con có vẻ làm cầm đầu nói

-có gan thì nhào vô kiếm cơm-nó nói và thủ thế

-con này ngon-tên đó khoát tay nói

-tụi bây lên cho tao-tên đó nói

-cả bọn,thằng nào thằng nấy cầm gậy sắt,thậm chí cả một đồng chai bia mà nhào nó đánh,

-bốp bình chát-nó vùng chân vùng tay đâm đá tụi kia nhưng do tụi nó dùng gậy nên nó cũng hơi bầm dập với lại tụi này quá mạnh

-nó thực lùi,những mảnh chai vỡ vùng đầy dưới cát,nó cố tìm đường thoát nhưng lại bị một thằng đánh lên cả cây gậy nện vào đầu nó máu bật ra ướt đầm tụi kia sấm tới mà đập,và thêm một chai bia bay thẳng vào mặt nó vỡ ra làm mắt nó đau rát nó ngất đi

-nhiều đây chắc còn nữa cái mạng thôi khiêng về đi-tên đó khoát tay bước đi

-alo-một người đàn ông đứng cách xa nói

-chuyện gì-một giọng phụ nữ nghiêm nghị vang lên

-thưa phu nhân cô gái mà người kêu theo dõi bị người ta bắt rồi-người đàn ông nói

-anh hãy tìm cách cứu cô gái ấy,đem qua Anh cho tôi-người phụ nữ nói (t/g:bà nữ hoàng mafia đó)

-tút...tút

-trời giúp ta rồi,-bà trầm nghĩ

-sau đó thì nó bị trói nằm ở dưới đất,người bê vết máu

-tạt nước đi-Hạ Hy ra lệnh cho tụi đàn em

-ào..ào

-nó nhích người đôi mày nhíu lại mắt không thấy gì ngoài một mảng mờ trước mắt

-sao.thế nào,thoải mái không-Hạ Hy nâng cằm nó lên

-cô là ai-nó nhìn không rõ chỉ nghe giọng ỏi hơi quen

-tao mà mày cũng quên tao là Hạ Hy nè con khốn-Hạ Hy đẩy mặt nó

-sao,là cô-nó cố nhìn nhưng không rõ

-tôi có thù oán gì với cô mà cô hại tôi-nó bình tĩnh hỏi

-mày không biết à,chính mày đã cướp anh Thiên khỏi tay tao,mày là kẻ thứ ba-Hạ Hy gào lên

-tôi không ngờ là cô yêu anh ấy,nhưng tình yêu không thể miêng cưỡng-nó nhoẻn miệng cười

-mày...mày-Hạ Hy lấp bắp

-vậy nếu mày chết đi thì sao nào-Hạ Hy nở nụ cười ranh ma

-còn về phần hiện tại thì Di vào phòng không thấy nó đâu,gọi điện thì không bắt máy lại chờ nó suốt 2 tiếng nên Di phải gọi cho tụi hần hỏi thì tụi hần nói không gặp

-sao anh không gặp Thư-Di hột hoảng hỏi

-không anh không gặp,không phải thư ở trong phòng sao-hần lo lắng

-không có em chờ suốt 2 tiếng rồi-Di

-chia nhau tìm đi-hần

-thế là 2 người cúp máy chạy đi tìm nó Bảo Di một nhóm,hần Huy một nhóm cả đám chạy ra biển khắp nơi nhưng không thấy nó,đành gọi hết lớp cùng tìm còn về phần nó thì rất đau mắt không thấy gì cả

-mày chuẩn bị chết nhé-Hạ Hy nói vào tai nó

-cô không sợ ở tù sao-nó hơi sợ nhưng vẫn bình tĩnh đáp

-sợ sao,tao cho mày chết mất xác thì sợ gì,vả lại sẽ có một cái xác khác chết cháy ở đây-Hạ Hy nói và bước đi

-bốp-Hạ Hy đánh nó ngã đi nhưng nào ngờ có vài tên áo đen đã thấy hết

-nghe đây đem cái xác tụi bây tìm mang cái vòng tao đặt vào tay và thiêu căn nhà này đi,còn con nhỏ kia tụi bây quăng nó xuống biển đi-Hạ Hy khoát tay bước đi

-nhanh chuẩn bị thợ lặn và chiếc du thuyền-người đàn ông lúc nãy nói

-tao cho mày chết mất xác,dầu ai ngờ cái xác kia không phải là mày,nếu tao cho mày chết mà được chôn thì hơi quá-Hạ Hy bước lên xe trở về còn nó thì bị đem quăng xuống biển

-tụi hấn thì phát điên lên khi không tìm được nó khi thấy đám cháy trên một sườn núi thì vội chạy lên biết đâu gặp nó

-cả lớp chạy lại nhưng nào ngờ không thấy nó,lại còn phải kêu cứu hỏa,hấn thì thấp thỏm lo cho nó thì điện thoại có tin nhắn

-Nguyễn Kỳ Minh Thư sẽ theo hỏa lửa cùng căn nhà hoang bước xuống địa ngục-một dòng tin nhắn nhưng số không tên hấn bờ ngõ hốt hoảng nhìn căn nhà lao vào nhưng có lẽ đã quá trễ

-Thư,em ra đây,đừng hù anh mà-hấn kêu gào lao tới thì Bảo cản hấn lại

-mày điên à,mày vào đó bây h là chết -Bảo quát lên

-mày đọc đi,có người hại Thư bỏ cô ấy và phóng hỏa-hấn gào lên trong tuyệt vọng

-không thể nào-chiếc điện thoại trên tay Bảo rơi xuống Di thì khóc nức lên phải nhờ Huy đỡ

-bây giờ mày tin chứ cho tao vào đi-hấn giằng ra

-mày bình tĩnh lại coi,ngọn lửa đã nuốt trọn căn nhà rồi không thể cứu nữa-Bảo quát tháo lên

-không không thể nào-hấn khụy xuống một lúc sao lính cứu hỏa mới tới và dập lửa nhưng nào cứu được ai,tụi hấn thất thần ngồi bệch dưới đất người ta khiêng ra một cái xác cháy đen làm ai cũng kinh hãi

-cho hỏi đây là người nhà của các bạn-chú lính nói

-cháy như vậy không thể nhận dạng được-Huy nói

-khoan đã chiếc vòng...chiếc vòng-hấn hốt hoảng nhìn chiếc vòng lòng đau như cắt phải chỉ người đó không phải Thư thì hay biết mấy

-quay lại với nó

-haizz,hồng nhan bạc phận-một tên thờ dài nhìn nó

-thôi,quăng xuống đi-tên khác nói

-tùm

-nó được nén cuống một cách không thương tiếc,bọn chúng rơi đi thì cũng là lúc nó được vớt lên chiếc du thuyền của người đàn ông lúc này

-thưa phu nhân cứu được rồi,nhưng cô ấy hơi nguy kịch-người đàn ông kính cẩn nói qua điện thoại

-đưa vào bệnh viện gọi bác sĩ giỏi nhất chữa trị,tôi sẽ bay qua đó-bà

-nó được đưa vào viện gần đó nhưng do không thể chữa ở đây nên nó được chuyển về thành phố bằng trực thăng

-hấn thì đau khổ tột cùng làm sao ăn nói với mẹ và chị nó,bác trai bác trên trời sao không phù hộ cho con gái bác.cái xác được đưa vào nhà xác tụi hấn thì cũng phải về thành phố ai nấy đều thiếu sức sống

-tụi hấn về thành phố không ai nói gì tụi hấn tới nhà nó

-tính tong

-cánh cửa mở ra nhưng là Phong đứng đó,tụi hấn bước vào vẻ mặt lo lắng

-ủa mấy con Thư đâu-mẹ nó hỏi

-ạ..ạ huhu oa oa-Di khóc nức lên làm Trang trong bếp phải chạy ra ai nấy đều lo lắng nhìn tụi hấn

-ạ...thưa-hấn lắp bắp nói ánh mắt ngấn nước

-reng..reng

-alo-Phong là người bắt máy

-thưa,đây có phải là nhà của Nguyễn Kỳ Minh Thư không-bác sĩ nói

-vâng,nhưng ông là ai-Phong

-tôi là bác sĩ pháp y ở nhà xác chúng tôi muốn người nhà tới nhận xác của cô bé-vị bác sĩ điềm đậm

-chiếc điện thoại trên tay Phong rơi xuống,Phong thần thờ bước tới quát lên

-sao,tại sao nhà xác bảo tới nhận xác Thư,có chuyện gì xảy ra-Phong nắm cổ áo hấn rít lên còn về mẹ nó thì không khỏi bàng hoàng mà ngắt đi M.Trang phải gọi cả cấp cứu

-hắn cùng Phong tới nhà xác nhưng nào biết rằng có kẻ làm giả pháp y làm một bản DNA của nó

-hắn đau lòng nhìn cái xác còn Phong thì thờ người ra không nói gì cả,chị nó sao khi từ bệnh viện thì cũng vội vã chạy tới nhà xác chứng kiến Phong như một kẻ mất hồn còn hấn thì cứ ngồi đó nhìn cái xác nước mắt lăn dài

-không...không thể nào-M.Trang lay người Phong

-M.Trang cầm bản xét nghiệm lên thì cô khóc khóc rất to

-tại sao lại như vậy chứ,huhu-cô ôm chặt lấy Phong mà khóc sau một hồi cô ngắt đi

-M.Trang em sao vậy đừng làm anh sợ mà-Phong lay người M.Trang nhưng không có kết quả anh bế M.Trang đi bỏ lại hấn ngồi đó

-em nói là em không rời xa anh mà,tại sao em lại bỏ anh,em là kẻ thất hứa em biết không,anh không thể mất em như vậy được-hấn gào lên trong nước mắt tại Bảo tới đưa hấn về nhà sau đó thì tang lễ cũng diễn ra nó thì sau khi cấp cứu xong thì được đem qua nước Anh cùng với bà hoàng mafia khắp người nó băng bó tùm lum từ đầu cho tới mắt rồi ray chân nó thì không tỉnh dậy nổi

20. Chương 20: Sống Với Mảng Trí Nhớ Mơ Hồ

-hắn sau khi tan lễ của nó hoàn thành thì ngày nào cũng say xỉn,nóng nảy,nhìn chiếc vòng trên tay (vòng giả) mà cứ thế nốc rượu vào,còn mẹ nó và chị nó thì khóc hết nước mắt Di thì bị trầm cảm chỉ còn Bảo,Huy,Phong là đủ tỉnh táo mà chạy lo.nó thì chưa thể tỉnh dậy được vết thương trên đầu khá nặng và chưa tìm thấy giác mạc thích hợp thay cho nó-sau 2 tuần nó nằm liệt giường,còn hấn thì trở nên lạnh lùng hơn bao giờ hết,M.Trang thì nghỉ dạy và điều hành công ty ở ,Phong cũng vậy còn mẹ nó thì trở về Mỹ điều hành công ty bên đó,tụi hấn vẫn đi học bình thường nhưng Di thì cũng có phần khá hơn trước

-ánh mặt trời soi rọi lên gương mặt thiên thần của người con gái nằm trên chiếc giường nhưng gương mặt thì nhợt nhạt tay thì cầm dây chuyền nước nhưng có thể chính ánh dương này đã làm cho cô gái tỉnh giấc,nhưng có lẽ khi tỉnh dậy thì chính mình là kẻ bị đau

-nó tỉnh dậy sau nửa tháng nằm bất động,nó mở mắt ra nhưng có lẽ chỉ là màn đêm bao phủ lấy nó cũng chẳng biết mình là ai

-sao tối vậy,sao không ai thấp đèn hết-nó sờ soạn trong bóng tối

-khoan đã,không phải...không thể nào mình mù rồi sao-nó sợ hãi giựt dây chuyền nước ra bước đi trong bóng tối

-tôi là ai,có ai cho tôi biết không,đây là đâu-nó gào lên với những câu hỏi mà mình không thể giải đáp

-rầm..choang-nó quơ đồ tất cả những thứ trong phòng,nó tuyệt vọng ngồi co ro ôm lấy đầu gối

-lúc này thì người làm mới chạy lên,nhưng trước mắt họ là một căn phòng bị xó trộn lên mảnh chai văng đầy sàn bàn ghế ngã

-alo-bà quản gia

-thưa phu nhân cô ấy tỉnh rồi nhưng mà....-người quản gia

-GTNV

-MAVIS WAERICK là một người phụ nữ tàu giỏi là chủ tịch của tập đoàn lớn nhất thế giới về đa ngành và cũng được mệnh danh là bà hoàng mafia là người nước anh và cũng là người từng yêu ba nó, bà muốn giữ nó bên mình(t/g:nên vì thế sau này nó mới mất tự do)

-AiLEE WAERICK một cô bé 15 tuổi là con nuôi của bà rất thích chơi với nó(sau này) là một cô bé có tính rất ngây thơ ,thông minh ,đôi khi khát máu nhưng lại chế tạo bom cực đỉnh sau này yêu Huy đó rất (gọi là nhỏ nhé)

-nhưng gì nói mau-bà Mavis tức giận

-dạ,cô ấy không cho ai lại gần cả còn làm nát luôn căn phòng-bà quản gia

-sao,các người không làm gì được một bệnh nhân sao-bà quát lên

-Ailee đâu gọi nó tới,tôi sắp về tới rồi sẵn tiện gọi bác sĩ luôn-bà

-tránh ra,tôi không quen mấy người-nó cầm mảnh chai trên tay hét lên làm ai cũng run sợ (ở đây thì ai cũng nói tiếng Việt được hết á mặc dù chủ là người anh nhưng bà ấy cũng nói tiếng việt)

-tiểu thư người bình tĩnh lại đi,nguy hiểm lắm-người vệ sĩ lên tiếng

-nói,đây là đâu,tại sao tôi ở đây-nó nói giọng băng lãnh

-đây là nhà cô và chúng tôi là người hầu của cô-người vệ sĩ trả lời

-không phải,nhà tôi không phải ở đây-giọng nói của nó có phần hơi run

-vậy tôi là ai-nó không thể nhìn rõ ai nhưng nó biết nó không phải ở đây,dù không nhớ gì nhưng nó vẫn biết đây là nơi thân thiết

-chị ấy tỉnh rồi sao-nhỏ chạy tới nhưng trước mắt là

-OMG,ở đây vừa có động đất sao-nhỏ thốt lên trước khung cảnh đổ vỡ

-ai-nó

-chị dễ thương,bỏ thứ trên tay chị xuống đi-nhỏ nói ngọt

-tôi hỏi là ai-nó quát lên

-đó là em gái con-Bà lên tiếng

-sao,tôi nhớ là mình không có em gái-nó

-con là con gái ta con tên Ailen là con gái ta-bà nói không mặn không nhạt

-không phải,tôi là người Việt mà-nó dù mất trí nhưng vẫn biết mình người Việt trong khi cái tên lại là tiếng anh

-đúng,nhưng con là con gái ta-bà xuống giọng

-lúc này thì nó chẳng biết nói gì,nó buông lỏng miếng mảnh chai trên tay

-vào đi-bà

-một đám bác sĩ bước vào lúc này thì nó đã yên vị trên chiếc giường,nó mệt mỏi với cái mớ ký ức hỗn độn nó thiếp đi vì thuốc an thần và có lẽ nó sẽ chấp nhận sống một cuộc sống mới

-bà tới bên nó vuốt gương mặt nó

-con giống ba con lắm-bà nhìn nó không kiềm được nỗi nhớ ba nó

-em và anh không thể bên nhau thì có lẽ con gái anh sẽ thay anh bù đắp cho em.nếu em biết anh trước cô ấy thì có lẽ anh sẽ yêu em

-bà sau một hồi nhìn nó thì bước ra ngoài

-mẹ ơi chị dễ thương đó sao rồi-nhỏ đứng ngoài nhìn nó

-không sao,con vào đó chông chừng chị ấy đi-bà

-ấu dè-nhỏ vui mừng hét lên

-nhỏ lải nhải gần nó,ngắm nghía nó và nói

-phải công nhận chị đẹp thiệt ,chắc sau lớp băng mắt kia chị rất đẹp nòi một hồi nhỏ thiếp đi bên cạnh nó ôm nó mà ngủ ngon lành

-2 người ngủ tới 5 h chiều nó mới cựa người nhưng thấy ấm bên cạnh nó lấy tay sờ thì biết là con gái và nó biết là cô bé tên Ailee

-ưm nhỏ dụi mắt thì thấy nó đang quay mặt nhìn nhỏ

-chị tỉnh rồi sao,-nhỏ

-Ờ,mà cô bé,có thể dẫn chị đi không-nó

-chị đi nổi không-nhỏ nhìn nó

-được,-nó bước xuống giường và Ailee là đèn của nó

-nó nắm vai nhỏ bước từng bước xuống lầu,người hầu thì thấy hơi hoảng nhưng cũng thấy vui khi có người chơi với cô chủ nhỏ

-2 vị tiểu thư tới giờ ăn rồi ạ-bà quản gia cung kính nói

-mẹ cháu đâu-nhỏ vừa dắt nó vừa hỏi

-ạ,phu nhân ra ngoài rồi ạ-bà quản gia

-nhỏ kéo nó lại bàn ăn nhưng do không thấy được nên nó cũng chẳng biết là bàn có bao nhiêu món,lúc trước thì nó vẫn nấu cho mình ăn nhưng giờ như vậy thì chỉ có thể

-thư đại tiểu thư,thức ăn này dành riêng cho người-bà quản gia bưng một khay tới nhưng nó chỉ người mùi là biết rồi

-what? sao chỉ có cháo,tổ yến-nhỏ thốt lên khi nhìn cái khay của nó

-thưa,là bác sĩ dặn như vậy-bà quản gia giải thích

-nó đẩy cái khay ra xa,bởi những món này là món nó ghét nhất

-tôi không ăn đâu-nó xịu mặt xuống

-chị ráng ăn đi mà,ăn xong em dẫn đi chơi-nhỏ biết là nó không thích mấy món này nhưng cũng hết cách nhà này thì mẹ là thống lĩnh không nghe lời thì có nức lòng ăn chung thân

-thôi,mấy món này dở lắm,cho tôi ăn phở hay hủ tiếu gì đi-nó mặt hớn hờ khi nêu mấy món đó

-ăn cháo-một giọng nói uy quyền vang lên và chủ nhân đó là bà chủ nhà này

-thưa phu nhân mới về-cả đám người hầu đồng thanh

-chào mẹ mới về-nhỏ cười nói

-chào-nó thì chỉ chào một từ nhưng chính từ này làm ai kia sôi máu

-con chào ai vậy-bà điềm tỉnh hỏi

-thôi chết mẹ ghét nhất ai không lễ phép-nhỏ thầm khóc than cho nó

-chào-nó vẫn từ đó

-thế chiến thứ bà sắp nổ ra rồi bà con ơi-cả đám người hầu khổ thân nhìn nhau

-bà Mavis nổi trận lôi đình,bây giờ nó mới có cảm giác ớn lạnh và biết chính xác là ai

-con có biết cách chào hỏi người lớn không-giọng nói của sự kiềm chế
 -ơ..ờ...tôi chào phu nhân-nó hơi sợ trước giọng nói
 -bà nghe nó nói xong thì hơi buồn nào ngờ nó chào phu nhân chứ không phải mẹ
 -con chào mẹ chứ sao lại là phu nhân-bà dịu giọng lại hỏi nó
 -tôi không biết nhưng tôi không thấy thân thiết với bà-nó ỉu xiu nói
 -gọi mẹ thử xem,gọi đi ta cho con ăn hủ tiếu-bà này xạo chum
 -ăn hủ tiếu-nó
 -mẹ-nó gọi không ngần ngại nhưng nào biết mình bị lừa
 -ngoan lắm,-bà cười đắt ý nhưng nó có thấy đâu ngoại trừ nhỏ nhìn bà cười mà phát run lên
 -giờ thì con ăn cháo nhé-bà mút cháo lên
 -không phải hủ tiếu sao-nó
 -ta hứa cho con ăn nhưng có nói cho bây giờ sao-bà cười ma mị
 -mẹ...mẹ không giữ lời hứa-nó bây giờ thì gọi mẹ luôn
 -không ăn,cho tôi lên phòng-nó hậm hực vì mình bị lừa
 -ăn xong mới lên-bà nắm tay nó lại
 -không
 -ăn
 -không
 -ăn
 -cứ thế diễn ra và người thua cuộc là nó bà uy hiếp nó bằng giọng nói băng lãnh làm nó sợ mà phải cố nuốt
 -2 ngày nữa ta sẽ thay giấc mạc cho con-bà
 -sao,vậy là tôi sắp thấy rồi

21. Chương 21: 5 Điều Mẹ Dạy

-cốc..cốc-vào đi-nó
 -đây là sữa của con-bà mavis
 -cảm ơn,nhưng tôi không thích uống sữa-nó
 -xin lỗi...nhưng tôi biết bà không phải mẹ tôi,tôi biết điều đó,xin bà hãy tìm gia đình giúp tôi-nó nói với giọng buồn miên man
 -đúng,ta không phải gia đình của con,ta cứu được con ở ngoài biển,nhưng con không thể xem ta là mẹ được sao-bà nhẹ nhàng vuốt tóc nó
 -tôi cần thời gian thích nghi-nó
 -thôi con ngủ đi,ta đi đây-bà rời giường nó
 -cánh cửa đóng lại,chỉ còn lại căn phòng tràn ngập ánh sáng đèn điện nhưng đối với nó giờ đây chỉ có màu đen bao phủ

-6h30

-em đi học nhé honey-nhỏ hôn má nó

-sao lại gọi chị là honey-nó

-thích-nhỏ

-mà em học lớp mấy rồi-nó vuốt tóc nhỏ

-em học lớp 10,thôi em đi à-nhỏ

-căn nhà giờ chỉ còn nó với bà Mavis và đám người hầu,nó mò mẫm trong bóng tối,nó muốn tự mình xuống lầu,không biết là nó vấp té rồi đụng tường mấy lần

-OMG,-cả đám người hầu nhìn thấy nó tự bước xuống lầu ai nấy đều hốt hoảng

-cuối cùng thì sau bao gian nan nó cũng tới đích,nó mò mẫm tới chiếc ghế sofa

-cho hỏi,phu nhân đâu-nó

-dạ,phu nhân đang ở trên phòng nhưng người cũng gần xuống rồi-bà quản gia

-nó đứng dậy bước đi,nó muốn ra sân nhưng cũng phải tốn khá nhiều công sức,cứ lần mò ra nào ngờ khi bước xuống bậc thềm thì

-bịch

-ủa sao không đau-nó trầm nghĩ và cuối cùng cũng có đáp án

-là ai-nó vội né ra

-tôi là jonh,tôi tới tìm phu nhân-anh trả lời

-bà ấy ở trong đó,-nó

-cảm ơn,cô có cần tôi giúp gì không-anh ân cần hỏi

-xin lỗi,nhưng tôi tự xoay sở được-nó tiếp tục đi

-anh bước vào trong,còn nó thì tức do cái sân quá rộng,trong khi không thể kiểm soát một cái xích đu,nó đành vật vã đi vào nhưng cũng tốn khá nhiều thời gian

-chào phu nhân-anh cuối người

-có chuyện gì mà mới sáng sớm tìm ta-một chất giọng uy quyền

-dạ,chuyện về lô vũ khí ngài tính thế nào-anh

-cậu hãy vận chuyển theo đường thủy,bến cảng không biết đâu,mà cho dù có biết thì cũng nhắm mắt làm ngơ-bà vẫn chất giọng đó

-OMG,'mình vô nhảm ở xã hội đen'nó đứng ngoài nghe hết.thậm cầu mong không bị giết

-vậy,tôi xin phép-anh cuối chào rồi bước đi

-nó kìm nén bước đi vào trong,người cứ túm mồ hôi

-con chuẩn bị đi,hôm nay ta đưa con tới bệnh viện-bà ân cần nói

-ủa,không phải phu nhân nói 2 ngày sao,vậy thì mai mới phẫu thuật mà-nó

-hôm nay làm luôn-bà

-vậy thì đi-nó

-con tính mặc như vậy đi sao-bà nhìn nó

-tôi không muốn leo lầu đâu-nó bĩu môi

-để ta kêu người đưa con lên-bà

-thôi,tôi tự đi-nó lùi thúi bước đi

-tính thời gian leo,còn thay đồ ,xuống lầu là hết 1 tiếng,nó được bà dắt ra xe,chiếc xe chạy nhưng nó có hìn thấy gì đâu,cuối cùng sau một hồi cũng tới nơi

-nó mệt mỏi leo xuống xe,nắm vai bà dắt đi

-thưa,đã chuẩn bị xong-người y tá kính cẩn nói

-nè,phu nhân tôi phải công nhận là bà được người ta kính trọng quá ha,tôi thấy người ta toàn thưa với gởi-nó nói một tràng

-con nhóc này sao gan thế,không ai dám nói vậy với phu nhân-cả đám nghe xong thì xì xào bàn tán

-thôi chúng ta đi-bà kéo nó đi

-nó được thay đồ bệnh nhân còn phải nằm lên xe đẩy nữa,nó đang run sợ,nó được đẩy vào phòng cấp cứu sau khi tiêm thuốc gây mê

-căn phòng phẫu thuật phải nói là vào có người mạnh khỏe bước ra cũng có người vào rồi thì vô nhà xác luôn

-bà vẫn ngồi ngoài phòng chờ nó,

-1 tiếng,2 tiếng,3 tiếng,4 tiếng bà hết đứng rồi lại ngồi cuối cùng thì nó cũng ra

-nó nằm bất động trên giường

-thưa phu nhân,ca phẫu thuật rất thành công 10 ngày nữa là có thể tháo băng-vị bác sĩ kính cẩn trả lời

-tốt-bà

-các người ở đây canh chừng,ta đến công ty-bà khoát tay lủ vệ sĩ

-nó mê man vì thuốc mê,những cảm xúc mơ hồ hiện về

-hoa hồng xanh,vòng tay,chìa khóa tất cả những thứ đó làm nó nhức đầu tỉnh dậy,nó ngửi thấy mùi thuốc sát trùng thì biết là bệnh viện nó lại thiếp đi

-nó nằm viện cũng 3 ngày rồi,nó thấy chán nản không ai chơi

-cạch

-con sao rồi-bà

-cho tôi xuất viện đi,ở đây chán quá à-nó

-chiều nay ra viện-bà

-ấu dè-nó vui mừng

-cuối cùng thì nó cũng thoát khỏi bệnh viện nó bước vào nhà tìm kiếm nhỏ chơi với nó

-honey về rồi,em nhớ honey lắm-nhỏ chạy lại ôm nó

-ở nhà sao không ra ngoài chơi với các bạn-nó béo má nhỏ

-ra được em cùi-nhỏ nói nhỏ vào tai nó

-tại sao-nó mặt dù bây giờ không thấy nhưng vẫn biết mặt nhỏ đang sợ nhìn xung quanh

-lên lầu với em em đọc nội quy cho nghe-nhỏ kéo nó đi

-ngồi đây,em lấy nội quy-nhỏ chạy đi

-nè,em đọc cho nghe-nhỏ

-điều 1:cấm hút thuốc,uống rượu

-điều 2:không được ra ngoài khi không cho phép
 -điều 3:không được đi chơi đêm
 -điều 4:không được vô lễ với mẹ
 -điều 5:ăn sáng 6h30,ăn tối 7h ai trễ phạt nhin đói
 -đây là năm điều mẹ dạy
 -không thể nào,như vậy còn hơn ở tù-nó hốt hoảng nói
 -yên tâm,ở tù không ăn sướng như vậy đâu-nhỏ vỗ vai an ủi nó
 -như vậy là em không thể chơi với các bạn sao-nó
 -ừm,cũng buồn nhưng em cũng từng chốn ra chơi mà-nhỏ
 -vậy,bà ấy không biết sao-nó
 -biết,nên em mới sợ mẹ nè-nhỏ nói ỉu xìu
 -làm gì mà sợ-nó
 -lúc đó em mười 12 tuổi,trong nstrong không ai chơi hết,nên em đi học rồi chốn đi chơi luôn,chơi đã đời về nhà thì hơi ỏi
 -con đi đâu mới về,nằm xuống
 -tét,tét.....
 -cứ thế em bị cấm cửa 1 tháng ăn 15 cây roi ,tối đó p[hải ngủ sấp-nhỏ
 -khiếp,nhưng yên tâm vài bữa chị dẫn em đi chơi,không sợ ăn cây-nó vỗ về nhỏ
 -

22. Chương 22: Trại Huấn Luyện Khắc Nghiệt(1)

-một đôi mắt tưởng chừng không thể thấy ánh sáng nữa,nhưng cuối cùng thì đôi mắt ấy cũng có thể thấy ánh sáng một lần nữa-10 ngày trôi qua với bóng tối khắc nghiệt,nhưng giờ đây nó có thể thấy lại
 -nào từ từ mở mắt-bác sĩ
 -sao thấy không-bà
 -ai ai cũng trông chờ hồi hộp,ánh sáng dần dần hiện ra trước mắt nó
 -thấy rồi-nó mừng rỡ nhìn ngắm xung quanh
 -ông giỏi lắm bác sĩ-bà
 -chào con-bà
 -phu nhân-nó
 -đúng-bà
 -Ailee-nó chỉ tay về phía nhỏ
 -ôi,honey mắt chị có màu tím đẹp lắm-nhỏ chạy lại ôm nó
 -ừm,em cũng đẹp và dễ thương lắm-nó vuốt ve nhỏ
 -bây giờ thì con cũng hết bệnh rồi,ta sẽ mở tiệc chúc mừng-bà nhìn nó triều mến

-chuẩn bị party cho ta,mời tất cả các đối tác-bà một giọng uy quyền

-vâng-bà quản gia

-còn đây là lịch học của con-bà chìa ra cho nó một cái lịch còn hơn diển văn

-what?gì thế này,còn hơn là trại lính-nó tròn xoe mắt khi nhìn thấy cái lịch của mình

-trời ơi,không lẽ là cái trại huấn luyện của mẹ-nhỏ nhìn nó với vẻ mặt chúc chị may mắn

-cái gì mà vừa học trên trường vừa học ở nhà,ai chịu cho nổi-nó ngược lên nhìn bà than vãn

-nhưng mà sao tôi phải học mấy cái này?-nó nhìn bà hỏi

-con sẽ là người thừa kế của ta sau này-bà nói rất chi là thần nhiên còn nó thì mắt chữ A mồm chữ O

-phu nhân bà có bị gì không,sao lại là tôi,còn Ailee mà,với lại tôi khi nhớ ra sẽ rời đi mà-nó xỏ một trăn

-không,Ailee không phù hợp vì sức khỏe yếu-bà vẫn nói không nhạt không mặn

-vậy thôi,chắc làm cũng vui,nhưng khi nhớ lại thì tôi sẽ đi-nó nở nụ cười tươi

-‘dù sao thì bà ấy cũng đã giúp mình’-nó thầm nghĩ và có lẽ cách này sẽ trả ơn cho bà ấy

-7h30

-buổi tiệc diễn ra dưới sân nhà,nó nhìn xuống phải công nhân là chuẩn bị một bữa tiệc lớn như thế mà lại chuẩn bị nhanh mới ghê

-e hèm-MC

-chào mừng quý vị quan khách,hôm nay là ngày mà phu nhân Mavis mở tiệc ăn mừng vì cô con gái của bà ấy vừa hết bệnh-MC

-nào xin chúc mừng phu nhân-MC

-bốp..bốp

-nó hôm nay thì mặc một chiếc váy trắng xèo đơn giản mang một đôi giày búp bê tóc xòa,tai đeo bông đính kim cương,tay trái đeo một chiếc lắc bạch kim trông rất là dễ thương nhưng không kém phần cuốn hút

-còn nhỏ thì váy hồng xinh xắn mang giày hồng nốt trên đầu cài một cái mũ nhỏ xinh xinh đeo trang sức giống nó

-nó nhìn xuống mà chán ngắt,toàn là công tử,tiểu thư đi theo cha mẹ tới,nó ghét đông đúc ồn ào

-chào các vị,cảm ơn các vị đã bỏ chút thời gian tới đây.Hôm nay tôi muốn giới thiệu 2 cô con gái của mình-bà

-bốp...bốp

-không biết có đẹp hay không-N1

-chắc rất đẹp-N2

-nó và nhỏ dắt tay nhau dịch chuyển xuống dưới với cái tâm trạng mệt mỏi nhìn mấy người kia là phát ngán

-nó nở nụ cười khi thấy bà,nếu mà không cười chắc chết với ác quỷ (cái biệt danh của bà)

-xin chào mọi người,đây là Ailen (chỉ tay về nó) còn kia là Ailee(chỉ tay về phía nhỏ) và Ailen sẽ là người thừa kế tôi sau này-bà vừa nói xong nhưng không có động tĩnh gì

-ai nấy mắt hình trái tim từ trai cho tới gái,miệng há hết cỡ

-ôi thiên thần-N1

-e hèm-bà ho một tiếng thì đám đông mới để ý

-2 đứa xuống dưới đi-bà

-nó lê bước xuống còn nhỏ thì chạy ngay tới cái đám con con gái

-chắc là bạn con bé-nó bước tới ngay chỗ để rượu mà uống quên luôn cái nội quy

-nhỏ nói chuyện một hồi không thấy nó đâu đi tìm thì thấy nó đang uống rượu

-OMG,-nhỏ hốt hoảng chạy tới nó thì thấy nó muốn lật rồi

-honey quên cái nội quy rồi hả,rượu này chúng ta không thể uống mà-nhỏ

-hử,nhưng ác quỷ uống kìa-nó chỉ tay về bà

-trời,honey gọi mẹ là ác quỷ sao-nhỏ càng hoảng khi nó nói vậy

-mẹ có thể uống,nhưng cái nội quy đó là dành cho chúng ta-nhỏ

Ờ vậy hả,bây giờ lỡ uống rồi,thôi thì uống luôn rồi say luôn lúc đó thì khỏi phạt,chửi cũng chẳng nghe được-nó cười hehe

-thôi.lên phòng đi-nhỏ khoát vai nó

-học..học đúng là người say nặng ngàn cân-nhỏ nén nó lên giường

-cứ thế buổi tiệc cũng tan,nó thì ngủ ngon lành,nhỏ cũng vậy

-đang ngủ đừng làm phiền-nhỏ phải chơi chiêu dán giấy cửa phòng nó

-cứ vậy là nó thoát nạn

-có thể do hôm qua nên hôm nay bà miễn dạy sớm nó thì ngủ tới 10 giờ còn nhỏ thì đi học

-oáp

-nó lê cái thân xác vào nhà vệ sinh

-nó thấy chán khi cứ ở nhà hoài,nó chạy xuống lầu sức nhớ là nhỏ đã đi học nó chạy ra tường rào chuẩn bị kế hoạch sau này đi chơi

-trời,cái tường 2 mét này sao mà khó ta được-nó cười bước vô thì thấy cả lũ bước nhanh như bay cùng ác quỷ(bà Mavis đó),nó lại nổi hứng nhiều chuyện

-tất cả bước vào một căn phòng toàn máy tính,nó đứng thu lu phía sau mà có ai biết đâu

-Tom,sao lại để người ta đột nhập máy tính-bà quát lên

-ạ,chúng ta gặp phải cao thủ,giải không được-người con trai

-ăn hại-bà quát lên

-cách cạch tay người con trai ấy gõ liên tục nó thì quan sát này giờ và bắt đầu thấy ngứa tay

-trời ơi,sao mà anh dở vậy,tránh ra-nó đẩy anh chàng ấy bay ra khỏi ghế

-sau con vào đây-bà

-lạch cạch lạch cạch.....

-nó bấm một hồi rồi nở nụ cười ma mị khiến mọi người xung quanh khiếp sợ

-mày chết với bà,tao cho mày virus máy tính.hehe-nó quảng cho một đồng virus và mấy cái mật mã

-không còn virus nữa rồi-nó đứng dậy

-OMG,cô ta là ai-cả đám đồng thanh

-ta không ngờ con lại là hacker-bà niềm nở nhìn nó

-tôi cũng chẳng biết chỉ là tôi thấy hơi quen nên thử chơi-nó

-từ chuyện đó thì danh tiếng nó vang xa

-ngày hôm nay là ngày nó đi học

-một bộ đồng phục với váy xanh sọc trắng và áo trắng ngắn tay có cái cà vạt đỏ và cái áo vest xanh đen,có cái huy hiệu Gray của trường

-nó cùng nhỏ chung một trường

-honey xinh quá-nhỏ mỗi ngày đều hôn má nó

-thôi ta đi-nó nắm tay nhỏ bước ra xe

-kit..kit

-nó cùng nhỏ bước xuống xe thì mọi ánh mắt đều đổ dồn vào nó,nhỏ thì ai cũng biết rồi

-nó thì học lớp 12 luôn vì nó thi điểm rất cao nên vào 12 luôn khỏi học lại 11 học nhảy cóc đó mà

-ai dậy sao mà đẹp thế-Hs1

-ừm,và còn đi với Ailee nữaHs2

-honey đi thôi-nhỏ kéo nó đi

-reng reng

-12c1(a là dành cho 10,B là dành cho 11,v2 C là dành cho 12)

-chào các em,hôm nay lớp ta sẽ có một thành viên mới,em vào đi-bà cô xinh xinh

-woa,dễ thương quá-cả lớp từ trai cho tới gái ai cũng nhìn nó chảy dãi,cái lớp này không phân biệt đối xử

-chào tôi là Ailen Waerick

-what?!là người của Waerick sao-cả lớp lại ồ lên

-em xuống đó ngồi đi-bà cô xinh xinh

-thôi chúng ta học thôi-cô xinh xinh

-cô tên là harri nhé em cô dạy toán-harri

-nè bạn là gì Phu nhân Mavis-Hs1

-không biết-nó

-nhìn bạn hình như nhỏ tuổi chứ đâu phải bằng tuổi mình-HS3

-17 tuổi-nó

-what? 17 tuổi mà học 12 sao-hs3

-mấy đứa bay im đi-một giọng nữ uy quyền vang lên

-chào bạn mình tên là Alex

-chào mình te6b Linda

-chào mình tên Davis

-chào mình tên Rybak

-chào mừng bạn tham gia vào nhóm tụi mình

-à ờ.mình rất vui-nó nở nụ cười nhưng đâu biết chính nụ cười giết chết 4 người đó

(-à bây giờ thì nó toàn nói tiếng anh nhé)

-cuối cùng thì giờ tan học mà nó mong chờ nhất cũng tới

-nè bạn có muốn đi chơi không-Linda

-ờ 8h nhé.mấy bạn tối gần nhà mình đứng đợi nhé-nó biết hôm nay bà ấy đi công việc 2 ngày nên nó đi chơi

-ok
 -honey em nhớ-nhỏ ôm nó trên xe
 -về tới nhà nó quăng tất cả mọi thứ và có một đám vệ sĩ hộ tống nó tới trại huấn luyện khắc nghiệt
 -chào nhóc con-một ông chú cùng 4 người khác
 -đây sẽ là thầy dạy 7 loại ngôn ngữ,võ thuật,súng,kinh doanh,và cách của một người quản lý
 -trời ơi,học 7 thứ tiếng chi-nó than trời
 (đạo này mình hơi bận nên đăng ít,xin lỗi nhé.chúc mọi người đọc chuyện vui vẻ)

23. Chương 23: Trại Huấn Luyện Khắc Nghiệt(2)

-nó bây giờ thì vừa học xong trên trường còn phải tới gặp mấy ông già ở cái nơi huấn luyện đó,không còn gì khổ bằng.còn hấn thì mãi nhớ nó nhìn chiếc vòng cùng cái chìa khóa trong mấy tháng nay.Hấn thì chuẩn bị đi du học ở Mỹ,tụi Bảo cũng vậy muốn đi để có thể quên nó-Thư à.có lẽ anh nên mở khóa chiếc vòng này-hấn nhìn chiếc vòng trong tay
 -lạch cạch
 -sao không mở được-hấn cứ vặn nhưng chìa khóa không thể dịch chuyển
 -khoan,chiếc vòng này không phải-hấn nhìn chiếc vòng nghi hoặc
 -đúng rồi chỗ ông chủ tiệm-hấn vội bước đi
 -chiếc xe của hấn chạy nhanh tới nơi làm ra chiếc vòng này
 -kít
 -ông chủ-hấn gào lên
 -tới liền-ông chủ tiệm
 -cậu cần gì-ông chủ tiệm nhìn hấn
 -ông còn nhớ cái chiếc vòng này không-hấn giơ chiếc vòng ra
 -ở đây không làm loại này-ông nhìn hấn nói
 -nó được làm ở đây mà,ông có nhớ cái cô gái xinh xinh đặt làm một chiếc vòng cùng cái chìa khóa không-hấn dồn dập hỏi
 -để tôi kiểm quyển sổ xem thư có tên hay không,cô ấy tên gì-ông chủ tiệm
 -Nguyễn Kỳ Minh Thư-hấn
 -ông chủ tiệm nhìn quyển sổ dày cộp mà tìm kiếm cái tên
 -có rồi-ông chủ tiệm
 -nhưng cô ấy đặt cái vòng hơi khác một chút nếu nhìn kỹ còn tôi là người làm ra thì tôi chắc là chiếc vòng này không phải tôi làm.cô ấy là người vẽ kiểu ra mà-ông chủ tiệm
 -đây là kiểu mà cô ấy vẽ.mặt trái tim nhưng ghép thêm hình trăng lưỡi liềm và đính một viên đá xanh ngọc-còn chiếc này thì khác không có mặt trăng-ông ân cần giải thích
 -vậy đây không phải là vòng của cô ấy-hấn

-cô ấy bảo là làm một ổ khóa riêng biệt chỉ có chìa khóa của nó mới mở được ngoài ra nó rất chắc chắn không đứt được-ông

-bộ cô ấy xảy ra chuyện gì hay sao?-ông chủ tiệm nhìn hấn

-không cảm ơn-hấn chạy đi

-bệnh viện,đúng rồi nhất định vẫn còn giữ-hấn chạy như bay làm ai cũng né

-anh cần gì ạ-cô y tá

-tôi cần tìm người đã làm xét nghiệm thi thể của Nguyễn Kỳ Minh Thư mấy tháng trước

-anh chờ chút-cô tra danh sách

-thưa anh đó là bác sĩ Trương-cô y tá

-ông ấy đang ở đâu-hấn

-đang ở văn phòng thưa anh-cô y tá

-cảm ơn-hấn chạy đi tìm phòng

-cách

-ai bắt lịch sự vậy-ông cúi đầu nói vọng ra

-là tôi-hấn

-cậu cần gì-bác sĩ Trương

-ông hãy làm xét nghiệm lại nạn nhân chết cháy Nguyễn Kỳ Minh Thư cho tôi-hấn quát lên

-sao tôi phải làm-ông bác sĩ nhìn hấn

-tôi cần xét nghiệm lại,tôi cho rằng đó không phải là người nhà tôi,xin ông-hấn hạ giọng

-ăn nói vậy còn giúp,chứ cái kiểu kia thì-ông bác sĩ

-nhưng tôi không biết cái mẫu răng có còn giữ hay không-ông bác sĩ

-nếu không còn thì bỏ tay-ông bác sĩ nhún vai

-theo tôi-ông bác sĩ

-đây,tới rồi-ông đẩy cách cửa phòng xét nghiệm ra

-chào bác sĩ-một cô y tá

-có còn giữ mẫu xét răng của nạn nhân chết cháy gần đây hay không?-ông bác sĩ

-có phải là của cái cô gái tên Minh Thư-cô y tá

-đúng,-ông bác sĩ

-ạ...bị hủy sau khi làm xét nghiệm hết rồi ạ-cô y tá e dè nói

-xui cho cậu rồi-ông bác sĩ vỗ vai hấn

-còn cách nào khác không?hấn

-còn...nhưng cái này thì hơi bất kính-ông bác sĩ

-cách gì?hấn nắm vai ông bác sĩ

-đào mộ,làm xét nghiệm lại-ông nhìn hấn nghi hoặc

-không còn cách nào khác sao-hấn lo ngại

-đây là cách duy nhất-ông bác sĩ

-nhưng xác thối rửa rồi thì làm sao kiểm tra-hắn

-yên tâm còn tùy rằng mà-ông bác sĩ

-ừm,tôi sẽ cho người đem tới-hắn bước đi vô hồn

-3h chiều là mọi thứ đã được làm xét nghiệm,phải nói là hắn làm việc mau lẹ

-4h pm

-sao rồi-hắn

-đối chiếu với xét nghiệm trước thì đây là hai người khác nhau,mẫu máu lúc trước không hợp với cái sau này-ông bác sĩ nhìn hắn

-vậy là cái xác kia không phải của cô ấy-hắn

-ừm,tôi cho là vậy,chắc lúc xét nghiệm có vấn đề,chúng tôi xin lỗi nhé-ông bác sĩ cúi đầu

-không sao,tôi không trách ông cảm ơn ông nhé,bác sĩ-hắn hớn hở chạy đi

-thế là ai cũng biết là nó chưa chết nhưng cũng không tìm ra nó,còn nó thì đang vật vã với cái đóng sách 7 thứ tiếng từ 11 trưa tới 5h chiều rồi

-trời ơi,tha cho tôi đi-nó kêu gào thảm thiết

-nhóc con,thuộc chưa-ông thầy dạy ngôn ngữ

-nhiều vậy tôi là thánh sao-nó quát lên

-còn 2 tiếng nữa là hết giờ học rồi từ trưa tới giờ chỉ có một mình tôi dạy mà còn học không nổi thì vài bữa dồn hết mấy môn lại thì sao-ông thầy nhìn nó khiêu khích

-ông già,cho tôi học chi lắm vậy-nó đứng chống nạnh nhìn ông thầy

-nhóc con ráng học đi vài bữa sẽ có ích cho nhóc đó-ông thầy ngôn ngữ

-trời ơi-nó ngồi bệch xuống

-thôi ráng đi,hình như mai là học võ đó-ông cười đều nhìn nó

-tôi có võ rồi học chi nữa-nó cười lại

-vậy sao mai rồi biết-ông khích nó

-thôi học đi-ông thầy ngôn ngữ

-nè khi nào thì mấy ông không dạy tôi nữa-nó

-thời hạn bạn ta dạy nhóc là 2 năm hết hạn nếu nhóc bị bọn ta chấm rớt thì chắc thêm 2 năm nữa là 4 năm-ông thầy bỏ lại nó khóc không ra nước mắt

-cuối cùng thì cũng hết giờ học,nó chạy vội vào nhà kéo nhỏ vào phòng mình

-nè,hôm nay ác quỷ không về có muốn đi chơi không-nó nắm tay nhỏ

-nêu mama mà biết thì thăm lắm-nhỏ e dè nhìn nó

-yên tâm ác quỷ đi tới 2 ngày lận-nó

-nhưng còn bà quản gia-nhỏ

-yên tâm-nó

-thôi thay đồ đi rồi ra vách tường có cái cây to đó-nó

-thôi thì chơi luôn-nhỏ

-tốt,nhớ lấy chân gối đắp thành hình người nhé-nó

-sau một hồi thì cũng xong xui,nó với nhỏ ra chỗ đó chuẩn bị tẩu thoát
 -sao qua-nhỏ nhìn nó
 -chị qua trước rồi sẽ đưa em qua-nó trèo lên cây nhanh hơn khi rồi nhảy qua
 -chị ném dây qua nhé,em nắm dây le qua nhé-nó
 -rồi nhảy xuống chị đỡ-nó
 -honey chắc không-nhỏ nhìn nó nghi hoặc
 -yên tâm-nó
 -úi chà-nó
 -xong rồi-nó
 -nhưng lát nữa sao mà vào-nhỏ nhìn nó
 -lát nữa tính tiếp-nó
 -cái gì,vậy là honey không biết cách vào sao-nhỏ mếu máo nhìn nó
 -thôi đi-nó
 -alo tới chưa-nó
 -rồi rồi-alex

GTNV

alex một cô gái xinh đẹp tốt bụng hoạt bát và là con nhà giàu
 -Linda cũng rất đẹp và tốt như Alex cũng là một tiểu thư
 -Davis là một đại thiếu gia rất galang và tốt là anh của Rybak
 -4 người này là một nhóm rất quậy giờ thêm nó và nhỏ thì thành lục quậy luôn
 -ai đây-Alex nhìn nhỏ
 -honey à chị này là ai vậy-nhỏ nhìn nó
 -ho...honey sao,không lẽ bà bị...-Linda nhìn nó dè dặt
 -không phải,con bé là em gái tui-nó
 -em tên Ailee,chào 2 chị-nhỏ cười tươi
 -chào em-bây giờ là 2 thằng
 -woa,traí đẹp-nhỏ nhìn Davis và Rybak
 -anh là Davis
 -anh là Rybak
 -chào 2 anh-nhỏ miễn phí một nụ cười
 -thôi đi đi-nó leo lên xe hồi nào mà cả đám không biết
 -ờ đi-cả lũ đồng thanh
 -đi đâu-Alex quay lại hỏi nó
 -mấy người hay đi đâu thì cho tui đi đó-nó cười toe toét
 -mà chờ tui và Ailee tới mấy nơi này cái đã-nó
 -2 chiếc xe hàng khủng lướt đi

-rồi tới rồi đó.mà bà cần gì mà vào nơi đây-Linda nhìn cái shop quần áo nam

-chờ đó,bà ghé qua tiệm hớt tóc mua cho tui 2 bộ tóc giả nam-nó

-sau khi nó và nhỏ bước vào chừng 15 phút là ra nhưng ai nấy đều há hốc

-nó thì quần jean bạc mài rách áo thun trắng có chữ devil còn khoát thêm một cái áo khoát da và đôi giày cao cổ còn đeo vòng da to bằng còng tay kia thì vẫn là chiếc vòng của nó

-nhỏ thì rất cute quần bò ôm áo thun xanh áo khoát trắng còn đeo dây chuyền mặt thánh giá giày giống nó

-OMG,2 người tính làm gì vậy-Davis nhìn tụi nó

-à tóc giả đâu-nó

-dây nè-Linda chìa ra

-tiếp đó 5 phút làm tóc cuối cùng thì thành 2 thềng con trai bảnh bao làm mấy cô gái đi đường té lên té xuống

-oi mẹ ơi-Alex nhìn nó chảy nước dãi

-bị gì vậy-nó quơ tay trước 4 cái tượng

-nè honey vậy có được không-nhỏ

-yên tâm không ai nhận ra ta đâu-nó

-tỉnh dậy đi-nó quát lên

-à ờ

-mấy người bị sao vậy-nó

-không phải mà 2 là 2 người đẹp trai quá-Davis

-vậy sao,tốt quá rồi-nó

-mà làm vậy chi vậy-bây h tới lượt Rybak

-nếu có gặp người quen của mama đỡ vất vả-nhỏ đáp thay nó

-đúng-nó

vậy h đi được chưa-nó

-2 chiếc xe chạy đi với tốc độ ánh sáng và có cả đám bồ câu giao thông

-tới nơi rồi-Linda thắng xe lại

-sao lại là bar-nhỏ nhìn nó

-có gì sao-Alex ngoái cổ lại

-nơi này là nơi cấm của tụi em-nhỏ

-yên tâm nơi này là của bọn chị-Linda giải thích

-thôi vào đi-nó

-6 con người bước vào làm trung tâm của mọi thứ ai cũng ngoái nhìn và nó là người hút hồn nhất

-OMG.traị đẹp-cả đám con gái nhón nháo

-chào mọi người,chỉ còn phòng vip 2 thôi ạ-anh chàng quản lý

-sao,là ai chiếm phòng-Davis quát lên

-ạ không biết nhưng người đó dẫn theo nhiều người lắm-anh quản lý e dè nói

-thôi vào phòng nào mà chẳng được-nó kéo cả đám đến phòng số 2

-bực thiết
 -em uống gì-nó nhìn nhỏ
 -honey em uống nước trái cây-nhỏ
 -ở đây có rượu chứ không có nước trái cây-nó
 -hay em uống cocktail trái cây nhé-Linda cười nhìn nhỏ
 -dạ,miễn là không phải rượu-nhỏ cười
 -mình thì chung với mấy bà-nó
 -sau một hồi thì chỉ còn nhỏ tỉnh táo còn lại 5 cái con người kai thì ngà ngà cả rồi
 -tui đi wc chút-nó
 -honey như vậy sao mà vô nhà-nhỏ lo sợ nhìn nó
 -nó bước ra khỏi nhà WC nhìn bước vào nhầm phòng kết quả là người ta nhìn nó như sinh vật lạ
 -tui đi hơi lâu mấy bà thông cảm nhé-nó cười nhìn nhưng kết quả là biết mình nhầm phòng
 -xin lỗi nhé tôi nhầm phòng-nó vội đi nhưng nào có dễ dàng
 -nhóc con,đứng lại-giọng người đàn ông
 -tao không biết mày là thằng nào nhưng tao phải diệt mày vì có lẽ mày đã nghe chuyện của tụi tao-ông ta nói
 -sao,có chuyện gì..hức-nó
 -á.thằng này láo-tên vệ sĩ
 -mày có biết bước vào phòng này mà không được cho phép là phải chết không-tên đó nói
 -á ừ,đầu ra cái..hức luật rừng đó vậy-nó cười khinh bỉ
 -mày..chúng bây đem nó ra ngoài xử đi-ông ta khoát tay
 -sao con này đi lâu vậy-Alex cùng cả đám lo đến nổi hết say
 -bóp bình chấp búp
 -thằng này say mà sao đánh dữ vậy-cả đám lẫn lóc chỉ còn vài tên
 -xí,thứ vô dụng đánh không lại một đứa say xỉn-nó cười đều
 -đi tụi bây lần sau tính tiếp-tên vệ sĩ khoát tay
 -bà làm gì ngoài này vậy-
 -tui ւյնh lộn-nó đáp tỉnh bơ
 -bà đánh với ai-Rybak
 -không biết chỉ là vô nhầm phòng thôi mà đòi giết tui-nó
 -thôi về,hết hứng rồi-nó bước lại xe
 -có một thằng nhóc mà cũng lo không xong lỗ chị hai mà biết là cả lũ bị sa thải(ác quỷ là chị 2 của ông này)-ông ta quát lên
 -nhưng chưa chắc là nó đã nghe-tên vệ sĩ nói
 -thà giết lầm còn hơn bỏ sót-ông ta nói
 -cuối cùng cũng về tới-nó bước xuống xe
 -sao vô honey-nhỏ nhìn nó

-leo vô thôi-nó

-leo vô leo ra hoài mệt lém-nhỏ than vãn

-cuối cùng than thì vẫn than nhưng nó và nhỏ cũng vào tới nhà cũng nmay bà quản gia với cái lũ người không có đây

-hên ghê-nhỏ thở phào nhẹ nhõm nằm vật ra giường

-nó thì thay đồ xong ngủ luôn

-6h30 sáng

-nó và nhỏ cùng ăn sáng

-mama ngày mai là về-nhỏ

-tối nay đi tiếp-nó

-ừm-nhỏ h chẳng sợ nữa(bị nhiễm rồi)

-những tiết học nhằm chán-nó nằm vật ra vì ông thầy dạy toán còn hơn văn

-em kia-ông thầy chọn phần về phía nó

-gì-nó nhìn ổng

-em...em nói chuyện với ai vậy-ổng thầy nóng sôi máu

-em lên làm bài này-ông thầy

-tội nghiệp con này-cả 4 đứa Alex đồng thanh

-5 phút là nó bước xuống còn ông thầy thì thoir khỏi nói đơ toàn tập

-ôi,con này học giỏi vậy-bây giờ thì là cả lớp

-cuối cùng thì giờ tan trường cũng tới nó và nhỏ tí ta tí tưng chạy ra xe

-honey tới tù vui vẻ nhé-nhỏ chạy ào vô nhà bỏ lại nó

-trại huấn luyện ơi chừng nào mày mới giải thoát cho tao

-hey nhóc,ông thầy mặt võ phục nhìn nó

-chào ông già-nó ỉu xìu

-tốt lém nhóc-ông thầy vỗ xoa đầu nó

-xí-nó

-đây là đồng phục của nhóc,nghe nói nhóc biết võ rồi vậy thì ta sẽ đấu thử-ông thầy cười nhìn nó

-tôi chơi với ông luôn-nó

-yaaaaaaa,nó nhào tới ra đòn nhưng kết quả là sau một hồi ông thầy không bị nó đánh trúng mà nó còn bị đánh te tua

-lớn ăn hiếp nhỏ không biết đâu-nó nôi xuống la om sòm

-ô hô,trẻ ăn hiếp người lớn tuổi-ông thầy cười khích nó

-ông..ông-nó nói không nên lời

-thôi bây giờ thì học,nhóc cũng biết các thế võ rồi nên dễ dạy-ông thầy cười hiền nhìn nó

-cuối cùng thì toàn thân ê ẩm đánh bao cát,hít xà đơn,vật tượng ,chạy một ngày trôi qua đây ê ẩm

-tối thì cho dù ê ẩm tới đâu thì nó và nhỏ cùng đám Alex đóng đô tại quán bar và kết quả là cả lũ say xin ra về nhưng gặp phải người không nên gặp

-mama kìa honey-nhỏ kéo tay nó

-dâu-nó nhòm khắp mọi nơi và

-chị hai là thằng ranh đó đó-cả lũ áo đen tiến tới chỗ nó

-chết bà rồi,bà trùm mafia-cả 4 người alex không hện mà lại đồng thanh run sợ còn nó và nhỏ thì mồ hôi ướt áo say cũng tỉnh luôn

-chuồn thôi-nó nói nhỏ nhưng cả lũ bị bao vây rồi

-trong quán này chỉ còn tụi nó và bà chẳng còn khách nào nữa

-nhóc là người vào phòng hôm trước-bà nhìn nó nhưng nó cúi gầm mặt

-ừm-nó nén giọng lại

-ngước lên xem-bà nói giọng băng lãnh khi có người nói chuyện mà không nhìn mặt bà

-nó chưa kịp gì hết thì nhỏ đã ngước lên nước mắt rùng rùng

-Ailee,bà hốt hoảng nhìn nhỏ

-vâng-nhỏ

-OMG,giả trai vậy mà cũng bị nhìn ra-cả đám há hốc mồm nhìn bà

-đây thì khỏi nói cũng biết-bà nghiêm giọng nhìn nó

-d...ạ-nó chỉ biết dạ.nó chưa từng sợ ai như vậy

-còn 4 cô cậu-bà nhìn qua làm tụi Alex run cầm cập

-ạ tụi cháu là bạn-Davis

-vậy thôi khuya rồi mấy cô cậu về đi nhé-bà nói nhẹ nhàng nhưng sức công phá quá lớn

-thôi tụi tui về nha bà ở lại mạnh khỏe-cả lũ chúc nó

-sau khi tụi kia đi xong thì

-mấy người đưa 2 đứa tụi nó về-bà quát lên làm nhỏ và nó càng sợ thêm

-cuối cùng thì cả 2 bị tổng vào xe bà nồi kế bên nó làm nó thở không nổi

-nó cùng nhỏ bị tổng vô nhà,bà theo sau

-đứng đó-bà ngồi xuống ghế

-hichic-nhỏ mếu máo

-sao,vui không-bà

-ờ vui-nó đúng là gan

-vậy thì bây giờ có trò vui hơn nữa-bà cười nhìn nó

-trời sao nụ cười này ghê ghê sao-nhỏ

-thưa phu nhân-bà quần gia kính cẩn

-ừm-bà

-bây giờ thì Ailee thì tới góc kia quỳ còn Ailen thì vào trại huấn luyện đâm bao cát 600 lần khi nào Ailen xong thì Ailee sẽ không quỳ nữa-bà nói tỉnh bơ nhưng hai con người kia thì khóc không ra nước mắt

-ác quỷ đúng là ác quỷ-nó chửi thầm khi bị hộ tổng tới trại còn nhỏ thì bà quần gia ngồi canh

-chúc 2 đứa vui vẻ-bà bước lên lầu

(mình viết dài bù cho mọi người đó,xl vì mấy tuần nay bận không đăng được)

24. Chương 24: Trại Huấn Luyện Khắc Nghiệt(phần Cuối)

-cuối cùng thì 3 tiếng đồng hồ nó cũng hoàn thành cả hai được đi ngủ nó thì tay đau nhức mỏi rã rời,còn nhỏ thì khỏi nói hai đầu gối tím bước đi không nổi.-Một nửa vòng taril đất chỉ mình hắc nhớ tới nó còn nó thì chẳng nhớ gì.Giờ đây thì bên hắc còn có Hạ Hy người em gái họ của Hạ Thần có lẽ chỉ có cô ta mới gần với hắc chứ giờ đây thì không người con gái nào tới được bên hắc

-hôm sau

-trời ơi đau quá-nó lết xuống giường nhưng đánh răng còn cầm không nổi bàn chải

-nhỏ thì nằm luôn không có sức đứng nữa nói chung là nó và nhỏ có lẽ mấy ngày sắp tới là khỏi phải làm gì

-chào buổi sáng 2 đứa-bà

-hử-nó

-chào mama-nhỏ

-rồi em xuống đi-nó cõng nhỏ từ trên lầu xuống mặt dù tay đau

-hai đứa ở nhà học không cần lên trường-bà nói rất chi là dịu dàng nhưng

-đoàng

-sét đánh giữa trời quang

-ở nhà còn khổ hơn-nó

-ừm,không có bạn chơi-nhỏ

-quyết định vậy đi còn bây giờ chúng ta ăn sáng-bà

-nó nhìn thức ăn nhưng nào cầm nổi dao nĩa

-ực

-sao honey không ăn vậy-nhỏ

-tay đau ăn không nổi-nó xệ mặt xuống

-chờ em ăn xong rồi cho honey ăn-nhỏ

-nó chỉ biết nhìn thôi chứ biết làm sao

-ồ,hai đứa biết chăm sóc nhau thì tốt quá.ta đỡ phải lo-bà cười hiền

-một tuần các con sẽ được đi chơi 2 ngày,ok-bà

-cả nó và nhỏ ngược lên nhìn bà đầy bất ngờ

-what?-nó

-không đồng ý thì thôi-bà

-ok.ok-nó và nhỏ cùng đồng thanh

vậy thì thứ 7 và chủ nhật hai đứa sẽ được ra ngoài-bà

-ấu dè

-tụi nó phải ở nhà học nên hơi nản,nhưng không sao vì cũng được ra ngoài chơi

-còn bên phía hấn thì hấn đang muốn làm rõ nguyên nhân cái chết của nó

-mày ông ăn hại vừa thôi,có thể mà cũng không làm được-hấn quát lên

-xin lỗi thiếu gia-người đàn ông

-biến đi-hấn

-anh Thiên à-Hạ Hy

-chào em-hấn

-đối với hấn thì Hạ Hy chỉ là một người bạn một người em

-thôi thì anh cứ từ từ mà tìm kiếm-Hạ Hy ngồi bên hấn

-ừm-hấn

-anh có thể chở em đi chơi hôm nay không-Hạ Hy câu tay hấn

-để anh gọi tụi Bảo-hấn

-nữa tiếng sau thì cả đám tụ họp mặc dù tụi Bảo không hề thích Hạ Hy nhưng cũng phải đi vì hấn

-em không thích cô ta chút nào hết-Di nói nhỏ

-ừm.cô ta là một người xảo huyệt-Huy

-thôi nề mặt Thiên đi-Bảo

-Hạ Hy cùng tụi hấn đèn trung tâm thương mại,chỉ còn tụi Bảo ở lại còn Hạ Hy cùng hấn thì mua sắm

-quá trơ trẽn-Di

-Thiên có lẽ không còn yêu Thư nữa-Huy

-anh nghĩ không đâu,Thiên mấy bữa nay vẫn cho người tìm kiếm kẻ hại Thư và đang tìm THU-Bảo giải thích

-một buổi đi chơi mang tâm trạng nào nề của 4 con người còn riêng Hạ Hy thì phải nói được đi với hấn vui như tết

-mai là ngày nữa là tụi mình rời Việt nam rồi-HuY

-chỉ đi vài năm thôi sẽ gặp lại mà-Di

-Thiên anh đi Mỹ cho em đi với-Hạ Hy

-nhưng anh đi học mà-hấn

-mày Mỹ tụi tao pháp,haizz-Bảo thở dài

-mai em sẽ đi với anh-Hạ Hy

-ừm-hấn đồng ý nhưng sắc mặt Di thì tối sầm lại

-chúng ta về thôi,mai gặp lại tại sân bay-Di bước đi kéo theo Bảo

-anh hai chờ em với-Huy chạy với theo

-sáng sớm hôm sau tại sân bay

-tạm biệt mọi người-cả đám vẫy tay chào gai đình

-Thiên con nhớ giữ gìn sức khỏe nhé-mẹ hấn ôm lấy hấn

-con biết rồi-hấn vỗ vỗ lưng bà

-Hy con nhớ chăm sóc Thiên giúp bác nhé-ba hấn

-ạ-Hạ Hy

-gớm-Di trề môi
 -thôi tụi con đi-Bảo
 -3 đứa nhớ chăm sóc nhau nhé-ba mẹ Bảo
 -5 con người 2 ngã rẽ 2 chuyến bay biết bao giờ mới gặp mặt nhau
 -quay lại với nó
 -bây giờ thì nó hăng ngày phải tập với mấy ông già
 -nhảy cóc đi nhóc-ông thầy võ
 -đọc câu này nhóc-ông thầy ngôn ngữ
 -đây là tỉ số kinh doanh của công ty nè nhóc-ông thầy kinh doanh
 -công thức quản lý hiệu nghiệm nè nhóc-ông thầy dạy quản lý
 -đoàng đoàng
 -trật tâm rồi nhóc-ông thầy vũ khí
 -cứ thế ngày nào cũng vậy bây giờ thì nó ngủ cũng mơ thấy mấy ông
 -nó lại mơ về chuyện nó bị bắt,nhưng không rõ là ai cứ thế nó lặp lại liên tục làm đầu nó muốn vỡ tung
 -haizz,lại là mấy giấc mơ đó-nó ngồi dậy than vãn nhìn ánh trăng ngoài cửa sổ
 -sáng sớm
 -bùm bùng-
 -oái má ơi -nó hét lên khi nghe tiếng nổ
 -một mảng khói bốc lên nghi ngút,nó chạy như bay xuống lầu thì thấy nhỏ đứng ngay một cái hố nổ nụ cười ranh ma
 -hehe,ta đúng là thiên tài mà-nhỏ tự sướng
 -em làm gì vậy-nó nhìn nhỏ thắc mắc
 -em mới chế tạo một quả bom có sức công phá lớn-nhỏ héch mũi tự hào
 -OMG.em chơi bom sao-nó hốt hoảng tránh xa nhỏ
 -Ailee ai cho con chơi bom trong sân-bây giờ thì tiếng của ác quỷ
 -con tính đem ra sân của con nhưng không may nó rơi ra ngay sân này nên-nhỏ
 -con nhớ đó,còn thêm một lần nữa là cái đồng bom mìn của con sẽ bị xung quân-bà cười đều nhìn nhỏ vì bom mìn của nhỏ có thể nói là rất có giá trị
 -con biết rồi-nhỏ
 -à.phu nhân-nó
 -con còn gọi ta như vậy sao-bà buồn nhìn nó.mấy tháng rồi mà nó vẫn gọi như vậy
 -à-nó chỉ biết à
 -hồi nữa con muốn người đưa cái này tới công ty thời trang của người-nó
 -nó đưa cho bà nguyên một sấp giấy toàn là mấy bản vẽ trang sức và quần áo nhưng phải nói là bà đứng hình khi xem
 -cái này là con vẽ-bà nghi hoặc nhìn nó
 -ừm-nó

-con có muốn tới công ty không-bà

-cũng được,Ailee chúng ta đi chơi-nó nhìn nhỏ

-ừm,em cũng chưa tới đó nên giờ muốn tới -nhỏ hí hửng nhìn nó

-nó cùng nhỏ tí ta tí tởn bước vào công ty chỉ là bà tới trước nên chỉ còn nó và nhỏ

-nó thì ngậm kẹo mút còn nhỏ thì ăn kem mới ghé chạy tới cửa công ty thì

-nè hai nhóc đi đâu đây-ông bảo vệ

-đi chơi chứ đi đâu chứ-nó

-đi chơi thì ra chỗ khác chơi đây là công ty làm ăn-ông ta nạt nó và nhỏ

-ông có tin là tui ụynch ông luôn không-nó giơ tay lên

-ranh con láo toét-o7ng ta giơ gậy lên

-chào đại tiểu thư nhị tiểu thư-vệ sĩ

-chào-nó và nhỏ cười nhìn ông bảo vệ đang xanh mặt

-nó và nhỏ lại chạy trên hành lang làm ai cũng ngoái nhìn

-ai mà bất lịch sự thế-nv1

-nghe nói là con của chủ tịch-nv2

-trời-nv3

-không nên đắc tội-nv4

-mấy người rảnh quá ha

-trưởng phòng sau cô cứ như ma thế-nv1

-mấy người đi làm bản thiết kế cho tui nếu còn nộp trễ tui cho die-trưởng phòng

-nè,-bà

-ạ chào chủ tịch-cả đám cúi chào

-đây là bản thiết kế,cô xem qua cho ý kiến-bà

-ạ-trưởng phòng

-trời ai vẽ thế-cả lũ nhân viên hết hồn khi nhìn bản vẽ của nó

-chủ tịch ai vẽ thế ạ-trưởng phòng kính cẩn

-con gái ôi-bà tự hào nhìn nó

-phải nói là rất đẹp rất hoàn mỹ không cầu kỳ nhưng rất đẹp-trưởng phòng

-tôi muốn sản phẩm này tung ra thị trường sớm nhất-bà

-ạ được-trưởng phòng

-nó cùng nhỏ lượng hết cái công ty cuối cùng mỗi chân quá nên về

đây chỉ là một trong vài công ty của bà thôi,còn khá nhiều công ty thu về lợi nhuận gấp trăm một ngày.

-cuối cùng thì sản phẩm nó cũng được tung ra thị trường và thu về lợi nhuận coa ngất ngưỡng.nó nhìn chiếc vòng trên tay mình nhưng không tài nào nhớ từ đâu mà có.cho dù nó nhìn bao nhiêu lần cũng không nhớ gì

-

25. Chương 25: Trở Về Vn

-thời gian thắm thoát trôi đưa,cũng đã hai năm trôi qua nó sống với kí ức mới không một chút buồn tẻ.hắn thì nhớ nhưng nó từng ngày.nhưng ông trời trêu ngươi hắn làm cho hắn cùng Hạ Hy thành của nhau-lúc đó hắn say xỉn chẳng biết gì khi tỉnh lại thì thấy mình ở trong khách sạn cùng Hạ Hy.đối với một người trách nhiệm như hắn thì làm sao xem như chẳng có gì

-2 năm nó học nhảy cóc lấy được 2 bằng thạc sĩ một tiến sĩ và làm giám đốc điều hành công ty,vượt qua trại huấn luyện .nhỏ thì không thích học nhảy có nên vẫn đang học 12 và kiêm luôn chức thư ký cho nó

-Huy và Bảo cũng tốt nghiệp đại học kinh tế.Di thi làm cô giáo ngoại ngữ kiêm luôn chức trợ lý cho Bảo

-con gái cưng của ta nhớ chăm sóc em con nhé,ta đi du lịch thế giới đây.nhớ làm tốt nhé có gì gọi ta.bye hai đứa.một tờ giấy chỉ vài dòng chữ nhưng nó lại luyện giọng

-mamaaaaaaaa-nó hét toáng lên làm nhỏ đang bước vào nhà thì muốn bật ngựa người làm thì ngoái nhìn nó

-nè em soạn cái hợp đồng cho chị chưa-nó

-chưa honey-nhỏ

-tối nay chị muốn có cái bản hợp đồng đó-nó gào lên

-ừm-nhỏ

-chào tổng giám đốc-tất cả nhân viên cuối chào nó

-cốc cốc

-mời vào-nó

-thưa giám đốc công ty bên Việt Nam đang gặp một số vấn đề-anh thư ký

-sao-nó

-anh soạn cho tôi một bản liệt kê những thứ vấn đề đó ra-nó

-mặt dù mới 19 tuổi nhưng ai cũng phải nể tiếng nói của nó vài phần

-alo-ó

-gì vậy con gái-bà

-mama,con muốn về Việt Nam-nó

-có chuyện gì mà con phải về đó-bà

-công ty bên đó có vấn đề-nó

-vậy thì con cứ sang đó công ty bên này ta sẽ cho người quản lý thay con,con dẫn theo Ailee luôn đi-bà

-ừm-nó

-tut..tut

-đặt cho tôi 2 vé máy bay về Việt Nam-nó

-vâng thưa giám đốc-anh thư ký

-phải nói là rất tình cờ tất cả đều về Việt Nam cùng lúc

-honey à,vui quá đi cuối cùng thì cũng có cơ hội quây-nhỏ

-ừm-nó cười tươi nhìn nhỏ vì nó cũng muốn đi phá

-hehe,cuối cùng ta cũng thoát-nó

-nó cùng nhỏ bước xuống sân bay bao nhiêu ánh nhìn về phía nó

-po ro poro

-alo-nó

-bà tới chưa-Alex

-tới rồi,mấy bà ở lại mạnh giỏi nhé

-ừm-Alex

-sau 2 năm thì phải nói là Alex với Davis một cặp,Linda với Rybak một cặp chỉ có nó là còn fa

-vài bữa tụi tao qua đó-Linda

-thôi,tao đi à-nó

-tut tut

-con trời đánh tao chưa nói xong mà-Linda tức tối

-hey không hẹn mà gặp-Bảo nắm tay Di

-ừm chào tụi mày-hắn

-chào 2 anh tụi em sắp đám cưới rồi-Hạ Hy

-what?-Di hét lớn

-mày sao vậy Thiên-Huy

-lát về tao sẽ nói-hắn

-đang nói chuyện thì một giàn siêu xe tới làm ai cũng phải nhìn mà nhìn một cách thèm thuồng ngưỡng mộ

-cái gì thế-nhỏ

-ai biết-nó

-không biết ai giàu tới mức mà một đám xe đắt tiền tới rước-nhỏ

-quá phô trương-nó

-chính xác-nhỏ

-nó cùng nhỏ nói một lèo phê phán nhưng nào ngờ

-bịch bịch

-cả lũ áo đen chạy đang chạy lại hướng tụi nó cùng với một người rất chi là thân quen

-ai mà giàu thế-Huy

-không biết-Bảo

-mà phải công nhận là ghê-Di

-bây giờ thì tới phiên tụi hắn phê bình

-honey sao em nhìn người đang chạy lại quen quen-nhỏ

-ừm-nó

-honey có đất tội với ai hay không mà người ta kéo tới đông thế-nhỏ

-làm gì có chị ngoan hiền mà-nó

-ngoan ghê-nhỏ cười đều nhìn nó

-ngoan tới nỗi làm sập mấy cái quán bar tông xe đánh nhau vào viện như cơm bữa còn hắc máy tính người ta vân vân tội trạng không thể kể hết-nhỏ nói một tăng

-nhiều vậy sao-nó

-còn hơn thế nữa,em nghi là bọn họ tới tính sổ-nhỏ e dè nhìn nó

-thôi chuẩn rồi tính tiếp-nó cùng nhỏ chạy bán sống bán chết thế là một màn rượt đuổi hoành tráng tại sân bay

-cuối cùng thì va ngay chỗ hắc cùng tụi Bảo đang xem kịch rượt đuổi

-oái xin lỗi cho qua-nó cùng nhỏ chạy tiếp

-Thư...Thư-Di lấp bắp

-em bị sao vậy-Bảo

-là Thư đó-Di hét lên

-sao lại là Thư được-Huy

-không phải đâu-hắc

-anh không tin thì thôi,người đó rất giống mà-Di

-thôi chúng ta về-Bảo

-nó và nhỏ chạy mệt muốn đứt hơi cuối cùng cũng bị tóm và bắt ngờ hơn là tụi nó bực vì bà quản gia

-sao bác không nói là bác ở đây làm chạy muốn chết-nó

-đúng...đúng đó-nhỏ nói không ra hơi

-cháu tưởng ai tới tính sổ chứ-nó

-thôi chúng ta về mệt quá-nó

-nó kéo theo nhỏ lên xe làm bao nhiêu con mắt ái mộ vì giàu mà còn đẹp

-quá phô trương-Di nhìn đoàn xe

-còn hơn là tổng thống-Huy

-về tới biệt thự nó nằm luôn xuống sofa

-mai em tới trường học đi-nó

-phụt

-nhỏ đang uống nước phun hết ra

-sao,chỉ ở vài bữa thôi mà học chi-nhỏ

-không,chị xin phép ở dài hạn-nó

-vậy thì cũng được-nhỏ

-một bên yên ắng còn một bên thì

-cái gì mà y với cô ta lên giường-Bảo hét toáng lên

-tao không ngờ mày lại là người như vậy,lỡ như Thư quay về thì sao-Huy

-anh là đồ sở Khanh-Di

-mày quá tồi Thiên à-Bảo lắc đầu nhìn hắc

-tao cũng đâu có muốn lúc đó tao say quá khi tỉnh lại thì mọi chuyện như thế-hắc

-cho dù mày có lấy ai tao cũng không cần nhưng mày không biết là con nhỏ Hạ Hy đó là một con phù thủy-Bảo

-cô ấy tốt lắm sao lại là phù thủy tại bây đừng gán ghép cho cô ấy mấy cái danh như thế-hắn

-không tin thì thôi-Huy

-đi-Huy

-cả 3 bước ra khỏi cửa để lại hắn đau xót,đâu phải hắn muốn mọi chuyện như thế

-xin lỗi em-hắn nhìn chìa khóa

-hắn hiện đang tiếp quản công ty gia đình Hạ Hy thì làm thư kí

-một ngày dài trôi qua với biết bao việc xảy ra

-dậy chở em tới trường-nhỏ lay người nó

-em tự đi đi-nó nói giọng ngái ngủ

-dậy mau-nhỏ hét lên

-nagyl2 hôm qua nó cùng nhỏ tới trường Sun tham quan nên giờ mệt

-dậy hay là cem gọi mama chị ngủ quá giờ qui định-nhỏ cười khích nó

-được rồi-nó lê thân xác vào nà WC

-nó nhìn bộ đồng phục khá thân quen

-sau 2 năm thì M.Trang cùng Phong đã kết hôn có một cậu con trai 1 tuổi rưỡi.M.trang thì đi dạy ở trường sun còn công ty thì Phong quản lý hết

-phòng hiệu trưởng

-chào chị M.Trang-Di

-chào em-M.Trang

-em dạy ngoại ngữ hả-M.Trang

-ừm-Di

-đây là sơ yếu lý lịch của học sinh lớp mới-thầy hiệu trưởng

-dạ-M.Trang

-nè đừng dắt tội con bé đó-thầy hiệu trưởng

-bọ là con tổng thống sao thầy-Di

-còn hơn thế nữa-thầy hiệu trưởng

-đâu cho em xem-Di

-Ailee Wearik,du học sinh anh

-cái họ này nghe que quen-M.Trang

-ừm-Di

-là con gái của tập đoàn đa ngành hùng mạnh nhất thế giới đó-thầy hiệu trưởng

-what?-cả 2 người đồng thanh

-sau qua đây học-Di

-nghe nói là theo chị qua đây-thầy hiệu trưởng

-rầm

-cánh cửa phòng thầy hiệu trưởng rớt xuống
 -hết hồn-Di
 -nhỏ hùng hổ bước vào
 -chào mọi người-nhỏ
 -chắc là rất khó dạy-Di
 -ừm,nhưng vào tay chị thì phải xong-M.Trang
 -thôi em theo cô này nhận lớp đi-thầy hiệu trưởng
 -mới tới mà có người hộ tống luôn,nhưng nhìn cô này thấy quen quen-nhỏ nhìn M.Trang từ đầu tới chân và từ chân tới đầu
 -mà thui-nhỏ
 -12a1
 -tới lớp thì cả đám nhốn nháo vì nhan sắc của nhỏ
 -chào mọi người-nhỏ khuyến mãi nụ cười làm cả lũ từ trai tới gái ngất ngay
 -em xuống kia ngồi đi-M.Trang chỉ tay xuống bàn 3 chỉ dành cho một mình cô
 -nó thì tới công ty làm ai cũng ngỡ ngàng vì giám đốc quá trẻ
 -nó đang làm việc thì điện thoại reo
 -alo-nó đang bực vì đang làm mà có người quấy rầy
 -chào,tôi là giáo viên chủ nhiệm của em Ailee,em ấy đánh nhau trong trường làm hỏng một khoảng sân.mời cô tới gặp tôi-M.Trang
 -tôi tới liền-nó chạy vội ra xe
 -nó thì đang ở phòng hiệu trưởng uống nước trà với mấy vị phụ huynh
 -bồi thường tiền thuốc men đi-ph1
 -nhỏ vẫn cười nhìn họ
 -ôi cái đầu của tôi-thầy hiệu trưởng sợ nhỏ xanh mặt
 -tại mấy đứa đó kiếm chuyện trước không phải tại tui à-nhỏ
 -sao rồi cô Trang-thầy hiệu trưởng
 -dạ lát nữa cô ấy đến-M.Trang
 -chị tui sẽ bồi thường được chứ-nhỏ
 -biết điều nếu không tôi cho nhà nhóc phà sản-pstrong
 -xí-nhỏ
 -rầm
 -một lần nữa cánh cửa ra đi huy hoàng
 -Ailee em có sao không-nó chạy tới nhỏ
 -trời,sao honey đeo kính mát trong phòng-nhỏ
 -à,xin chào mọi người tôi là Ailen Wearick là chị của cô bé này-nó tháo mắt kiếng ra nhưng ai nấy đều run sợ nhìn nó
 -Wea...rick-ph3

-nhưng trong đó ngồi ngờ ngàng nhất là M.Trang,Di bước vào cũng không kém M.Trang
-T...hư-M.Trang lấp bắp
-chị gọi ai vậy-nó
-em là Thư-M.Trang bình tĩnh nói
-stop-nó
-xin lỗi nhưng tôi không phải Thư-nó
-bà là Thư-giờ tôi lướt Di
-nhỏ thì đứng hình
-thôi giải quyết lẹ đi-nhỏ cắt ngang
-thôi chúng tôi không cần bồi thường nữa-ph4
-bây h căn phòng yên ắng vô cùng
-honey chúng ta đi thôi-nhỏ
-ừm,xin lỗi nhưng tôi không biết mấy người-nó quay đi
-alo
-gì vậy bà xã-Phong
-tìm thấy Thư rồi nhưng nó không biết tụi em-M.Trang
-anh hãy cho người tìm chỗ ở của nó nhé,nó bây giờ tên là Ailen-M.Trang
-Di thì ngồi khóc khi nó không nhận ra mình
-nó ra về với một mớ hỗn độn với 2 cô gái kia

26. Chương 26

-nó ngồi trong công ty mà không tài nào làm việc nổi vì mấy cái vụ hồi sáng-cốc cốc
-vào đi-no
-thưa giám đốc-thư kí
-có chuyện gì-nó
-dạ,có tổng giám đốc công ty Nguyễn Kỳ muốn gặp-thư ký
-chúng ta đâu có làm ăn với công ty đó-nó cau mày lại
-dạ,họ nói là có chuyện muốn nhờ giám đốc-thư kí
-cô nghĩ tôi rảnh để mà giúp người khác sao-nó lạnh lùng nói
-dạ...dạ-thư ký
-cô ra ngoài đi-nó
-thưa anh giám đốc của tôi không muốn gặp anh-thư ký
-tôi biết rồi-Phong
-Phong bước ra ngoài công ty

-alo
-nó không chịu gặp anh-Phong
-không sao đâu,từ từ rồi tính tiếp-M.Trang
-vậy thôi-Phong
-tut tut
-nó bước ra khỏi công ty
-haizz,không khí ngoài này tốt thật-nó dạo bước ngắm nhìn xung quanh
-ano-
-có chuyện gì mà gọi chị thế-nó
-hồi nữa honey tới rước em nhé-nhỏ
-ừm-nó
-cũng sắp tới giờ tan học rồi-nó nhìn đồng hồ trên tay
-nó tiến tới xe của mình và phóng đi nó ngắm nhìn cảnh vật xung quanh,những tòa nhà chọc trời
-chiếc xe nó chạy ngang qua công viên mà nó từng cùng hân vui vẻ,nó dừng lại nhìn mọi thứ rất chi là quen thuộc nhưng không thể nhớ nổi cái gì
-đây anh chọn chìa khóa,em sẽ đeo chiếc vòng-một giọng nam trầm ấm vang lên trong đầu nó
-ai là ai-nó ôm đầu đau nhức của mình ai vậy xung quanh đều nhìn nó
-nè chúng ta chơi nhà ma nhé-lại một lần nữa giọng nói đó lại vang lên
-làm ơn cho tôi biết-nó hét lên rồi ngất đi
-Đi cùng M.Trang đưa Hàn Vũ con của Phong đi chơi thì thấy đám đông bu lại
-nè chị ở kia có chuyện gì á?-Di
-tới xem thử-M.Trang ôm bé Vũ đi tới
-cho hỏi có chuyện gì vậy?-Di
-xem đi-người đàn ông nhường đường cho 2 người
-quen quen-M.Trang
-khi người ta đỡ nó dậy thì 2 người mới biết là nó
-là Thư-Di hét lên chen vào
-gọi xe cứu thương đi-M.Trang hét lên
-ò e í e
-đèn phòng cấp cứu sáng lên
-Di và M.Trang đứng ngồi không yên
-oa oa
-ngoan nhé Vũ-M.Trang
-ngoan nào con,hay để mẹ gọi ba chơi với con-M.Trang
-alo
-ông xã anh tới bệnh viện xyz,em đang ở đây,bé Vũ muốn anh-M.Trang

-sao em với con lại ở bệnh viện -Phong hốt hoảng vừa chạy vừa nói

-tới đây đi-M.Trang

-tút tut

-cuối cùng thì đèn cấp cứu cũng tắt

-sao rồi bác sĩ,em tôi có sao không,nó bị gì-M.Trang

-không sao,mà cô ấy từng bị chấn thương ở đầu sao?-ông bác sĩ

-tôi không biết-M.Trang

-cô là chị mà sao không biết-ông bác sĩ

-tôi mới tìm thấy nó,nhưng nó không nhận ra chúng tôi-M.Trang buồn trả lời

-cổ ấy bị mất trí,có lẽ do đầu bị va đập mạnh-ông bác sĩ

-vậy khi nào có thể nhớ lại-Di

-cái này còn tùy-ông bác sĩ

-thôi,cô ấy không sao,bây giờ có thể về-ông bác sĩ

-đưa nó về nhà đi chị-Di

-ừm-M.Trang

-đây là thuốc giảm đau đầu-ông bác sĩ

-ủa sao honey chưa tới-nhỏ đứng chờ trước cổng

-cho anh làm wen nhé-hsn1

-em ơi làm bạn gái anh nha-hsn2

-mấy thằng này mê gái thấy sợ-ns1

-ừm,mà con nhỏ này rất đẹp lại là người nước ngoài nữa-ns2

-nghe nói là thứ dữ-ns3

-cứ thế một đám con trai bu quanh nhỏ làm nhỏ đang tức nó gặp thêm mấy thằng này càng sôi máu hơn

-biến hết cho bà-nhỏ quát lên làm ai cũng phải né vì âm khí quá cao

-số mấy quý khách...-sao lại gặp mấy con tổng đài

-alo

-honey về nhà chưa bác quản gia-nhỏ

-tụi con trai nghe 2 từ honey thì lủi thủi đi hết

-tiểu thư chưa về-bác quản gia

-ủa-nhỏ

-vậy honey có ở công ty không bác-nhỏ

-công ty cũng mới gọi về vì không liên lạc được-quản gia

-bác cho xe tới đón con nhé-nhỏ

-nhỏ ngồi trong xe lo lắng vì chưa bao giờ nó tắt nguồn điện thoại mà thiết bị GPS cũng không hiện ra

-về tới nhà nhỏ mở máy tính tìm kiếm nó nhưng không có kết quả gì

-bác quản gia bảo người đi tìm honey đi-nhỏ

-tiểu thư chắc đi đâu đó thôi-quản gia
 -không đâu,tất cả thiết bị đều đã mất tính hiệu,honey không bao giờ thất hứa-nhỏ
 -được rồi-quản gia
 -thế là nhỏ cùng một đám vệ sĩ kiếm nó nhưng kiếm hoài tới chiều cũng không ra
 -nhỏ đang chạy xe thì gặp ngay đèn đỏ thắng không kịp kết quả là chiếc xe nhỏ hung chiếc đằng trước
 -ra đây cho tôi-Huy
 -nhỏ ngồi lì trong xe chót cửa lại
 -có ra đây không thì bảo,tông xe người ta rồi mà không xin lỗi sao-Huy xỏ một tràng
 -tôi nhớ mặt anh rồi,chờ đó-nhỏ
 -nhỏ bước ra ngoài,thì Huy đơ vài giây
 -sao muốn gì-nhỏ nói càn
 -đụng rồi không xin lỗi sao-Huy
 -bây giờ tôi đang gấp muốn gì nói nhanh lên-nhỏ
 -tôi không cần gì cả chỉ cần cô nói xin lỗi-Huy cười đều
 -mơ đi-nhỏ
 -alo
 -thưa nhị tiểu thư,không thể tìm ra đại tiểu thư-vệ sĩ
 -tôi biết rồi,về nhà tính tiếp-nhỏ
 -bye-nhỏ lên xe phóng đi để lại Huy tức giận đứng đó
 -chờ đó ranh con,tôi sẽ cho cô biết thế nào là lễ độ-Huy tức tối lên xe
 -anh không ngờ là có thể gặp lại Thư-Phong
 -ừm,cũng 2 năm rồi-M.Trang
 -con ngủ chưa anh-M.Trang
 -rồi-Phong
 -Di,em báo cho Thiên đi-M.Trang quay qua Di
 -không cho cái con người bạc tình đó biết thì hơn-Di hậm hực nhìn nó nói
 -là sao?-Phong và M.Trang đồng thanh
 -anh ta sắp lấy Hạ Hy rồi-Di
 -khốn nạn-Phong đập bàn
 -bây giờ giữ Thư ở đây đi-Phong
 -chỉ có ở gần gia đình mới có thể nhớ ra-Phong
 -tán thành-Bảo và Huy đi vào
 -Huy sao mặt hầm hầm vậy-Di
 -không có gì,bị chó đại cắn-Huy
 -hắc xì
 -ai dám chửi bà-nhỏ

-giờ sao tiểu thư-quản gia
 -tôi không biết,nếu mama mà biết là tiêu-nhỏ
 -nhưng-quản gia
 -chờ đi thế nào cũng tìm ra-nhỏ
 -nó tỉnh dậy thì thấy mọi thứ trước mắt khá lạ nhưng cũn rất quen,nó hoảng hồn nhìn thử xem có bị ai làm gì không
 -phù,không sao-nó
 -túi của mình-nó lại bàn
 -ủa điện thoại mình đâu-nó tìm hoài không thấy điện thoại,nhìn ra cửa sổ thì thấy dưới lầu khá nhiều người mặt áo đen
 -OMG,bắt cóc tổng tiền-nó thầh hốt hoảng
 -nhưng không sao làm gì ai có thể cản chân ta-nó cười đều
 -nó lấy túi rồi tiến tới cửa vậh nhưng không mở ra
 -What the Hell?-nó
 -cái cửa này sao mở không ra-nó
 -nhớ nhé nhóc,không cần chìa khóa vẫn có thể mở được cửa-nó nhớ lời ông thầy dạy vũ khí liền lấy ra cái kẹp tâm mở cửa
 -ầu dề-nó
 -không ngờ mình lại giỏi tới vậy-nó tự sướng mở cửa
 -mời tiểu thư vào trong-một tên vệ sĩ chặn ngang cửa
 -ôi mẹ ơi,ở đây cũng có người sao-nó
 -nó quay lưng và
 -chết nhé cưng-nó quay người đá tên vệ sĩ một cái
 -ta khinh-nó chạy đi
 -em tỉnh rồi sao-Phong
 -anh là thằng cha nào mà dám bắt tôi-nó
 -anh là Phong-Phong
 -oa oa-
 -ngoan con anh lấy tã cho em-M.Trang
 -trời có vợ con mà bắt cóc tổng tiền,hay là nhà sắp phá sản nên-nó
 -đúng là đạo tặc-nó
 -bye mấy người nhé-nó vừa đánh vừa chạy
 -nếu bà có thể ra khỏi đây-Di từ bếp đi ra
 -giáo viên mà cũng làm tặc sao-nó hốt hoảng nhìn
 -tặc cái đầu mày-Di
 -tôi không quen mấy người nếu không phải là tặc thì bắt tôi ở đây làm gì-nó
 -tao muốn làm bạn với mày-Di

-trời,lần đầu tiên tôi nghe nói bắt người về làm bạn đấy
 -ông tra ra nhóc rồi nhé-Huy
 -lần này là ai nữa đây-nó nhìn ra cửa
 -choa,một ổ đạo tặc toàn là thư sinh thậm chí còn có con-nó cười
 -tĩnh rồi sao-bây giờ thì tập hợp đầy đủ
 -1 2 3 4 5 thêm nhóc này nữa là 6-nó đếm từng người một
 -vậy bây giờ có gì nói đi-nó
 -hãy ở lại với chị nhé-M.Trang
 -tôi không biết mấy người có phải gia đình tôi không nhưng tôi không muốn ở lại tôi còn về với em gái nữa-nó
 -ở lại vài hôm thôi-M.Trang 2 mắt ngấn lệ nhìn nó
 -chị đừng khóc mà-nó cau mày lại
 -nó nhìn thấy tấm hình treo trên tường thì hơi run
 -sao tôi lại có trong tấm hình này-nó
 -giờ em tin chưa,mẹ rất nhớ em-M.Trang
 -tôi...tôi-nó

27. Chương 27: Oan Gia

-nó nhìn tấm ảnh treo trên tường nước mắt cứ thế tự nhiên rơi,chính nó cũng không biết vì sao lại có cảm giác rất ảm áp và thân quen-tôi...tôi-nó không biết nói gì
 -hãy ở lại nhé,,chắc chắn sẽ nhớ lại-Phong
 -nhưng...vậy thôi tôi sẽ ở lại vài ngày-nó
 -chính bản thân nó cũng muốn ở lại cái nơi ảm áp này
 -mọi người xung quanh mừng rỡ,cùng nhau ăn cơm,nhưng nó rất ít nói
 -reng reng
 -điện thoại nhà nó reo lên
 -alo-bà quản gia
 -là tôi đây-bà
 -dạ,phu nhân gọi có việc gì không-bà quản gia
 -à,không có gì mai tôi sẽ qua đó thăm tụi nó-bà
 -bác ơi có gì ăn không-nhỏ
 -ai gọi dậy bác-nhỏ
 -là phu nhân-quản gia
 -đưa máy cho Ailee-bà
 -mama-nhỏ

-con khỏe không-bà ân cần hỏi

-dạ vẫn khỏe-nhỏ

-còn chị con-bà

-dạ...vẫn khỏe-nhỏ hơi run

-ừm,mai mama sẽ qua đó-bà

-what?-nhỏ hốt hoảng

-có chuyện gì mà con la lên thế-bà

-à...ờ dạ không có gì-nhỏ

-vậy thôi-bà

-tut...,tut

-nhỏ mặt đang biến sắc,mai mà nó không về thì chỉ có nước chết

-h này tôi rồi tìm cũng chẳng thể ra-nhỏ

-sáng sớm hôm sau

-nó suy tư cả đêm cuối cùng cũng chợp mắt được chút,còn nhỏ ở nhà thì khỏi nói hai mắt như gấu panda

-hôm nay cô không đi dạy sao-nó bước xuống thì thấy M.Trang đang ngồi uống cà phê

-không có người thay vài ngày-M.Trang

-ừm-nó

-em có muốn ăn sáng không-M.Trang

-cũng được-nó

-dì dọn cơm giúp con-M.Trang quay qua cô giúp việc

-khoan,cho tôi ăn sandwich và ốp la-nó

-hử-M.Trang

-nhà không có mấy món đó-M.Trang nhún vai

-vậy có món gì-nó

-có sữa tươi ,cháo-M.Trang bình thản nói nhưng mặt nó thì biến sắc

-không còn món nào nữa sao-nó

-chính xác chỉ có mấy món đó-M.Trang cười đều nhìn nó

-vậy tôi ra ngoài ăn-nó

-ăn ở nhà-M.Trang nhìn nó

-không ăn mấy món đó-nó

-ăn

-không

-ăn

-không

.....

-cứ thế một tràn dài ăn và không diễn ra cuối cùng thì nó nhịn không nổi nữa muốn đánh nhau

-tôi muốn ăn món khác-nó gào lên
 -không ăn thì nhin đỏi à-M.Trang cười hả hê
 -cuối cùng đỏi quá nó cũng đành phải ăn,không ra khỏi nhà được nên đành ăn.trong khi đó ở trường học nhỏ
 -nhỏ lê từng bước vào lớp học,chưa vào tới đã nghe cái giọng 3D của Hoàng vọng
 -trời oi,mấy người nghe gì chưa-3D(chàng này bị gay)
 -tin gì mà mới sáng sớm làm má phấn khởi thế-ns1
 -mấy người khờ quá-Hoàng
 -có gì nói nhanh đi-ns2
 -lớp ta sắp có thầy chủ nhiệm mới dạy thể cô Trang đó-Hoàng
 -rồi sao-ns3
 -quê mấy người quá-Hoàng
 -thôi thì khuyến mãi,thầy này mới có 19t mà lại rất chi là đẹp troai,a há a há-Hoàng nhảy tưng tưng
 -nhỏ bước vào làm cái lớp đang sôi nổi im bất,không một tiếng động
 -nói tiếp đi-nhỏ vất cặp xuống úp mặt xuống bàn
 -hôm nay sư tỷ bị gì á-Hoàng
 -ai biết-ns1
 -reng reng
 -thôi vào chỗ ngồi đi-Hoàng
 -Huy hôm nay rất chi là lịch lãm(đi dạy mà điệu thấy sợ)
 -cả lớp chào-lớp trưởng
 -trời oi,đẹp troai quá-Hoàng ôm hai má uốn éo
 -thôi đi mẹ,gớm quá-cả lớp đồng thanh phán
 -kệ tui-Hoàng
 -chào các em tôi tên Gia Huy sẽ thay cô Trang làm chủ nhiệm và thầy dạy thể dục kiêm luôn văn
 -nhỏ nghe tiếng thì ngẩn lên và đập vào mắt nó là cái thằng cha tông xe
 -và nguyên một cái bản mặt đều đang nhìn nhỏ
 -sao anh lại ở đây-nhỏ
 -ôi bất ngờ thiệt-Huy giả ngu nhìn nó
 -OMG,2 thầy giáo và sư tỷ quen nhau-cả lớp ồ lên
 -em yêu học ở đây sao-Huy cười gian tà nhìn nó
 -cái gì,tôi mà yêu cái đồ bần như anh sao-nhỏ chỉ tay về phía ,mình rồi lại chỉ về phía Huy
 -trời,sao em mau quên vậy,,em keo tới nỗi có 2 chữ Xin lỗi nói không ra thì anh bần mới hợp với em-Huy lại
 -cười còn nhỏ thì mặt tối sầm lại
 -anh..anh-nhỏ không còn từ nào để nói
 -thôi chúng ta vào học nhé-Huy
 -cứ chờ đó thằng cha chết tiệt-nhỏ rửa thầm

-Huy viết lên bảng một câu rất chi làm lớp hoảng hốt

-“hôm nay chúng ta làm thơ tình yêu”

-trời,lần đầu tiên tao thấy cái tựa như vậy trong lớp học-ns1

-tao tán thành-ns2

-cho mấy em năm phút chuẩn bị bài rồi lên đọc-Huy chất giọng uy nghiêm

-5’ trôi qua ai nấy mặt biến sắc còn có mấy đứa mặt cười tươi như hoa hoặc diên đại khi nhìn bài của đứa khác

-rồi,chúng ta sẽ theo đường đích dắt từ bên cửa lớp vào nhé-Huy

-thưa thầy em xin đọc

-’anh yêu em không gì thay thế được

-tình yêu này anh mãi trao em

-xin em đừng phụ lòng anh

-anh biết anh chỉ là kẻ đơn phương

-nhưng anh nguyện mong em hạnh phúc bên người ấy”

-haha,thềng sát gái,thay bồ như thay áo mà đọc bài này tao thấy đều in trên mặt-cả lớp cười rầm rộ

-cũng được-Huy

-em thầy-Hoàng 3D

-em yêu anh từ cái nhìn đầu tiên

-ngay vĩa hè đây cá viên chiên

-anh bảo rằng anh xin lỗi

-em hỏi rằng,Why?

-anh đáp rằng:chúng ta vô duyên”

-ha ha,có đứa nào yêu ngay chỗ cá viên chiên không-lớp lại ồn ào

-hứ,mấy người cứ cười đi-Hoàng ngồi xuống bực dọc

-cứ thế mấy bài thơ con cóc ra đời tới vòng nó

-sự tỷ mà đọc thơ thì chỉ có nước.....

-Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ,vô duyên đối diện mà mở miện tát vỡ mồm-nhỏ nhấn mạnh từng chữ cảnh cáo

-ồ-cả lớp ồ lên

-ra chơi nhỏ bực dọc xuống căn tin không ngờ ngồi ngay cái bàn có bản mặt khó ưa

-em muốn ăn gì không-Huy

-ya,anh muốn chết lắm phải không-nhỏ hét lên

-tôi tự mua được-nhỏ bước tới nhưng đông quá chen vào lại bị đẩy ngã tưởng đâu là đáp đất rồi chứ

-em có sao không-Huy ôm nhỏ

-woa,ẹp trai quá-cả đám con gái nhốn nháo

-nhỏ vội vùng ra chạy như bay ra ngoài

-chưa kịp ăn gì lại vào tiết -nhỏ oán trách

-lại là tiết thể dục mới ghê-nhỏ
 chào-Huy
 -đúng là oan gia-nhỏ hậm hực đứng vào hàng
 -hôm nay chúng ta học nhảy cao nhé-Huy
 -oài,cái môn này-cả lớp uể oải
 -nhỏ đánh mắt nhìn Huy
 -thầy thử nhảy cho chúng tôi xem-nhỏ
 -được rồi-Huy
 -Huy lấy đà nhảy cao lên và qua xà làm lớp ngạc nhiên vì dáng nhảy quá đẹp nhỏ thì dơ vài s
 -rồi chúng ta tập thôi-Huy quay lại
 -cứ nhảy rồi rớt xà nói chung là mấy cô cậu công tử này không có thể lực
 -nhỏ nhảy cái vù qua nhưng đáp xuống lại bị trẹo chân
 -ai nấy đều vỗ tay chỉ có Huy là chú ý cái chân nhỏ
 -hôm nay học tới đây thôi mấy em đi giải lao đi-Huy
 -ô yeah-cả lớp vui mừng vì được nghỉ giải lao sớm
 -em vào phòng y tế đi-Huy tiến về phía nhỏ
 -không cần anh quan tâm-nhỏ bước đi cà nhắc
 -đi được vài bước thì thấy mình bị nhắc lên
 -á,dê xôm,biến thái buông tôi ra-nhỏ hét toáng lên
 -nếu không im tôi ném xuống đất à-Huy đe dọa
 -nhỏ im thing thít
 -một ngày trôi qua nhỏ thì lo về bà,còn nó thì thông thả xem tivi
 -chào mọi người hôm nay đài truyền hình chúng tôi sẽ nói tới việc thiếu gia tập đoàn Hoàng Gia Thiên sẽ
 công bố vợ sắp cưới của anh
 -cho hỏi anh và cô Hạ Hy quen nhau bao lâu?-Phóng Viên
 -chúng tôi quen nhau rất lâu rồi nên giờ muốn kết hôn để có thêm hạnh phúc bên nhau-Hạ Hy chen vào nói
 -tôi nghe nói là tập đoàn Hạ Gia sẽ làm đối tác của tập đoàn họ Hoàng,vậy thì là kết hôn chính trị hay tình
 yêu ạ-Pv
 -là yêu-Hạ Hy
 -hắn này giờ chỉ biết cười giả tạo một mình Hy đọc tấu
 -nó nghe này giờ thì cảm thấy rất khó chịu rất xót xa,tim rất đau và đặc biệt người con gái đó rất quen mắt
 cả giọng nói cũng rất quen
 -mày hôm nay phải chết,mày phải chết,haha-giọng nói cô gái ban nãy vang lên trong đầu nó làm đầu nó khó
 chịu nước mắt tuôn rơi
 -thưa tiểu thư tôi nghe nói là nhị tiểu thư của Nguyễn Kỳ đã trở về-tên áo đen
 -nhị tiểu thư thì liên....-Hạ Hy chưa nói hết thì mặt biến sắc
 -sao,cô ta chưa chết-Hạ Hy

-dạ,cô ta đã chở về-tên áo đen

-cô ta dai thật,đã vậy tôi cho cô chết thêm lần nữa-Hạ Hy cười gian tà

-nó nằm xuống sofa ngủ và kí ức ủa về rất nhiều

-tao cho mày chết mất xác,anh rất yêu em,cứ thế tất cả như lao ra

-nó hốt hoảng tỉnh lại và liếc cái nhìn về phía Hạ Hy trên tivi và muốn hỏi cô ta chuyện gì đã xảy ra-nó chắc chắn là cô ta có liên quan

-M.Trang nghe xong điện thoại thì hốt hoảng

-chị sao vậy-nó

-công ty có chuyện rồi-M.Trang

-chuyện gì,có nghiêm trọng lắm không-nó bình thản hỏi

-công ty đang thiếu hụt ngân sách,cổ phiếu rớt giá,cổ đông rút vốn-M.Trang kể

-dẫn tôi tới công ty đi-nó

-nó đang tính có gặp Hạ Hy

-thế là nó cùng M.Trang tới công ty

-nó nhìn cảnh tượng trước mắt thì không khỏi e dè

-người nào người nấy bù đầu bù cổ,điện thoại reo liên tục

-chào phu nhân-cả đám nhân viên đứng dậy chào M.Trang

-vào phòng giám đốc đi-nó

-ai mà ghé gớm thế-cả đám xì xào to nhỏ

-nó vào thì thấy mấy ông già chắc là cấp cao

-nó ngồi ngay cái ghế giám đốc làm ai nấy cũng sửng sốt

-Phong chưa tới nên nó ngồi luôn

-chào-nó chào lạnh lùng

-cô là ai mà sao dám ngồi đó-một người nói

-tôi chả là ai cả-nó lạnh lùng đáp

-bảo vệ đâu-ông ta quát

-mọi người bình tĩnh-M.Trang lên tiếng

-nếu mấy người muốn cứu công ty thì phải nghe tôi-nó hững hờ nói

-cô là ai mà dám nói là cứu công ty-lại thêm một bà lên tiếng

-nếu không cho tôi xem hồ sơ thì tôi cho sập luôn à-nó cười đều

-đem hồ sơ tới đây-M.Trang quay qua cô thư ký

-dạ

-nó xem xong hồ sơ thì quát

-ký hợp đồng mà không xem rõ sao,ai là người nhận cái hợp đồng này-nó

-cả đám im bặt

-là tôi-một anh chàng trẻ gơ tay

-đây là hợp đồng bên công ty Hạ Gia gửi qua?-nó

-dạ đúng,sao khi xong thì mới biết là hợp đồng giả-anh nói

-làm ăn như thế à-nó quát lên

-bên phía ngân hàng thế nào rồi-nó

-dạ,giám đốc Phong đang ở đó-thư ký

-đem cái hợp đồng này đốt đi-nó ném ra bàn

-giải tán-nó bước ra làm cho ai cũng sững sờ M.Trang thì đứng hình luôn

-nó bước vào phòng giám đốc ngồi vào và bắt đầu làm

-trong công ty có kẻ phản mà không biết-nó nói cho M.Trang đang bước vào

-em nói sao-M.Trang

-có kẻ bán khống cổ phiếu và tham nhũng ngân sách,-nó

-là ai-M.Trang

-là ông Trí-nó

-sao em biết-M.Trang

-trong máy tính ông ta-nó

-nó bấm một hồi trên bàn phím và bắt đầu in ra một sấp giấy(nó hắc máy tính của ông đó)

-đây là chứng cứ,nộp cho công an đi-nó

-nó bấm điện thoại

-M.Trang thì đang ngỡ ngàng nhìn nó cứ như là trên thương trường lâu năm lắm rồi

-alo chuẩn bị cho tôi một bản hợp đồng đầu tư vào công ty Nguyễn Kỳ

-lần này còn choáng hơn nữa

triệu tập mọi người đi-nó

-lại là con bé ấy-cả đám nhìn nó ngồi uống trà nhõn nhơ

-tôi là Allen wearick giám đốc của tập đoàn Wearick hôm nay tôi đầu tư vào công ty này.hết

-nó bước đi bỏ lại mấy cái mặt đơ ngồi đó

-nó làm xong rất nhanh chóng công ty thoát khủng hoảng và bắt đầu đánh sập công ty Hạ Gia

-còn nhỏ thì đang ở nhà nghe bà chất vấn vì không thấy nó đâu

-mama-nhỏ

-chị con đâu-bà

-dạ chi đi làm chưa về-nhỏ

-chị con không có trong công ty-bà

-tiểu thư tìm ra đại tiểu thư rồi-vệ sĩ cứ thế nhỏ xanh mặt vì

-sao,-bà

-Phu...nhân cũng ở đây-vệ sĩ mặt xanh như lá chuối

-nói-bà

-dạ..chị ấy 2 ngày rồi không về nhà-nhỏ

-nó đi đâu-b2
-con không biết-nhỏ
-alo
-thưa bà,giám đốc vừa chi một khoảng đầu tư lớn vào công ty Nguyễn Kỳ
-sao-bà hốt hoảng
-kiểm nó về đây-bà gào lên
-nó thì thông thả phá Hạ Gia nào biết là mình sắp gặp rắc rối

28. Chương 28: Tôi Hận Anh(1)

-nhỏ do đau chân nên không thể kiểm nó được,bây giờ thì hay rồi ác quỷ giận rồi-nó đang chơi với bé Vũ cùng với M.Trang thì mẹ nó cũng trở về
-chào phu nhân-người giúp việc
-mama-bé Vũ gọi M.Trang
-bà ngoại kia-bé Vũ chỉ tay về phía trước
-hử-nó quay sang thì bà ôm chầm lấy nó
-mama nhớ con lắm,con đi đâu giờ mới về-mẹ nó nức nở nói nghẹn lời
-à...ờ có thể bỏ tôi ra được không-nó buông lỏng tay nói
-con cho ta ôm một chút thôi-mẹ nó
-nhưng...thôi cũng được-nó
-‘phải rất ấm áp’-nó thầm nghĩ
-mama vừa về vào nhà rồi chúng ta nói chuyện-M.Trang
-mama-bé Vũ
-vào nhà nào cháu yêu-mẹ nó ôm bé Vũ nắm tay nó vào nhà
-ta biết con bây giờ không thể nhớ gì-mẹ ngồi trên sofa nhìn nó triều mến
-tôi không sao-nó
-tôi vẫn sống rất tốt-nó nói tiếp
-sao con không dọn về đây sống với ta luôn-mẹ nó nhìn nó buồn bã
-tôi còn gia đình và em gái còn cả trách nhiệm trên vai-nó
-vậy con sẽ bỏ mẹ và chị con sao?-bà nhìn nó
-tôi không biết,tôi mất trí nhớ 2 năm rồi,chắc cũng không thể nhớ lại,nên tôi có thể sẽ sống với em gái-nó
-con bỏ ta 2 năm rồi,con không thương ta sao-mẹ nó mắt ngấn nước nhìn nó
-mama,bà oại khóc-bé Vũ đưa tay gạt nước mắt bà
-tôi xin lỗi,khi nào nhớ lại tôi sẽ tính tiếp-nó đau lòng khi thấy bà khóc
-cùng lúc đó

-anh hãy cắt đứt thẳng xe của cô ta-Hạ Hy

-sao không làm như 2 năm trước,tiểu thư-người áo đen

-không-Hạ Hy

-nhưng chưa chắc gì như thế sẽ làm cô ta chết-người áo đen

-yên tâm-Hạ Hy

-dạ-người áo đen lui đi

-nếu như mày muốn chết đến thế thì tao cho mày chết-Hạ Hy cười

-(lúc M.Trang tìm được nó ở công viên thì đem xe nó về cùng luôn)

-tại nhà nhỏ

-mama,honey chỉ muốn đầu tư làm ăn thêm thôi mà-nhỏ ngồi đối diện bà nói

-nó đầu tư đầu ta cũng mất kế nhưng công ty đó thì không được-bà gắt lên

-Why?-nhỏ

-TA KHÔNG MUỐN NÓ RỜI XA TA-bà tức giận quát lên

-tại sao lúc nào mama cũng áp chế chị ,con thực không hiểu-nhỏ sắp khóc nhìn bà

-ta chỉ muốn tốt cho 2 đứa-bà hạ giọng

-2 năm rồi mama lúc nào cũng vậy,lúc nào cũng bắt chị làm theo ý mình-nhỏ bất bình thay nó

-ta xin lỗi-bà

-con không muốn nghe lời xin lỗi con muốn một cái lý do-nhỏ gắt lên

-ta không thể nói-bà

-mama à,người có biết là chị chịu đựng thế nào không-nhỏ nước mắt lăn dài

-đêm nào con cũng nghe chị nói mộng,nhớ về mảng ký ức mơ hồ-nhỏ

-chị từng bảo mama giúp chị tìm gia đình thì người đã làm gì-nhỏ

-có chuyện này con từng muốn hỏi mama lâu lắm rồi-nhỏ kìm nén nước mắt nói

-con muốn biết tại sao mama lại không tìm giúp gia đình chị,với thế lực và địa vị của mama thì không khó-nhỏ

-con muốn một câu trả lời chân thực-nhỏ

-ta biết tất cả chỉ tại ta-bà ghen lời khi nghe nhỏ nói tất cả về nó

-con không cần câu nói này,cái con cần là lý do,con biết mama có bí mật về chị-nhỏ cố nén giận

-thưa phu nhân,tiểu thư đang ở nhà Nguyễn Kỳ-bà quản gia

-sao,không thể nhanh như vậy được-bà đứng lên

-mama-nhỏ nheo mắt nhìn bà

-con chuẩn bị hành lý của con và chị con rồi về Anh-bà

-tại sân bay

-4 con người đang kéo hành lý

-nè,chúng ta về thế này không báo cho Ailen sao?-Alex

-yên tâm,như vậy mới gây sock-Davis ôm eo Alex nói

-hai cái người này,đây là nơi công cộng đó-Linda

-nhìn lại mình xem-Alex nhướn lông mày

-à,tui lạnh-Linda cổ chữa cháy

-xí-Alex

-thôi cho 2 anh xin-Davis

-chúng ta gọi điện cho Ailen đi-Rybak

-ờ,gọi ra làm tài xế-Linda cười gian tà

-đây điện thoại mới,sim ép lại rồi-Phong chìa cho nó chiếc điện thoại

-cám ơn-nó

-piririririri

-hử-nó

alo

-ek ra sân bay đón bọn tui-Alex

-ai vậy-nó

-trời ơi,cái con này quên tui tao nhanh thế-Alex hét lên làm nó phải bỏ điện thoại ra xa lỗ tai(mấy người này nói tiếng anh nhé)

-tui,Alex nè-Alex

-à-nó

-còn à nữa hả,ra sân bay đón tui-Alex

-chờ chút-nó

-tôi ra ngoài đón bạn-nó nói vọng vào

-ừm,nhớ về sớm-Phong

-nó leo lên chiếc xe của mình hí hửng lái đi,có ngờ đâu là xe không còn thắng

-nó chạy với tốc độ kinh hoàng,đến đoạn cao đông thì xe không sao thắng được

-sao phanh không được,nè dừng lại đi chứ-nó hốt hoảng bẻ tay lái tùm lum

-tránh ra-nó hét lên

-không phải thế chứ-nó hốt hoảng nhìn đèn đỏ

-xe nó cứ lao với tốc độ chóng mặt đó lại xui gặp phải 2 cô bé đang đi qua

-thôi chết,nó bẻ tay lái qua một bên và xe nó chạt bánh đâm vào dải phân cách sao đó thì lộn mấy vòng

-2 cô bé thì hoảng sợ khóc mếu,còn nó thì khỏi nói

-kính xe nát vụn,ghim vào người nó,chân thì bị kẹt nên máu cứ chảy đầu thì đập mạnh vào vô lăng nó chung thủy

-nó cố bò ra khỏi chiếc xe,trước khi chiếc xe nổ

-nó cố gắng nhảy ra xa và Bùm

-chiếc xe nổ rất may nó ra kịp,nó bất tỉnh tại chỗ

-ò e í e

-cái con này sao còn chưa tới nữa-Linda

-tao thấy khó chịu sao đó mà-Alex
 -ừm,thôi mình gọi lại cho nó thử đi-Davis
 -alo
 -sao mày còn chưa tới nữa-Alex hét toàng lên
 -xin lỗi,tôi không phải-y tá
 -cô là ai-Linda giựt điện thoại
 -tôi là y tá của bệnh viện,chủ nhân điện thoại này đang bị thương nặng,chắc không qua nổi-y tá
 -chiếc điện thoại trên tay Linda rơi xuống mặt cắt không còn hột máu
 -em sao vậy-Rybak cầm tay Linda
 -Ailen....nó ...bị tai nạn xe-Linda cố gắng nói
 -không..thể-Alex
 -Ailen chạy xe rất giỏi,không thể bị tai nạn dễ như vậy-Davis
 -chuyện đó không quan trọng,tới bệnh viện đi-Rybak
 -4 người chạy đi cùng lúc đó thì nhỏ cùng bà cũng chạy tới bệnh viện
 -phòng cấp cứu lạnh lẽo,nó thân toàn là thương tích,máu mất quá nhiều
 -5 tiếng ai cũng thấp thỏm,y tá cứ chạy ra chạy vào liên tục
 -cuối cùng thì cũng xong
 -sao rồi bác sĩ-cả 6 người cùng đồng thanh
 -cũng may đến kịp nếu không thì không thể cứu,yên tâm bây giờ thì không sao nữa rồi

29. Chương 29: Tôi Hận Anh(2)

-nó được đưa ra khỏi phòng cấp cứu-sao đi lâu vậy-Phong nhìn đồng hồ oán thán
 -sao rồi-Hạ Hy
 -dạ,xong rồi-người áo đen
 -tốt-Hạ Hy
 -nó hôn mê,còn ở nhà bây giờ thì Phong không biết kiểm tra nó chưa
 -dạ,cô ấy đang ở bệnh viện-vệ sĩ
 -sao lại ở đó-M.Trang vừa về
 -dạ,cô ấy bị tai nạn giao thông-vệ sĩ
 -đến bệnh viện-Phong
 -cả hai chạy đến bệnh viện
 -một dãy hành lang toàn là người mặt áo đen-Phong nhìn nghi hoặc
 -xin lỗi,nơi đây anh không thể vào-người vệ sĩ chặn Phong lại
 -tại sao-M.Trang

-nơi đây không thể vào-vệ sĩ

-chúng tôi muốn vào-Phong

-2 người này là ai?-Davis quay qua người vệ sĩ

-chúng tôi không biết ạ-vệ sĩ cung kính trả lời

-chúng tôi về các anh ở lại không cho ai vào nhé-Alex

-cả 4 bước đi qua Phong và M.Trang

-chúng tôi là người quen của Ailen,cho chúng tôi vào-M.Trang

-xin lỗi,tôi không thể quyết-vệ sĩ

-2 người là gì của cô ấy?-Davis quay đầu lại(nói tiếng Anh)

-chúng tôi là bạn của cô ấy-M.Trang

-được,chúng tôi cho 2 người vào-Davis

-anh bị sao vậy,sao cho họ vô-Rybak tức giận

-anh tin họ-Davis

-thôi chúng ta về-Alex

-mời-vệ sĩ

-Phong cùng M.Trang chạy nhanh vào

-chỉ thấy nhỏ cùng một người phụ nữ

hai người là ai?-bà

-mama,đó là cô giáo của con-nhỏ giải vây cho M.Trang

-sao cô ta lại ở đây?-bà quay qua nhìn nhỏ

-chào,tôi là chị gái của Thư-M.Trang

-Thư nào?-nhỏ

-là Ailen-Phong tiếp lời

-vậy hai người là gia đình của chị ấy-nhỏ hơi ngạc nhiên

-ừm-M.Trang

-không thể nào-bà hốt hoảng nhìn M,Trang

-mama sao vậy-nhỏ

-cả bầu không khí im lặng,nặng nề

-có phải mama biết gia đình chị ấy-nhỏ nghi hoặc hỏi

-bà không trả lời nhỏ

-chào,lâu rồi không gặp-mẹ nó sao khi biết chuyện vội vã đến và gặp bà

-tôi không ngờ là có thể gặp lại bà-mẹ nó

-tôi cũng thật không ngờ-bà

-lại một sự ngạc nhiên

-vậy là mama che dấu sao?-nhỏ hốt hoảng nhìn bà

-phải-chỉ một từ này của bà làm ai nấy kinh hồn

-sau này ta sẽ nói -bà

-thời gain thấm thoát trôi qua,một sự im lặng đáng sợ

-hằng ngày họ gặp mặt nhau nhưng cũng chẳng ai nói câu nào cho tới lúc nó tỉnh dậy thì cũng 1 tháng rồi

-tỉnh rồi sao,em nằm hơi lâu đó-M.Trang

-chào chị hai-nó gượng dậy

-chị..hai-M.Trang đỡ người

-ừm,em nhớ lại rồi-nó

-hichic-.M.Trang

-cả mọi người ai nấy biết tin cũng đều vui mừng

-nhưng nào ngờ mới sáng sớm hôm sau

-chúng tôi sẽ đính hôn vào hôm nay-hắn

-nó nhìn màn hình tivi thì nước mắt lăn dài,nhìn qua Hạ Hy thì không khỏi cắn hận

-Hạ Hy,cô là kẻ hại tôi 2 năm trước,tôi nhất định sẽ đòi lại tất cả,còn anh,xin chúc anh hạnh phúc,cả đời này tôi sẽ hận anh

-nó tắt tivi chầm chần khóc nức nở

-tối nay nó sẽ phá tất cả

-chiều đến nó lê thân xác của mình trốn khỏi bệnh viện tới nơi tổ chức lễ

-nó diện một bộ váy dạ hội và tới đó

-hắn đang chào hỏi quan khách gặp nó tiến tới

-chào,anh khỏe không-nó nhìn hắn

-Thư...là em sao-hắn nhìn nó

-phải,trở về và chúc mừng anh,còn tôi thì...-nó

-không phải đâu,anh chỉ yêu mình em-hắn ôm chầm nó trước mặt mọi người

-yêu sao-nó lạnh lùng nói

-tôi xin lỗi,vị hôn thê anh đang nhìn kia-nó

-không,anh chỉ có mình em-hắn ôm chặt nó

-anh Thiên-Hạ Hy tiến lại

-cô lại đeo bám anh ấy-Hạ Hy

-tôi chỉ tới chúc phúc-nó

-chát

-tiếng tát chói tai vang lên ai nấy cũng đều sững sờ

-nó nhận hết cái tát và bước ra ngoài,bỏ lại hắn sau lưng

-hắn tiến lên bực và nói

-xin lỗi,tôi muốn hủy hôn-hắn đông dạt nói

-tôi và cô từ nay đường ai nấy đi-hắn

-hắn bước xuống chạy ra cửa tìm kiếm bóng hình thân quen nhưng không thấy nó đâu

-anh đừng trách tôi-Hạ Hy bị mất mặt nên căm thù nó vô cùng
 -tìm cô ta và giết cho tôi-Hạ Hy
 dạ-người áo đen
 -là cô ép tôi-Hạ Hy nghiêng răng
 -nó rời đi,thay đồ và tới quán bar uống như điên hấn thì tìm kiếm nó mãi
 -nó uống chẳng biết là mình bị bắt nữa
 -tạt nước đi-Hạ Hy
 -lại là cô sao-nó tỉnh dậy nhếch mép khinh bỉ
 -phải-Hạ Hy
 -ủa,không phải là đang lấy chồng sao-nó cười đều
 -chỉ tại mày mà tao bị bỏ rơi-Hạ Hy túm cổ áo nó
 -hấn tìm nó không được thì đi về nào ngờ bắt gặp Hạ Hy cùng một số người nên đi theo nào ngờ không thấy dấu tích nữa
 -tức thật,sao mình phải theo cô ta làm gì-hấn vò đầu
 -cho mấy người đó xử đi-Hạ Hy cười ám muội bỏ đi
 -tụi còn đồ đang tính làm chuyện đồi bại với nó
 -Tránh ra-nó hét lên
 -ngoan nào-một tên nói
 -tránh ra-nó gào lên
 -hấn lại thấy Hạ Hy bèn lén theo
 -lần này mày bị như vậy không phải là tại tao,Thư à-Hạ Hy
 -tiểu thư sao không giết cô ta như 2 năm trước-người áo đen
 -không,lần này chết còn thảm hơn-Hạ Hy
 -khốn nạn-hấn chạy đi tìm nó
 -nó đang la hét vì tay bị trói không thể mở ra,còn áo mình thì đã bị chúng xé
 -ngoan nào,nó quần quai cởi trói nhưng không thể quá chặt
 -Hạ Hy nếu tôi có chết cũng về tìm cô-nó hét lên
 -hấn nghe tiếng hét nó nên chạy và thấy cảnh tượng trước mắt một tên sắp làm bậy với nó còn nó thì sau khi hét lên đã ngất đi
 -thằng súc sinh-hấn chạy lại đấm tên đó và mấy tên còn lại
 -chó chệt-hấn ôm nó lên và rời đi
 -

30. Chương 30: Anh Xin Em

-nó được hắt khoác chiếc áo và được đưa tới bệnh viện,ai nấy ráo riết tìm nó thì thấy hắt đang ôm nó-chuyện gì đã xảy ra?-mọi người nhìn thấy tình cảnh của nó thì không khỏi bàng hoàng

-tính sao đi-hắt để nó lên băng ca(cái này hình như là cái giường đẩy á)

-mày làm gì nó?-Phong nắm cổ áo hắt

-tôi không làm gì cả-hắt quay mặt đi

-nói,chuyện gì,ai làm-Phong hét lên

-là Hạ Hy-hắt bình thản nói

-sao?-ai nấy cũng đều kinh ngạc

-tìm cô ta mau-bà ra lệnh cho đám vệ sĩ

-mẹ nó thì ngồi im bất động

-ai nấy cũng đều im lặng chờ đợi,nhìn vào căn phòng cấp cứu lạnh lẽo đó

-2 tiếng sau

-cánh cửa phòng cấp cứu cuối cùng cũng mở ra

-bác sĩ,sao rồi?-M.Trang

-không sao,do vết thương cũ chưa lành lại bị sợ hãi nên mới ngất-người bác sĩ trả lời

-may quá-cả đám thở phào nhẹ nhõm

-phu nhân-người vệ sĩ

-soa,cô ta đâu-bà

-dạ cô ta trốn rồi-người vệ sĩ

-ăn hại-bà quát lên

-nhưng 2 năm trước cô ta chính là người đã ra tay với tiểu thư,cả vụ tai nạn xe và vụ bị bắt,tất cả đều một tay cô ta sắp đặt-người vệ sĩ

-ta sẽ đòi lại gấp đôi-bà siết chặt bàn tay

-đánh sập công ty nhà cô ta,báo công an-bà cười nửa miệng

-ai nhìn cũng khiếp đảm

-mọi người nhìn nó không khỏi xót thương

-4 người Davis về nhà,chỉ còn lại hắt,M.Trang,mẹ nó,bà và Phong và nhỏ

-sao lúc trước bà không đưa nó về sớm-mẹ nó nhìn bà

-xin lỗi,tôi muốn giữ lại hình bóng của anh ấy,và muốn một người thừa kế xứng đáng-bà

-nhỏ hơi ngạc nhiên nhìn 2 người phụ nữ

-đúng,con bé rất giống anh ấy-mẹ nó nhìn nó triều mến

-rất giỏi và bản lĩnh-bà nói thêm

-lúc trước mama từng yêu ông Nguyễn Kỳ,nhưng do ông đã có vợ con và cũng chỉ xem mama là người em người bạn,nên mama đã rời đi và không hề lấy ai-bà nhìn nhỏ trả lời

-nhỏ nhìn bà rơm rớm nước mắt

-cuộc trò chuyện phải dừng lại vì tiếng hét của nó

-tránh xa ra,tránh ra,đứng lại gần tôi-nó hét trong vô thức

-Thư à,tĩnh lại đi em,đừng làm anh sợ mà-hắn nắm chặt cánh tay đang quơ của nó

-a11aaaaaaaaa,tránh ra-nó cảm giác tay mình bị nắm nên tĩnh lại

-tránh ra tránh ra-nó ôm lấy mền gối vào người

-mama-nó nhìn mẹ nó

-mama đây-mẹ nó chạy lại bên giường

-con sợ lắm-giọng nó bây giờ cứ như một đứa con nít

-mama,đừng đi đâu hết nhé,nhé-nó nắm tay mẹ nó

-gọi bác sĩ đi-bà quát lên

-bác sĩ,sao con tôi lại như vậy?-bà hỏi ông bác sĩ

-chỉ một cái lắc đầu của ông làm mọi người ngã quỵ

-cô ấy do sợ hãi nên dẫn tới chấn thương tâm lý nặng,nên mới trở thành một đứa trẻ lên 3 như vậy-ông bác sĩ

-không thể nào-tất cả mọi người nhìn ông bác sĩ

-cô ấy có thể bình phục lại,nhưng không biết trong bao lâu,hoặc có thể mãi mãi không thể trở lại,tôi xin lỗi-ông bác sĩ thở dài

-anh xin em,trở về bên anh đi mà-hắn khóc,lần này hắn lại khóc vì nó

-chú ơi,chú bị sao vậy?-câu hỏi này như nhát dao cứa vào tim hắn

-chú sao-hắn ngỡ ngàng khi nó gọi như vậy

-anh không phải chú,anh là người yêu của em-hắn nhìn nó

-người yêu là gì?-lại một câu hỏi đau lòng

-thôi để tôi tiêm cho cô ấy mũi thuốc an thần-ông bác sĩ cầm kim tiêm tiến lại

-không chịu đâu,không chích đâu-nó giãy giụa

-oa...oa..huhu-nó khóc lóc tránh né ông bác sĩ làm ông không tài nào tiêm được

-tránh ra,tránh ra...hức-nó vùng người làm phòng lộn xộn

-ngoan không đau đâu-bà ân cần nói

-không đau lắm-nó

-chị ngoan đi-nhỏ nhìn cảnh tượng này không khỏi đau lòng

-ác lắm,không chơi với mấy người nữa-nó vẫn giãy giụa

-kết quả là

-ông bác sĩ đâm kim ngay tay mình,cây treo nước ngã,mền gối tung ra

-cho tới khi

-nào ngoan,cho bác sĩ tiêm đi,rồi anh dẫn đi chơi-hắn nhìn nó

-không thèm,nghỉ chơi rồi-nó

-mama,-bé Vũ đi vào cùng Di

-oa,bạn tới chơi với mình sao-nó chạy lại Bé vũ

-mama,ì...út...bị ao á-bé Vũ nói

-lại đây chơi với mình đi-nó ôm bé Vũ lại giường
 -Phong ôm bé Vũ lại
 -em chịu cho bác sĩ tiêm thì sẽ được chơi với bạn,còn không thì miễn bàn-Phong
 -hứ,mấy người...ác lắm-nó méo mào nhìn ông bác sĩ
 - nó nằm lên giường nhắm mắt chờ ông bác sĩ
 -alaaaaaaaaaaaaaaaa-nó hét lên ầm ỹ
 -xong rồi đó-ông bác sĩ xoa đầu nó
 -ngủ ngon nhé-ông bác sĩ rời đi
 -mất nó cứ thế nhắm lại

31. Chương 31

nó bây h như một đứa con nít,nhưng rất thích chơi với hấn và bé vũ-ngoan nào,ta về nhà nhé-mẹ nó
 -không chịu đâu,muốn chú cơ-nó phụng phịu nói
 -chú đi làm rồi.lát chú về chơi với con-mẹ nó
 -không-nó
 -được rồi-mẹ nó
 -alo
 -cậu tới đón con bé đi,nó chỉ muốn cậu-mẹ nó
 -dạ,cháu biết rồi-hấn
 -hấn chạy xe với tốc độ kinh hoàng
 -chú đâu-nó
 -chú sắp tới rồi-mẹ nó
 -a,chú tới kìa-nó nhìn thấy hấn thì mừng rỡ
 -ngoan,chú tới rồi-hấn
 -nhớ chú quá à-nó
 -nào,h chúng ta về nhà nhé-hấn
 -chú ôm cơ-nó giơ tay ra
 -rồi-hấn bế nó ra xe và chạy về nhà,bây giờ thì nó sẽ ở chung nhà với hấn
 -oa,nhà chú đẹp quá-nó ngắm nhìn tòa lâu đài
 -hấn nắm tay nó đi vào nhà
 -chào cậu chủ mới về-đám người hầu
 -ôn quần gia,phòng dọn xong chưa-hấn
 -dạ rồi ạ-quần gia
 -oa,cá kìa-nó chạy tới bể cá to

-nhiều cá quá,có quá trời màu luôn nè-nó chỉ từng con từng con
 -ừm,cho em hết đó-hắn xoa đầu nó
 -thiệt hả-nó cười toe toét
 -thiệt,nhưng gọi anh mới cho,còn không thì lấy lại-hắn nghie6m mặt nhìn nó
 -nó cúi mặt xuống và bắt đầu
 -oa,,oa,,huu-nó khóc rống lên
 -oái,thôi anh xin lỗi mà,nín đi,anh cho em đó-hắn ôm nó vào lòng
 -thôi,quần gai đưa cô ấy lên phòng đi-hắn
 -hứ,-nó bước đi làm hắn cười tươi vì cái bộ dạng của nó
 -oa,nó nhìn căn phòng mà trầm trồ
 -nào là màu xanh nó thích nào là thú dán,có cả giường còn chú nữa,nói chung là phòng con nít
 -nó lăn lên giường và đánh giấc
 -hắn bước vào ngồi kế bên nó
 -anh xin lỗi,chỉ tại anh-hắn vén tóc nó và hôn lên trán nó rồi bước ra khỏi phòng
 -bác quản gia,bây giờ tôi tới công ty,bác hãy chăm sóc cô ấy tốt,nhớ cho uống thuốc và đừng cho cô ấy ra khỏi nhà-hắn căn dặn người làm
 -ạ-ông quản gia cuối chào
 -hắn toan bước đi thì nó la lớn
 -tránh ra,đừng lại gần mà-nó hét thất thanh
 -huhu..hichic
 -hắn lao vội vào phòng ôm chặt lấy nó
 -chú ơi..con sợ lắm-nó ôm chặt hắn mà khóc
 -ngoan nào,có anh đây,đừng sợ-hắn vuốt lưng nó
 -chú hứa đừng đi đâu nhé-nó
 -ừm,ngủ đi-hắn
 -nó nằm xuống nhắm mắt và ngủ nhưng tay vẫn nắm chặt vạt áo hắn
 -một lúc lâu hắn rời đi đến công ty nó ngủ tới 10h
 -oáp
 -nó nhìn xung quanh không thấy hắn đâu thì hơi bất mãn
 -chú là đồ xạo-nó chửi thầm
 -nó bước xuống thì thấy mấy người hồi sáng nên cũng không sợ
 -hào cô chủ nhỏ-quản gia
 -cô chủ có đói hông?-quản gia
 -đói-nó
 -cả đám rất thích tính cách này của nó nhưng cũng mong nó sớm hết bệnh
 -nó ăn một mạch không còn gì,nhưng tới mấy viên thuốc thì

-không đâu,không uống đâu,cái này dở lắm-nó bịt miệng lại
 -ngoan nào,uống thuốc mới mau hết bệnh-quản gia năn nì nó cả buổi kết quả là
 -khôn uôn-nó nói và chạy đi làm cả đám người làm rượt chạy vòng vòng sân,tội nhất là ông quản gia già
 -cô...chủ..uống thuốc...đi mà-ông nói không ra hơi
 -cuối cùng ai cũng chịu thua nó và nó không uống thuốc
 -nó đứng lại thở dốc nhìn đám người phía sau
 -nó đá viên sỏi dưới chân sau đó thì lại xích đu ngồi
 -ngủ chơi chú luôn,không thèm nữa-nó ỉu xiu nhìn ra cổng
 -nó đu đưa một hồi và
 ai cả rem không
 -nó nghe tới kem thì
 -vèo nó đang chạy ra thì lại bị cả đám người rượt theo
 -cô chủ,người đi đâu vậy-quản gia
 -tôi đi mua kem,tôi muốn kem-nó chạy
 -cô chủ-quản gia
 -chắc bị đuổi việc hết quá-cả đám than vãn
 -nó chưa ra tới thì bị cả đám người giữ lại
 -không chịu đâu,kem cơ-nó vùng vẫy
 -ngoan,ở đây-quản gia
 -ác...lắm.híchic-nó mếu máo nhìn ông bán kem đi xa dần
 -nó khóc to hơn
 -huhu oaoa ngủ chơi với...mấy người luôn-nó nhìn cái cổng lại nhìn ông quản gia
 -nó chạy vào nhà bỏ lại mọi người thở dài ngao ngán
 -nó nằm coi tivi gặp ngay ấu trùng tinh nghịch cười toe toét
 -còn nhỏ ở trường thì đang đánh nhau với mấy con nhỏ trường khác
 -tao nghe nói mày là chị đại bảo kê trường này-con tóc vàng
 -mày sửa gì vậy-nhỏ
 -mày..mày-con đó nói không nên lời
 -thôi,có gì thì sửa nhanh đi,tao còn về-nhỏ nhìn đám đó
 -sư tỷ cẩn thận đó-lớp nhỏ
 -yên tâm-nhỏ cười đều
 -con này láo-con nhỏ đó
 -đánh
 -thế là hai bên giao chiến và nó cho mấy trái bom
 -bùm..đùng
 -cả lũ bên kia nằm sải lai và Huy

-mấy em làm cái gì ngoài này,trốn học sao-Huy nhìn nhỏ
 -hút-nhỏ
 -cả lớp lao vệ sinh toàn trường cho tôi-Huy
 -thầy ác quá-cả lớp biểu tình
 -nhỏ bước đi,không thèm nhìn Huy làm Huy khá là đau lòng,Huy thích nhỏ rồi
 -Ailee-Huy gọi tên nhỏ
 -gì-nhỏ
 -tối nay đi chơi không-Huy gãi đầu nhìn khá là...
 -nhỏ nhìn hành động đó thì mỉm cười nhưng cũng lấy lại vẻ thường ngày
 -ừm-nhỏ bước đi cười toe
 -còn Huy thì thấy trong lòng khá là vui sướng
 -ùà,mà sao mình lại nhận lời anh ta-nhỏ nghĩ lại
 -thôi kê-nhỏ
 (mai mình sẽ đăng tiếp)

32. Chương 32

-nó ngồi ở nhà buồn muốn chết,ngĩ tới hấn thì tức sôi máu,còn lớp nhỏ thì eo ơ dọn hết cái trường này thì chết luôn là vừa-đêm đó hấn mua về rất nhiều kem cho nó,còn nhỏ và Huy thì rất lãng mạng đi xem phim rồi chơi đủ trò
 -này cô em,đi chơi với bọn anh
 -nhỏ ngồi đợi hấn mua nước thì gặp lũ côn đồ
 -tao không rảnh,mà tụi mày cũng chẳng có cửa-nhỏ
 -cô em nóng quá,nhưng anh rất thích-hấn ta đưa tay vuốt mặt nhỏ thì bị nhỏ nắm lấy và
 -rắc
 -cánh tay hấn bị bẻ gãy
 -á.aaaaaaaaaaa
 -hấn hét lên vì đau đớn
 -con đĩ này-hấn ta
 -tự bây mần nó đi-cả đám xúm lại nhưng lại lùi ra
 -trên tay nó có bom,đại ca-tên đàn em
 -kệ mẹ nó,bom giả đó-hấn ta
 -kết quả là trong túi mỗi thằng một quả bom
 -nhìn trong túi áo tụi mày đi-nhỏ cười đều
 -bùm
 -cả đám nằm hết dưới đất,Huy tới thì eo ơ,

-chạy đi-Huy nắm tay nhỏ chạy
-sao phải chạy-nhỏ
-công an hốt bây giờ-Huy
-ờ-nhỏ
-cả hai chạy hụt hơi
-thôi vào bar đi-nhỏ
-ờ thì đi-Huy
-rầm
-cánh cửa lại bị dính vách
-em không còn cánh nào nhẹ nhàng hơn sao-Huy
-muốn thử chân khỏe chưa thôi-nhỏ
-trời-Huy lắc đầu ngao ngán
-nhò làm hết ly này tới ly khác còn Huy thì có mấy em đeo bám làm nhỏ tức muốn ói máu
-nè,mấy cô chương mắt quá-nhỏ nhìn mấy đứa con gái
-sao,mày là gì mà dám xen vào-con nhỏ đó
-mày..mày-nhỏ
-đờ lười rồi hả cưng-con nhỏ đó
-anh ấy là người yêu của tao,biến-nhỏ hét lên
-Huy thì vui sướng khi nghe nhỏ nói
-trả mày đó-con nhỏ đó bỏ đi
-thôi về-nhỏ kéo tay Huy
-ờ-Huy cười lên nhìn nhỏ
-về tới nhà nhỏ hậm hực lên lầu,còn Huy khi về nhà thì cười như thằng điên,cầm điện thoại lên
-em ngủ chưa-Huy
-chưa-nhỏ
-nói chuyện với anh chút đi-Huy
-miên-nhỏ
-sao vậy?-Huy
-không có gì-nhỏ
-anh đi tìm mấy con nhỏ đó mà tâm sự-nhỏ
-em ghen sao?-Huy
-anh biến đi,tôi đâu có yêu anh đâu mà phải ghen-nhỏ
-bên kia kể cười toe,còn kể kia thì đỏ mặt
-anh ấy là người yêu của tao-Huy bắt cái loa lên với giọng nói của nhỏ
-anh dám ghi âm sao-nhỏ tức tối
-hehe,anh có bằng chứng nè-Huy

-nhỏ tắt điện thoải ngủ luôn
 còn về phía nó thì
 -đi đi,không thèm-nó
 -anh đi làm mà,giờ về với em nè-hắn
 -không thèm-nó
 -anh có mua kem nè-hắn
 -kem,đâu-nó nhìn hắn
 -em ăn cơm,uống thuốc rồi anh cho ăn kem-hắn
 -nó nghe tới thuốc thì méo mặt,làm hắn khó chịu nhìn nó
 -quản gia hồi sáng cô ấy có ngoan không?-hắn quay qua ông quản gia
 -dạ,cô ấy muốn ra ngoài rồi cô ấy không uống thuốc-quản gia
 -em hư-hắn tức nhìn nó
 -hồi nào đâu chú-nó
 -dám chối nữa-hắn
 -nó cuối gằm mặt
 -hôm nay em sẽ không được ăn kem-hắn
 -hichic-nó
 -khóc cũng vậy-hắn
 -ghét chú-nó chạy đi
 -hắn thì lắc đầu nhìn lưng nó
 -quản gia,lấy thuốc cho tôi-hắn
 -dạ-quản gia
 -nào,mở cửa ra cho anh đi-hắn
 -đi đi,ghét-nó
 -cứ thế hắn năn nỉ nó
 -có mở không-hắn
 -không-nó
 -ok,được-hắn
 -chú đi đâu vậy-nó nghe tiếng bước đi thì hỏi
 -đi làm-hắn
 -cạch
 -chú đừng đi mà-nó chạy ra mở cửa
 -ngoan-hắn cười nhìn nó
 -nào uống thuốc đi-hắn
 -không đâu-nó nhìn đồng thuốc méo miệng
 -uống đi,rồi ăn kẹo là hết đắng-hắn

-thiệt hết đặng không?-nó nghi hoặc nhìn
 -thiệt,kẹo nè-hắn giơ ra cả đồng kẹo
 -ừm,uống-nó
 -nó uống xong thì lật đật bóc kẹo bỏ vào miệng
 -ngon-nó
 -ngoan lắm,thôi em đi ngủ đi-hắn
 -không buồn ngủ-nó phụng phịu nhìn
 -vậy xuống xem tivi nhé-hắn
 -tivi tivi-nó
 -nó với hắn cày hết óc rồi lại qua ầu trùng tinh nghịch,có cả ốc đảo occas tới khi nó gục
 -haizz-hắn nhìn nó thở dài
 -hắn bế nó lên lầu
 -ôm nó ngủ,nó cảm thấy ấm áp nên không còn gặp ác mộng nữa miệng nó mỉm cười
 -hắn cũng ngủ rất ngon khi ôm nó
 -hắn dậy sớm đi làm còn nó thì nướng tới 9h mới dậy
 -chào buổi sáng cô chủ nhỏ-quản gia
 -chú đau-nó
 -cậu chủ đi làm rồi-quản gia
 -lại bỏ-nó
 -nó hậm hực ăn sáng uống thuốc và không quên kẹo
 -sau đó nó tổng hết đám kem của hắn vào bụng cho đỡ tức
 -bác,cho con đi chơi nhé-nó nắm tay ông quản gia
 -'nhớ kẻ thù ở ngoài,đừng cho cô ấy ra ngoài"-quản gia nghĩ tới lời hắn
 -cậu chủ không muốn cô chủ ra ngoài-quản gia
 -hừ-nó bỏ đi vì biết chẳng bao h được ông ấy duyệt
 -khi người ta càng cấm thì mình càng phải làm-nó lẩm bẩm một mình
 -nó trèo tường ra ngoài
 -cái tường này bỏ đi-nó
 -nó chạy lon ton trên đường
 -taxi-nó
 -nó leo lên xe trong khi túi không có tiền
 -ông ơi dừng lại-nó thấy khu vui chơi
 -rồi-tài xế
 -bye,chú-nó tính chạy đi
 -ê,chưa trả tiền-tài xế
 -nhưng...con không có tiền-nó

-không có tiền mà cũng đi xe-tài xế
 -con xin lỗi,tại con quên-nó
 -không trả tôi gọi công an-tài xế nắm tay nó
 -chú ơi,con không muốn lên công an đâu-nó mếu máo
 -sao rồi,thấy chưa-quản gia
 -dạ không thấy cô ấy-người làm
 -alo
 -cậu chủ,cô chủ mất tích rồi-quản gia
 -sao-hắn
 tut1..tút
 -pirriii
 -alo-hắn
 -anh có phải người nhà cô Minh Thư-người đàn ông
 -phải-hắn
 -vậy tới đồn công an đi-người đàn ông
 -hắn chạy như bay tới đồn công an thì thấy nó đang khóc bù lu bù loa
 -huhu
 -chú ơi-nó ôm lấy hắn
 -ờ chú đây-hắn ôm lấy nó
 -thế là nó được ra về,nhưng mặt hắn thì đen thui
 -nó sợ nhìn hắn nên cuối gầm mặt

33. Chương 33

-trên chiếc xe bây giờ có một bầu không khí trầm lắng,nó không dám nhìn hắn lấy một lần.còn hắn thì khỏi phải nói nữa gương mặt đen hơn đất nôi-sao em lại ra ngoài?-hắn nhẹ giọng hỏi
 -cháu muốn đi chơi-nó
 -em....-hắn
 -sao em không nói anh-hắn
 -anh toàn đi làm không à-nó trề môi
 -anh xin lỗi,-hắn nói ân cần
 -không chịu đâu,ở nhà thì không ai chịu chơi,chú thì đi làm-nó
 -hichic-nó sụt sịt
 -thôi,chiều anh đưa đi chơi-hắn chịu thua nó có muốn giận cũng không được
 -ầu dè-nó cười tươi như hoa

-hắn đưa nó về nhà,ở nhà thì mọi người ai cũng sợ bị đuổi việc
 -nó ngủ trên xe luôn làm hắn phải bế nó vào nhà
 -thiếu gia về rồi-người làm
 -nhanh xếp hàng-quản gia
 -suyt-hắn đưa tay lên miệng
 -cả nhà im bật,không ai dám hó hé gì,vì nó đang ngủ ai mà làm thức thì die
 -hắn đặt nó lên giường đắp chăn cho nó
 -chúc bảo bối ngủ ngon-hắn hôn phớt lên môi nó
 -nó mỉm cười,có lẽ nụ hôn của hắn làm nó quên đi những cơn ác mộng
 -hắn ngồi vắt chân trên sofa,ai nấy đều run sợ không dám nhìn hắn
 -thiếu gia,chúng tôi xin lỗi-quản gia cuối người
 -xin thiếu gia trách phạt-mọi người đồng thanh
 -lúc đi tôi nói sao?-hắn lạnh giọng
 -dạ,phải trông coi cô chủ-mọi người
 -tốt,mấy người chỉ biết nói,nhưng nào có làm được đâu-hắn
 -lần này trừ nửa tháng lương,nếu còn tái phạm thì tự hiểu-hắn nhâm nhi li trà
 -dạ-quản gia
 -giải tán đi-hắn
 -ai nấy đều thở phào nhẹ nhõm
 -cùng lúc đó
 -Hạ Hy như một kẻ điên,cô ta hận nó thấu xương tủy,gia đình cô ta thì phá sản,cô ta mất tất cả lại bị truy nã gắt gao
 -hahaha,cô ta nhìn tấm hình nó mà cười như điên,bây giờ cô ta là kẻ có máu liều vô hạn độ
 -tao thề,khi nào mày còn sống thì tao sẽ là kẻ giết mày Thư à-Hạ Hy vò át tấm hình
 -ánh chiều tà đỏ rực,nó đang thay đồ để đi chơi,phải nói là nó đang rất chi là háo hức
 -em xong chưa-hắn
 -xong rồi-nó
 -nó chạy khoát tay hắn
 -đi nhanh đi-nó lay tay hắn
 -hắn ân cần mở xe cho nó,thắt dây an toàn cho nó xong thì chiếc xe lăn bánh cho cuộc dạo chơi
 -em muốn đi đâu?-hắn dụ dăng
 -đi ăn kem,ăn gà rán,ăn kẹo bông gòn nè...,đi chơi nhà ma nè,chơi xe điện đung nè,tàu lượn nè...-nó chưa nói xong thì bị hắn cắt ngang
 -stop-hắn hơi hoảng khi nghe nó nói
 -anh biết rồi,em đừng kể nữa-hắn
 -ờ,hihi-nó mỉm cười nhìn hắn
 -chú đẹp trai lắm nha-nó

-đẹp xưa rồi,khỏi khen-hắn hếch mũi tự hào
 -chú rất đẹp nhưng hông bằng cháu-nó cười tươi
 -anh đẹp hơn-hắn
 -cháu đẹp hơn-nó
 -chú
 -cháu

 -cứ thế là có một màn cãi lộn về sắc đẹp diễn ra
 -chú lớn mà không nhường con nít-nó bậm môi vì nó mỗi miệng nên thua hẳn
 -hồi nào-hắn cười nhìn bộ dạng của nó
 -thôi tới nơi rồi-hắn
 -oa,nơi này đẹp quá-nó trầm trồ trước công viên,nơi đây là nơi mà nó cùng hẳn trao nụ hôn đầu tiên
 -vào thôi-hắn nắm tay nó đi
 -mọi người ai cũng phải ngược nhìn nó và hẳn
 -anh ấy đẹp trai quá-n1
 -cô ấy đẹp quá-n2
 -hai người này đẹp đôi quá-n3
 -chú ơi sao họ nhìn mình dữ vậy-nó nắm chặt cánh tay hẳn
 -không sao đâu,mọi người khen em đẹp đó-hắn xoa đầu nó
 -thấy chưa cháu đẹp hơn mà-nó hếch mặt lên tự đắc
 -ừ,em là đẹp nhất-hắn dịu dàng nhìn nó
 -kem kia-nó kéo hẳn chạy như bay tới quầy kem
 -cháu muốn ăn hết các vị kem ở đây-nó ngồi xuống bàn
 -có bao nhiêu loại cứ đem ra-hắn nhìn cô phục vụ
 -ôi,đẹp trai quá-cô ta nhìn hẳn chảy cả nước vãi
 -e hèm-hắn
 -dạ có ngay thưa quý khách-cô ta chạy đi
 -tại một góc bàn khác
 -haha,cuối cùng thì ông trời cũng cho tao gặp mày-Hạ Hy
 -ngon quá,-nó ăn như chưa bao giờ được ăn
 -từ từ thôi,đâu a có ai dành của em đâu-hắn đưa tay chùi mép cho nó
 -sao một hồi đánh chén ai cũng ngỡ ngàng nhìn nó như sinh vật lạ
 -sao mà mọi người nhìn chúng ta ghê quá chú ơi-nó
 -tính tiền-hắn
 -dạ,của quý khách tổng cộng 35 ly kem hết 700 ngàn-cô phục vụ
 -đây,khỏi thổi-hắn

-chúng ta đi-hắn nắm tay nó bước đi
-chơi nhà ma đi-nó
-ok-hắn
-hắn cùng nó bước vào,nó thì cười tươi vô cùng,nó gan mà,hắn thì khác xưa rồi
-trong nhà ma này lại có thêm một đôi kì lạ
-nè,em nói là em không sợ mà-Huy nhà ta đó
-tại anh thách thức em mà-nhỏ
-giờ sao ra-Huy nhìn nhỏ
-thì...thì cứ đi rồi ra-nhỏ
-anh đó,đàn ông con trai gì mà-nhỏ nhìn Huy một cách đầy khinh bỉ
-anh là đàn ông đàn hoàng nha-Huy
-hứ,đường ai nấy đi-nhỏ
-ok-Huy
-thế là hai kẻ này đại dột tách nhau ra
-nó cùng hắn dạo quanh nhưng do lúc cúp điện thì hắn nắm lộn tay nên nó lạc hắn
-Thư ơi,em ở đâu-hắn ra tới nhưng không thấy nó đâu
-haha,lần này tao cho mày chết trong này làm ma luôn-Hạ Hy
-trời,sao lúc nãy cúp điện,làm mình sợ muốn chết-nhỏ
-á,-nó
-sao cô lại đánh tôi-nó ngược mặt nhìn
-yên tâm,lần này tao cho mày chết luôn khỏi phải sống với cái kiểu con nít này nữa-Hạ Hy dơ nòng súng đen ngòm chĩa vào nó
-chúu,cây súng được gắn nòng giảm thanh nên không ai có thể nghe được
-viên kẹo đồng ghim vào chân nó
-aaaaaa,đau quá,huhu-nó hét lên vì đau
-tiếng ai quen quá ta-Huy
-cả nhỏ và Huy đi theo tiếng hét lại hội ngộ nhau,còn hắn thì lên tới loa tìm nó
-Thư ơi,có nghe anh nói không-hắn
-c....ó...có-nó nói nhưng không thể gào to vì quá đau
-haha,anh ấy rất yêu mày-Hạ Hy cười man rợ
-anh có nghe thấy ai la không-nhỏ
-có,la còn ghê hơn anh-Huy
-hình như đường này-nhỏ
-cả hai cùng nhau đi vào
-á-chân nó bị Hạ Hy đá vào
-anh xin em,lên tiếng đi-hắn nói qua loa

-để tao nói cho mày nghe chuyện tình của mày nhé-Hạ Hy

-anh ấy rất yêu mày,và mày cũng vậy.mày nhìn cánh tay mày đi,đó chiếc vòng còn anh ấy thì là chìa khóa,ôi lãng mạng quá đúng không,còn nữa công viên này là nơi mày cùng anh ấy tỏ tình với nhau.tao ghen tỵ lắm,tao yêu anh ấy nhưng mày,chính mày cướp anh ấy xa tao

tại sao mày lại có tất cả còn tao thì không chứ,ông trời thậtj bất công với tao mà.Bốp

Hạ Hy đánh vào đầu nó

vĩnh biệt-Hạ Hy chìa súng vào đầu nó

-tất cả mọi ký ức ủa về làm nó đau đầu,nhưng có lẽ nó đã trở về

-Hạ...Hy-nó

-cô,sao lúc trước cô lại muốn giết tôi-nó

-mày nhớ ra tao rồi sao,quá tuyệt vời-Hạ Hy ngửa mặt lên

-phải,cũng nhờ cô cả đó-nó cười đều

-biết vậy lúc trước tao kể cho mày nghe sớm hơn-Hạ Hy

-mày đúng là ác quỷ mà-Hạ Hy

-mày dịu kỳ lắm,mất trí rồi lại có-Hạ Hy

-chúu

-viên đạn không nằm trên đầu nó mà ở trên ngực Hạ Hy

-sao mày có thể làm được

-chẳng có gì khó,tôi được huấn luyện đặc biệt nên trò này rất dễ-nó

-mày...được lắm,tao..thua..r..rồi-Hạ Hy

-tạm biệt-nó vuốt mắt cho Hạ Hy

-hai người kia tới nơi thì nó đang ôm chân bên cạnh là xác Hạ Hy

-WHAT UP?-nhỏ hốt hoảng chạy tới nó

-(mọi chuyện tiếp theo sẽ ra sao,cũng sắp kết thúc rồi truyện rồi đó.chúc mọi người đọc vui vẻ)

34. Chương 34: Tất Cả Kết Thúc

-nó nhìn Hạ Hy đang nằm đó,đôi mắt nó nặng trĩu,mùi tanh của máu xộc vào mũi nó,-nhỏ chạy tới bên nó,còn Huy thì lo gọi người giúp

-chị ráng chịu nha,lát nữa cấp cứu sẽ đến-nhỏ ôm nó

-yên tâm,chị không chết được đâu-nó mỉm cười

-anh Huy tới giúp em với-nhỏ

-đỡ chị ấy lên lưng anh-Huy khom người xuống

-chúng ta đi-nhỏ

-nó bây giờ đã ngất đi trên vai Huy,còn hắn thì đang chờ họ ra,lòng hắn bây giờ như lửa đốt

-em đừng có chuyện gì nhe Thư-hắn

-cuối cùng thì hấn cũng thấy nó ra,lòng hấn vui mừng khôn xiết

-ò e ý e

-có thể nói là bệnh viện như nhà của nó,lúc nào nó cũng vào cái nơi chết sống này.Nó được đưa vào phòng cấp cứu

-nè anh đừng có đi qua đi lại nữa được không-nhỏ

-đúng đó,tụi em chóng mặt lắm rồi-lần này thì Huy

-cuối cùng hấn không còn đi qua đi qua đi lại nữa mà bây giờ là đứng lên ngồi xuống.

-mama tới rồi-nhỏ đứng bật dậy

-cả đám người lao vào hỏi dồn dập

-sao?-bà

-ai làm?-mẹ nó

-chị con thế nào?-bà

-có nặng lắm không?-M.Trang

-bla bla

-stop-nhỏ hét lên

-từng người một nói,ok-nhỏ muốn điên đầu vì mấy người mẹ này

-có nặng hay không thì con không biết,là do Hạ Hy làm,xong rồi đó-nhỏ

-cách

-cánh cửa phòng cúi cũng cũng mở ra

-con tôi có sao không,nó có nguy hiểm không

-bla bla

-ông bác sĩ xanh mặt vì không biết trả lời từ câu hỏi nào,hấn thì im lặng ngồi đó nhìn

-từ từ đã,mọi người hãy bình tĩnh-Bác sĩ

-cô ấy không bị gì nghiêm trọng,viên đạn ở chân đã được gấp ra không có nguy hiểm gì,vài tháng sẽ khỏe-ông bác sĩ

-thôi mọi người vào thăm cô ấy đi-ông bác sĩ bước đi

-nó mở cặp mắt nặng trĩu ra nhìn mọi thứ xung quanh nó lại thở dài

-lại là bệnh viện-nó thầm chửi

-em tỉnh rồi sao-hấn nhìn nó

-ừm,hết thuốc mê nên em tỉnh-nó

-mọi người đâu?-nó ngó nghiêng xuống quanh

-em...em tỉnh rồi sao-hấn lấp bắp

-bộ anh bị đui à-nó tức tối vì câu nói của anh

-không...ý anh là em nhớ lại anh rồi sao-hấn cười nhìn nó

-trời,tưởng gì-nó trề môi

-oh yeah,ông trời không phụ lòng người-hấn ôm lấy nó

-Ặc Ặc,nghe ...thở-nó bị hấn ôm đến không thở nổi

-anh xin lỗi,hifi-hắn vừa nói vừa gỡ đầu,điều bộ này làm nó bật cười
 -có lẽ mọi chuyện cuối cùng cũng kết thúc-nó ôm hắn
 -phải,kết thúc rồi,Hạ Hy cũng chết rồi-hắn thở dài
 -nhưng còn việc em chưa làm cho anh-hắn nhìn nó cười ma mị
 -chuyện gì?-nó cau mày
 -là..em hãy lấy anh nhé-hắn quỳ xuống giơ chiếc nhẫn ra
 -có phải là nhẫn của anh lần đám cưới trước không-nó nghiêm mặt
 -làm gì có,cái này anh chỉ làm riêng cho em thôi-hắn
 -tốt-nó cười đất chí khi choc hắn
 -em đồng ý-nó mỉm cười cho hắn đeo nhẫn vào tay
 -3 tháng sao
 -nào nhanh lên mấy đứa-mẹ nó
 -sắp xong rồi-nó
 -cách
 -cánh cửa mở ra với 4 nàng công chúa xinh đẹp
 -4 anh chị người Anh kia định cư ở đây luôn nên làm đám cưới chung một lượt cùng nó và nhỏ
 -ở lễ đường thì 4 chàng hoàng tử đang sốt sắn chờ đợi
 -rầm
 -cánh cửa được mở ra rất chi là nhẹ nhàng
 -vợ-4 chàng cười tươi đón lấy tay 4 nàng
 -e hèm-cha xứ
 -con có...-cha chưa nói hết mà nó nói một câu làm cha không thể cất nổi
 -thôi,con biết hết rồi,cha khỏi nói nữa,ở trên phim có hết rồi-nó huơ tay
 -đeo nhẫn đi-nó
 -mọi người cười rầm rộ vì nó
 -lần sau chắc mình khỏi làm nữa-cha xứ khóc không ra nước mắt đi vào
 -cuối cùng thì đám cưới cũng xong
 -một đêm 4 chàng cùng thông đồng làm việc
 -2 năm sau
 -một mảnh giấy để lại
 -4 ông xã thân yêu tụi em đi chơi 4 người ở nhà trông con nhé,hôm nay mấy bảo mẫu về quê hết rồi.moa.ký tên 4 nàng
 -OMG-cả 4 người không hẹn cùng đồng thanh
 -chả là tối hôm qua ăn nhậu rồi ngủ tại nhà nó nên bây giờ 4 chàng cùng có mặt
 -oa oa
 -tiếng khóc trẻ thơ vang lên

-con ai khóc kìa-hắn

-con nhà người khóc chứ con ai-Huy

-ngoan,Bảo Nhi ngoan-hắn ôm con lên và xè xè

-ô hô,con anh đá rồi kìa-cả 3 người cười chúc mừng hắn

-oa oa

-con ai khóc kìa-hắn

-trời,sao con ị mà không kêu-Huy

-hehe,thấy con tui ngoan chưa-Rybak cười đắc chí

-nhìn lại đi-Huy

-bệt

-sao con dục phân vậy con-anh hốt hoảng ôm con và cố thể toàn người anh chỉ có phân

-ọt ọt

-đói rồi sao mấy đứa-Davis ôm cậu bé của mình vào lòng

-con hắn và nó là con gái

-còn lại là 3 chàng tính thêm Vũ nữa là 4 nên cô bé là người được cưng nhất

-ngày dài trôi qua,4 người cha chỉ trong một ngày mà cứ như cả một thế kỉ một ngày mà thay hết cả cái tủ quần áo

-tụi em về rồi

-lời nói cứ rỗng vang lên

-tra cho 4 người đó-4 anh chàng hét lên

-ôi,mùi gì vậy-nó

-có sao-4 chàng cùng nhau ngửi

-tên người mấy anh đó-nó

-ờ thì..không có gì-hắn cười cười

-mai tụi em đi nữa-nó rất thản nhiên nhưng 4 người kia thì hóa đá

-KHÔNG,TỤI ANH KHÔNG MUỐN TRÔNG CON NỮA ĐÂU-tiếng hét vang lên khắp căn nhà

-end

cám ơn mọi người đã ủng hộ trong thời gian qua.

*lý do mà không có Di và Bảo là do hai người bọn họ quyết định đi du lịch vòng quanh thế giới rồi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-cuoi-cua-nhoc-da-lam-tan-chay-trai-tim-bang-gia-cua-toi>